

Uluslararası Ceza Mahkemesi Roma Tüzüğü

GİRİŞ

Bu tüzüğe taraf devletler,

Bütün insanların ortak bağlarla birleştiği, ortak bir miras dahilinde kültürlerin bir araya geldiği ve bu hassas mozağin her an dağılabileceğinden endişe duyulduğunun bilincinde olarak,

Bu yüzyıl süresince milyonlarca çocuk, kadın ve erkeğin, insanlık vicdanını derdinden etkilemiş, hayal bile edilemeyen kötülüklerin kurbanı olduğunu akılda tutarak,

Bu tür ağır suçların, dünyadaki barış, güvenlik ve esenliği tehdit ettiğini kabul ederek,

Uluslararası toplumu bir bütün olarak yakından ilgilendiren, çok ciddi suçların cezasız kalmaması ve ulusal düzeyde ve uluslararası işbirliğinin güçlendirilmesi suretiyle, bu suçların etkin bir şekilde kovuşturulmasının, güvence altına alınması gerektiğini teyit ederek,

Bu suçların faillerinin, cezasız bırakılmasına son verme ve böylece bu tür suçları önleme konusunda kararlı olarak,

Uluslararası suçların sorumluları üzerinde yargı yetkisinin kullanılmasının her devletin görevi olduğunu anımsayarak,

Birleşmiş Milletler Şartında yer alan amaç ve ilkeler ile özellikle tüm devletlerin, herhangi bir devletin toprak bütünlüğü ve siyasi bağımsızlığına karşı güç ve tehdit kullanmaktan veya BM amaçlarına uymayan şekilde müdahalelerden kaçınmaları gerektiğini tekrar teyit ederek,

Bu bağlamda tüzüğün hiçbir maddesinin, hiçbir devlete başka bir devletin içişlerine ya da silahlı çatışmalarına karışma yetkisi vermediğini vurgulayarak,

Şimdiki ve gelecek nesillerin iyiliği için, uluslararası toplumu bir bütün olarak yakından ilgilendiren, çok ciddi suçlar üzerinde haiz olarak, Birleşmiş Milletler Sistemi ile ilişki içinde, bağımsız ve daimi bir Uluslararası Ceza Mahkemesi kurulması konusunda kararlı olarak,

Bu tüzük çatısı altında kurulacak olan ceza mahkemesinin, devletlerin ulusal yargı yetkisinin bir tamamlayıcısı olduğunu vurgulayarak,

Uluslararası adaletin uygulanacağına ilişkin, sonsuz güveni sağlama konusunda emin olarak,

Aşağıdaki hususlarda mutabık kalmışlardır:

1. BÖLÜM

MAHKEMENİN KURULUŞU

Madde 1

Mahkeme

Uluslararası Ceza Mahkemesi (Mahkeme) bu tüzükle kurulmuştur. Mahkeme, daimi bir kurumdur ve bu tüzükte sözü edilen, uluslararası toplumu yakından ilgilendiren çok ciddi suçları işleyen kişiler üzerinde, yargı yetkisine sahiptir ve devletlerin ulusal yargı yetkisini tamamlayıcıdır. Mahkemenin yargı yetkisi ve işlevleri bu tüzük hükümleri çerçevesinde belirlenir.

Madde 2

Mahkemenin Birleşmiş Milletler ile İlişkisi

Mahkemenin Birleşmiş Milletler ile ilişkileri, bu tüzüğe Taraf Devletler Kurulu tarafından uygun bulunur ve Mahkeme adına Mahkeme Başkanı tarafından akdedilecek bir anlaşma ile düzenlenir.

Madde 3

Mahkemenin Yeri

1. Mahkeme, Hollanda'nın (ev sahibi devlet) Lahey kentinde faaliyet gösterir.
2. Mahkeme, ev sahibi devlet ile Taraf Devletler Kurulu tarafından onaylanıp, akabinde Mahkeme adına Mahkeme Başkanı tarafından sonuçlandırılacak bir "merkez bina anlaşması" yapar.
3. Mahkeme, arzu ederse, bu tüzükte öngörüldüğü şekliyle başka bir yerde toplanabilir.

Madde 4

Mahkemenin Hukuki Statüsü ve Yetkileri

1. Mahkeme, uluslararası bir hükmi şahsiyete sahiptir. Ayrıca işlevlerini yerine getirebilmek ve amaçlarını gerçekleştirebilmek için gerekli hukuksal yetkileri de haizdir.
2. Mahkeme, bu tüzükte öngörülen görev ve yetkilerini herhangi bir taraf devlet toprakları üzerinde ve de özel bir anlaşma ile diğer devletlerin toprakları üzerinde uygular.

2.BÖLÜM

YARGI YETKİSİ, KABUL EDİLEBİLİRLİK VE UYGULANACAK HUKUK

Madde 5

Mahkemenin Yargı Yetkisine Giren Suçlar

1. Mahkemenin yargı yetkisi, uluslararası toplumu bir bütün olarak ilgilendiren çok ciddi suçlar ile sınırlıdır. Mahkeme, bu tüzüğe uygun olarak, aşağıdaki suçlarla ilgili yargı yetkisine sahiptir:
 - (a) Soykırım suçu;
 - (b) İnsanlığa karşı suçlar;
 - (c) Savaş suçları;
 - (d) Saldırı suçu.
2. Mahkeme, saldırı suçu üzerindeki yargılama yetkisini, 121 ve 123. maddelere uygun bir şekilde suçu tanımlayan ve bu suçla ilgili olarak Mahkemenin hangi durumlarda, bu yetkisini kullanacağını ortaya koyan bir hüküm kabul edildikten sonra yerine getirir. Böyle bir hüküm, Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin ilgili hükümleri ile uyumlu olmalıdır.

Madde 6

Soykırım

Bu tüzüğün amaçları bakımından “soykırım”, ulusal, etnik, ırki ya da dini bir grubu kısmen veya tamamen yok etmek amacıyla gerçekleştirilen aşağıdaki eylemleri kapsamaktadır:

- (a) grup üyelerini öldürmek;
- (b) grup üyelerine ciddi bedensel ya da ussal zarar vermek;
- (c) fiziksel olarak kısmen ya da tamamen yok etmek kastıyla, grubu ağır yaşam koşullarına maruz bırakmak;
- (d) grup içinde doğumları önlemeye yönelik tedbirler koymak;
- (e) grup içindeki çocukları zorla bir başka yere nakletmek.

Madde 7

İnsanlığa Karşı Suçlar

1. Bu tüzüğün amaçları bakımından “insanlığa karşı suçlar”, herhangi bir sivil nüfusa karşı yaygın veya sistematik bir saldırının parçası olarak işlenen aşağıdaki eylemleri kapsamaktadır:
 - (a) öldürme;
 - (b) toplu yok etme;

- (c) köleleştirme;
- (d) nüfusun sürgün edilmesi veya zorla nakli;
- (e) uluslararası hukukun temel kurallarını ihlal ederek, hapsedme veya fiziksel özgürlükten başka biçimlerde mahrum etme;
- (f) işkence;
- (g) irza geçme, cinsel kölelik, zorla fuhuş, zorla hamile bırakma, zorla kısırlaştırma veya benzer ağırlıkla diğer cinsel şiddet şekilleri;
- (h) paragraf 3'te tanımlandığı şekliyle, her hangi bir tanımlanabilir grup veya topluluğa karşı, bu paragrafta atıf yapılan her hangi bir eylemle veya Mahkemenin yetki alanındaki her hangi bir suçla bağlantılı olarak siyasi, ırki, ulusal, etnik, kültürel, dinsel, cinsel veya evrensel olarak uluslararası hukukta kabul edilemez diğer nedenlere dayalı zulüm;
- (i) zoraki kayıplar;
- (j) ırk ayrımcılığı (apartheid) suçu;
- (k) kasıtlı olarak ciddi ıstıraplara ya da bedensel veya zihinsel veya fiziksel sağlıkta ciddi hasara neden olan benzer nitelikteki diğer insanlık dışı eylemler.

2. 1. paragrafın amaçları bakımından:

- (a) "Herhangi bir sivil topluluğa yönelmiş saldırı", devlet ya da kurumsal bir politikanın uzantısı ya da bu politikanın daha da ileri götürülmesine yönelik olarak 1. paragrafta belirtilen eylemlerin herhangi bir sivil topluluğa karşı müteaddit kereler yapılması anlamına gelir;
- (b) "Toplu yok etme", nüfusun bir bölümünü yok etmek amacıyla, yiyecek ve ilaca erişimden mahrum bırakmanın yanı sıra, yaşam koşullarını kasten kötüleştirmeyi de içerir;
- (c) "Köleleştirme", kadın ve çocuklar başta olmak üzere, bir kişi üzerinde sahiplik hakkına dayalı yetkilerin, insan ticareti dahil kullanılması anlamına gelir;
- (d) "Nüfusun sürgün edilmesi veya zorla nakli", uluslararası hukukta izin verilen gerekçeler olmaksızın, belli bir yerde, hukuka uygun olarak ikamet eden insanların sürülmesi ya da başka zorlayıcı fiillerle zorla yer değiştirilmeleri anlamına gelir;
- (e) "İşkence", yasal yaptırımlardan kaynaklanan, kaza eseri ya da yaptırımın doğasından kaynaklanan acı ve ıstırap hariç olmak üzere, gözaltında bulunan veya sanığın gözetiminde bulunan bir kişinin, fiziksel ya da ussal olarak şiddetli acı veya ıstırap çekmesini bilerek sağlama anlamına gelir;
- (f) "Zorla hamile bırakma", uluslararası hukukun ciddi bir şekilde ihlali veya bir topluluğun etnik bileşimini değiştirme amacıyla, bir kadının arzusu hilafına, zorla hamile bırakılması anlamına gelir; ancak bu tanım, hiçbir şekilde hamileliğe ilişkin ulusal yasaları etkileyecek şekilde yorumlanamaz;
- (g) "Zulüm", bir grubun veya topluluğun, kimliğinden dolayı, uluslararası hukuka aykırı olarak, temel haklardan ağır bir şekilde mahrum bırakılması anlamına gelir;
- (h) "İrk ayrımcılığı (apartheid)", bir ırkın, başka bir ırk grubu veya grupları üzerinde, sistematik hakimiyet ve baskı kurmaya yönelik kurumsal bir rejim

çerçevesinde ve bu rejimi koruma amacıyla işlediği ve 1. paragrafta sözü edilen insanlık dışı fiiller anlamına gelir;

- (i) “Zoraki kayıplar”, bir devlet veya siyasi bir örgüt tarafından ya da onların yetkisi, desteği ve bilgisi dahilinde, kişilerin gözaltına alınması, tutuklanması veya kaçırılmasını takiben, bu kişilerin uzunca bir süre, kanun korumasından uzak tutulması amacıyla, nerede oldukları ve akıbetleri hakkında bilgi vermeyi reddetme ve bu kişilerin özgürlüklerinden mahrum bırakıldıkları bilgisini inkar anlamına gelir;
3. Bu tüzüğün amacına uygun olarak, “cinsiyet” toplumsal bağlamda, kadın ve erkek olmak üzere iki cinsiyete atıf yapmaktadır. “Cinsiyet” terimi, yukarıda açıklananndan başka bir anlam taşımamaktadır.

Madde 8

Savaş Suçları

1. Bir plan veya politikanın ya da bu tarz suçların büyük çapta işlenmesinin bir parçası olarak işlenmesi başta olmak üzere, Mahkemenin savaş suçları üzerinde yargı yetkisi vardır.
2. Bu tüzüğün amacına uygun olarak, “savaş suçları” şu anlamlara gelir:
 - (a) 12 Ağustos 1949 tarihli Cenevre Sözleşmeleri'nin çok ciddi şekilde ihlali, başka bir deyişle, Cenevre Sözleşmesi hükümlerine göre korunan şahıs ve mallardan herhangi birine karşı aşağıdaki fiiller:
 - i) Kasten öldürme;
 - ii) Biyolojik deneyler dahil işkence veya insanlık dışı muamele;
 - iii) İnsan vücuduna veya sağlığına kasten büyük ıstırap verme veya ciddi yaralamaya sebep olma;
 - iv) Askeri gereklilik olmadan, yasadışı ve keyfi olarak malların yaygın yok edilmesi veya sahiplenilmesi;
 - v) Bir savaş esirinin veya koruma altındaki bir diğer şahsın, düşman devlet silahlı kuvvetlerinde hizmet etmeye zorlanması;
 - vi) Bir savaş esirinin veya koruma altındaki bir diğer şahsın, kasti olarak adil ve olağan yargılanma hakkından yoksun bırakılması;
 - vii) Hukuka aykırı sürgün, nakletme ya da hapsedme;
 - viii) Rehine alınması.
 - (b) Uluslararası hukukun mevcut sistemi içerisinde, uluslararası silahlı çatışmalarda uygulanabilir yasa ve geleneklerin diğer ciddi ihlalleri, yani, aşağıdaki fiillerden herhangi birisi:

- i) arpışmalarda doğrudan yer almayan sivil bireylere ya da sivil nüfusa karşı kasten saldırı yöneltilmesi;
- ii) Askeri olmayan, yani askeri maksatlı olmayan sivil hedeflere karşı kasten saldırı düzenlenmesi;
- iii) Uluslararası silahlı çatışmalar hukuku çatısı altında, siviller ya da sivil nesnelere sağlanan korumadan yararlanma hakları olduğu sürece, Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'ne göre, barış gücü ya da insan yardımı tahsis edilmiş görevli personel, tesis, malzeme, birlik veya araçlara kasten saldırı yöneltilmesi;
- iv) Tahmin edilen somut ve doğrudan askeri avantajlara kıyasla, aşırı olacak şekilde, sivillerin yaralanmasına veya ölmesine veya sivil nesnelere zarar görmesine yol açacağı ve geniş çapta, uzun vadeli ve ağır bir biçimde doğal çevreye zarar vereceğinin bilincinde olarak saldırı başlatılması;
- v) Savunmasız veya askeri hedef oluşturmayan kent, köy, yerleşim yeri ve binaların bombalanması veya bu yerlere herhangi bir araçla saldırılması;
- vi) Silahını bırakmış, kendisini savunma araçlarından yoksun ve isteğiyle teslim olmuş bir askeri öldürme veya yaralama;
- vii) Teslim bayrağını, Birleşmiş Milletler veya düşman bayraklarını, askeri rütbelerini ve üniformalarını, yine aynı şekilde Cenevre Sözleşmeleri'nin ayırt edici amblemlerini, uygunsuz şekilde kullanarak ölüme veya ciddi yaralanmaya sebebiyet verme;
- viii) İşgalci devletin kendi sivil nüfusunun bir bölümünü işgal ettiği topraklara doğrudan veya dolaylı olarak nakletmesi veya işgal edilen topraklardaki nüfusun tamamının veya bir kısmının devlet sınırları içinde veya dışında sürülmesi veya nakli;
- ix) Askeri amaçlı olmaması koşuluyla din, eğitim, sanat, bilim veya yardım amaçlarıyla kullanılan binalara, tarihi eserlere, hastanelere ve hasta ve yaralıların toplandığı yerlere kasten saldırı düzenlenmesi;
- x) Karşı tarafın hakimiyeti altında bulunan kişilerin tıp, diş veya hastane tedavisi gerekliliği olmadan, kişisel çıkarlarına aykırı bir şekilde ölüme yol açabilecek veya sağlığı ciddi tehlikeye düşürebilecek nitelikte tıbbi veya bilimsel deneylere tabi tutulması veya fiziksel sakatlanmaya maruz bırakılması;
- xi) Düşman devlet ya da orduya bağlı bireylerin haince öldürülmesi veya yaralanması;
- xii) Savaş esirlerine yaşama şansı verilmeyeceğini ilan etme; (karşı tarafta canlı bırakılmayacağını ilan etme)

- xiii) Savaşa dair ihtiyaçlar zorunlu olarak gerektirmedikçe, düşman mallarının imha edilmesi veya bu mallara el konulması;
- xiv) Düşman taraf uyruklu kişilerin, Mahkemelerdeki hak ve eylemlerinin ortadan kaldırıldığını, askıya alındığını veya kabul edilemez olduğunu ilan etme;
- xv) Düşman taraf vatandaşlarını, savaş başlamadan önce, ordu mensubu olsalar bile, kendi devletlerine karşı savaş hareketlerinde yer almaya zorlama;
- xvi) Saldırı sonucu ele geçirilse bile, bir kenti ya da yeri talan etme;
- xvii) Zehir veya zehirli silahların kullanılması;
- xviii) Boğucu, zehirli veya diğer gazlar ile benzeri sıvı, malzeme veya cihazlar kullanılması;
- xix) Çekirdeği tam kapatmayan veya yarararak ayrılan mermiler gibi insan vücuduna kolayca giren veya vücutta parçalanan mermi kullanılması;
- xx) Gereksiz yaralanmaya veya ıstıraba yol açan veya 121 ve 123. maddeler hükümlerine uygun olarak bu tüzüğe bir ek şeklinde dahil edilmesi ve geniş yasaklamaya tabi olması halinde, kendiliğinden ve ayırım yapmadan uluslararası savaş hukuku ihlalleri oluşturan silah, mermi, malzeme veya savaş yöntemleri kullanılması;
- xxi) İnsan onuruna hakaret eder nitelikte, özellikle aşağılayıcı ve küçük düşürücü davranışlar;
- xxii) 7.maddenin 2(f) paragrafında tanımlandığı gibi ırza geçme, cinsel köleleştirme, fahişeliğe zorlama, hamileliğe zorlama, kısırlaştırmaya zorlama veya Cenevre Sözleşmeleri'ni ciddi şekilde ihlal eden diğer cinsel şiddet çeşitlerine başvurulması;
- xxiii) Belli noktaları, alanları veya askeri güçleri askeri operasyonlardan muaf tutmak için, bir sivilin veya diğer korunmuş bir kimsenin varlığının kullanılması;
- xxiv) Uluslararası hukuka uygun bir şekilde, Cenevre Sözleşmeleri'nin ayırt edici amblemlerini kullanan binalara, malzemeye, sağlık ve ulaşım birimlerine kasten saldırı düzenlenmesi;
- xxv) Cenevre Sözleşmeleri ile sağlanan yardım malzemelerini bilerek engelleme dahil olmak üzere, yaşamları için vazgeçilmez maddelerden mahrum etmek suretiyle sivillerin aç bırakılmasının, bir savaş yöntemi olarak kullanılması;
- xxvi) 15 yaşından küçük çocukların ulusal silahlı kuvvetlere çağırılması, askere alınması veya çatışmalarda aktif olarak kullanılması;

(b) Uluslararası nitelik taşımayan bir silahlı çatışmada, 12 Ağustos 1949 Cenevre Sözleşmeleri'nin müşterek 3. maddesinin ciddi ihlalleri; yani, silahlarını bırakmış silahlı kuvvetler mensupları ile hastalık, yaralanma, gözaltı veya herhangi bir başka nedenle savaş dışı kalmış olanlar dahil olmak üzere çatışmalarda aktif olarak yer almayan kişilere karşı işlenen aşağıdaki fiiller:

- i) Yaşam hakkına ve kişiye karşı şiddet, özellikle her türlü öldürme, sakat bırakma, zalimane muamele ve işkence;
- ii) İnsan onuruna hakaret eden, özellikle aşağılayan ve küçük düşürücü davranışlar;
- iii) Rehine alınması;
- iv) Kanuna dayalı ve gerekliliği genel kabul görmüş yargısal garantileri haiz bir Mahkeme kararı olmadan cezalandırma ve infaz;

(c) Paragraf 2 (c) uluslararası nitelikte olmayan silahlı çatışmalara uygulanır ve dolayısıyla gösteriler, münferit ve zaman zaman meydana gelen şiddet hareketleri veya benzer nitelikteki diğer fiiller gibi iç karışıklıklar ve gerginliklere uygulanmaz.

(d) Mevcut uluslararası hukuk çerçevesinde, uluslararası karakterde olmayan ancak silahlı çatışmalarda uygulanabilir hukukun ve teamüllerin diğer ciddi ihlalleri; yani aşağıdaki eylemlerden herhangi biri:

- i) Çarpışmalarda doğrudan yer almayan sivillere karşı veya sivil nüfusa karşı kasten saldırı düzenlenmesi;
- ii) Uluslararası hukuka uygun bir şekilde Cenevre Sözleşmelerinin ayırt edici amblemlerini kullanan personele, malzemeye, tıbbi birimlere ve nakliye araçlarına kasten saldırı düzenlenmesi;
- iii) Silahlı çatışma hukukuna göre, sivillere ve sivil nesnelere sağlanmış korumaya hak kazanmaları şartıyla, Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'ne uygun bir şekilde insani yardımda veya barış gücü görevinde bulunan personele, tesislere, malzemeye, birimlere veya araçlara karşı kasten saldırı düzenlenmesi;
- iv) Askeri amaçlı olmaması koşuluyla dini, eğitim, sanat, bilim veya hayır amaçlarıyla kullanılan binalara, tarihi eserlere, hastanelere ve hasta ve yaralıların toplandığı yerlere bilerek saldırı düzenlenmesi;
- v) Saldırı sonucu ele geçirilse dahi, bir kenti ya da yeri talan etme;
- vi) 7.maddenin 2(f) paragrafında tanımlandığı gibi ırza geçme, cinsel köleleştirme, fahişeliğe zorlama, hamileliğe zorlama, kısırlaştırmaya zorlama veya Cenevre Sözleşmeleri'ni ciddi şekilde ihlal eden diğer cinsel şiddet çeşitlerine başvurulması;

- vii) 15 yaşından küçük çocukların, ulusal silahlı kuvvetlere çağırılması, askere alınması veya çatışmalarda aktif olarak kullanılması;
 - viii) Çatışmadan kaynaklanan nedenlerden dolayı, sivillerin güvenliği veya askeri nedenler gerektirmedikçe sivillerin yer değiştirilmesi talimatı verilmesi;
 - ix) Karşı tarafın savaşı haince öldürme veya yaralama;
 - x) Savaş esirlerine yaşama şansı verilmeyeceğini ilan etme; (karşı tarafta canlı bırakılmayacağını ilan etme)
 - xi) Karşı tarafın hakimiyeti altında bulunan kişilerin tıp, diş veya hastane tedavisi gerekliliği olmadan, kişisel çıkarlarına aykırı bir şekilde ölüme yol açabilecek veya sağlığı ciddi tehlikeye düşürebilecek nitelikte tıbbi veya bilimsel deneylere tabi tutulması veya fiziksel sakatlanmaya maruz bırakılması;
 - xii) Savaşa dair ihtiyaçlar zorunlu olarak gerektirmedikçe, düşman mallarının imha edilmesi veya bu mallara el konulması;
- (e) Paragraf 2 (e), uluslararası nitelikte olmayan silahlı çatışmalara uygulanır ve dolayısıyla gösteriler, münferit ve zaman zaman meydana gelen şiddet hareketleri veya benzer nitelikte diğer fiiller gibi iç karışıklıklar ve gerginliklere uygulanmaz. Bir devletin toprakları dahilinde, hükümet kurumları ile organize silahlı gruplar arasında ya da bu grupların kendi aralarında meydana gelen uzun süreli silahlı çatışmalarda uygulanır.
3. 2 (c) ve (d) paragraflarındaki hiçbir ifade, bir hükümetin, devlet dahilinde kanun ve düzeni sürdürme, yeniden kurma veya devletin birliğini ve toprak bütünlüğünü tüm yasal araçlarla koruma sorumluluğuna etki etmez.

Madde 9

Suçun Unsurları

1. Suçun unsurları, Mahkeme'ye 6., 7. ve 8. maddelerin yorumlanmasında ve uygulanmasında yardımcı olur. Suçun unsurları, Taraf Devletler Kurulu üyelerinin 2/3 çoğunluğu ile kabul edilir.
2. Suçun unsurlarında yapılacak değişiklikler aşağıdakiler tarafından önerilebilir:
 - (a) Herhangi bir taraf devlet;
 - (b) Mutlak çoğunlukla hareket eden yargıçlar;
 - (c) Savcı

Bu tür değişiklikler Taraf Devletler Kurulu üyelerinin 2/3 çoğunluğu ile kabul edilir.

3. Suçun unsurları ile bunlarda yapılacak değişiklikler bu tüzük ile tutarlı olmalıdır.

Madde 10

Bu bölümdeki hiçbir hüküm, bu tüzüğün amaçlarından farklı olarak, mevcut veya gelişmekte olan uluslararası hukuk normlarını, hiç bir surette sınırlayıcı veya haleldar edecek şekilde yorumlanamaz.

Madde11

Zaman bakımından yargı yetkisi

1. Mahkeme, bu tüzüğün yürürlüğe girmesinden sonra işlenen suçlar üzerinde yargı yetkisini haizdir.
2. Şayet bir devlet, tüzük yürürlüğe girdikten sonra bu tüzüğe taraf olursa; 2. maddenin 3. paragrafına göre devlet tarafından bir bildirimde bulunulmadıkça, Mahkeme o devlet için yargı yetkisini sadece tüzüğe taraf olduktan sonra işlenen suçlar için kullanabilir.

Madde 12

Yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin ön koşullar

1. Bir devlet, bu tüzüğe taraf olmakla, 5. maddede bahsi geçen suçlarla ilgili olarak Mahkemenin yargı yetkisini kabul etmiş olur.
2. Aşağıdaki devletlerden bir veya daha fazlası tüzüğe taraf ise ya da 3. paragrafa uygun olarak yargı yetkisini tanımış ise, Mahkeme 13. maddenin (a) veya (c) bentleri ile ilgili olarak yargı yetkisini kullanabilir:
 - (a) Toprakları üzerinde sorun teşkil eden olayın meydana geldiği devlet ya da suç, bir uçak veya gemide işlenmiş ise gemi veya uçağın kayıtlı bulunduğu devlet;
 - (b) Suçlanan kişinin vatandaşı olduğu devlet.
3. Bu tüzüğe taraf olmayan devletin 2. paragrafa göre kabulü aranıyorsa, o devlet Mahkeme Yazı İşleri Dairesi'ne sunacağı bir bildirme ile suç konusu olayla ilgili olarak, Mahkemenin yargı yetkisini kabul edebilir. Kabul eden devlet 9. Bölüm'e uygun olarak erteleme ya da istisna olmaksızın Mahkeme ile işbirliği yapacaktır.

Madde 13

Yargı yetkisinin kullanılması

Bu tüzük hükümleri gereğince, 5. maddede bahis konusu bir suç ile ilgili olarak Mahkeme, aşağıdaki koşullarda yargı yetkisini kullanabilir:

- (a) 14. madde gereğince bir taraf devlet tarafından Mahkeme savcısına başvurulmuş bir veya birden fazla suçun işlenmiş görüldüğü durum;
- (b) Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin VII. bölümüne uygun olarak hareket eden BM Güvenlik Konseyi tarafından Mahkeme savcısına başvurulmuş bir veya birden fazla suçun işlenmiş görüldüğü durum;
- (c) 15. maddeye uygun olarak bir suçun işlendiğine dair savcı tarafından soruşturma başlatılması.

Madde 14

Bir taraf devlet tarafından bir durum hakkında başvuru

1. Bir taraf devlet, Mahkeme savcısına, Mahkemenin yargı yetkisi alanına giren bir veya birden fazla suçun işlenmiş görüldüğünü bildirip, bu suçlarla ilgili bir ya da daha fazla belirlenmiş kişinin yargılanıp yargılanmayacağı hususunun belirlenmesi amacıyla durumun soruşturulmasını savcıdan talep edebilir.
2. Bir başvuru, mümkün olduğu kadar ilgili yönleri ortaya koymalı ve başvuran devletin elindeki belgelerle desteklenmelidir.

Madde 15

Savcı

1. Savcı, Mahkemenin yargı yetkisi alanına giren suçlarla ilgili bilgilere dayanarak kendiliğinden soruşturma açabilir.
2. Savcı, gelen bilginin ciddiliğini araştırır. Bu amaçla devletlerden, Birleşmiş Milletler organlarından, hükümetler arası veya hükümet dışı örgütlerden veya uygun gördüğü diğer güvenilir kaynaklardan ek bilgi isteyebilir ve Mahkemenin mukim olduğu yerde yazılı veya sözlü ifade alabilir.

3. Savcı, bir soruşturmanın derinleştirilmesi için makul temeller olduğuna karar verirse, Ön Yargılama Dairesinden, topladığı destekleyici belgeleri sunarak bir soruşturma yetkisi talebinde bulunur. Mağdurlar Ön Yargılama Dairesine Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak açıklama yapabilirler.
4. Talebi ve destekleyici belgeleri inceledikten sonra Ön Yargılama Dairesi soruşturmayı derinleştirmek için makul veriler olduğuna kanaat getirirse ve dava, Mahkemenin yetki alanına giriyor görünüyorsa, davanın kabul edilebilirliği ve yargı yetkisi konularında, Mahkemenin sonraki tespitlerine bakmaksızın, soruşturmayı başlatma yetkisi verir.
5. Soruşturma yetkisi verilmesinin Ön Yargılama Dairesince reddedilmesi, Savcının sonradan aynı durumla ilgili olarak, yeni vaka ve delillere dayalı bir talepte bulunmasına engel teşkil etmez.
6. Eğer Paragraf 1 ve 2'de belirtilen ön incelemenin sonucunda, Savcı, sağlanan bilginin bir soruşturma için makul bir temel oluşturmadığı sonucuna varırsa; bu bilgiyi sunanlar savcı tarafından bilgilendirilir. Bu durum, Savcının aynı durumla ilgili olarak, yeni vaka ve delillerin ışığında, sonradan sunulan bilgileri değerlendirmesine engel değildir.

Madde 16

Soruşturmanın ya da davanın ertelenmesi

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin, Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin VII. Bölümüne dayanarak aldığı karar dahilinde, Mahkeme'den talepte bulunmasının akabinde, 12 ay süreyle, bu tüzüğe dayanarak hiçbir soruşturma veya dava açılmaz veya açılan bir davaya devam edilemez; talep, aynı koşullar altında Konsey tarafından yenilenebilir.

Madde 17

Kabul edilebilirlik konuları

1. Giriş bölümünün 10. paragrafı ile 1. maddeye istinaden Mahkeme, aşağıdaki davaları kabul edilemez bulacaktır:
 - (a) Soruşturma veya kovuşturma yapmaya isteksiz davrandığı veya gerçekten muktedir olmadığı haller dışında, yargı yetkisi bulunan devlet tarafından, dava konusu olayın soruşturulması veya yargılanması halinde;
 - (b) Yargılama konusunda isteksiz veya yargılamaya gerçekten imkanı bulunmadığı haller dışında, yargı yetkisine sahip devletin, olayı soruşturduktan sonra ilgili şahsı yargılamaya gerek olmadığına karar vermesi halinde,

(c) İlgili şahsın, şikayet konusu olaydan dolayı, daha önceden yargılanmış ve Mahkeme tarafından 20. maddenin 3. paragrafı uyarınca, şahsın yargılanmasına izin verilmemiş olması halinde;

(d) Dava konusunun, Mahkeme tarafından başkaca işlem gerektirecek derecede vahim bulunmaması halinde;

2. Belli bir davada, yargılama konusundaki isteksizlik durumunu tespit etmek amacıyla Mahkeme, uluslararası hukuk tarafından tanınmış ilkelere dayanarak aşağıdaki hususların bir veya birkaçının olayda mevcut olup olmadığını dikkate alır:

(a) İlgili şahsın, Mahkeme'nin yargı yetkisine giren 5. maddede bahsi geçen suçlardan kaynaklı sorumluluğunu gizlemek amacıyla, ulusal bir karar alınması veya işlemler yapılması veya yapılmakta olması;

(b) İlgili şahsı adalet önüne getirme niyetiyle bağdaşmayacak şekilde, yasal işlemlerde makul olmayan gecikme olması;

(c) Yasal işlemlerin bağımsız ve tarafsız bir şekilde yerine getirilmemiş veya getirilmemekte olması ve bu işlemlerin ilgili şahsı adalet önüne getirme niyetiyle bağdaşmayacak şekilde yürütülmesi.

3. Belli bir davada, yetersizliğin tespiti amacıyla Mahkeme, ulusal yargı sisteminin bir kısmının veya tamamının çökmesi veya işlemez halde olmasına bağlı olarak Devletin sanığı veya gerekli kanıt ve ifadeleri elde etmesinin veya başka bir şekilde yasal işlemleri yürütmesinin mümkün olup olmadığını inceler.

Madde 18

Kabul edilebilirlik konusunda başlangıç kuralları

1. 13 (a) maddesine uygun olarak Mahkeme'ye bir olay hakkında başvuruda bulunulup, Savcı tarafından bir soruşturma açılması hususunda makul nedenler bulunduğu karar verildiğinde ya da Savcı tarafından 13. (c) ve 15. maddelerine uygun olarak soruşturma başlatıldığında; Savcı, mevcut bilgileri dikkate alarak, bütün taraf devletlere ve söz konusu suç üzerinde normal olarak yargı yetkisi bulunan devletlere bildirimde bulunur. Savcı, uygun gördüğü takdirde, devletlere bildirimini gizlilik temelinde yapabilir ve şahısları koruma, delillerin yok edilmesi ve şahısların kaçmasını önleme amacıyla devletlere verdiği bilgilerin kapsamını sınırlayabilir.

2. Bildirimin alınışını takiben bir ay içinde, bir devlet Mahkeme'ye, 5. maddede bahsi geçen suçları oluşturan eylemlerle ilgili olarak veya devletlere verilen bildirimdeki bilgilere istinaden, yargı yetkisi dahilindeki vatandaşları ya da diğer kişileri yargıladığını veya yargılamakta olduğunu bildirebilir. Bu devletin talebiyle, Savcı tarafından yapılan başvuru hakkında, Ön Yargılama Dairesi soruşturma yapmaya yetkilendirme kararı vermezse, Savcı, devletin ilgili kimseleri soruşturması sonuçlanıncaya kadar kendi soruşturmasını erteler.

3. Savcının, soruşturmayı ilgili devletin soruşturmasını bitmesine kadar ertelemesi,

erteleme tarihinden 6 ay sonra veya Devletin soruşturmayı gerçekten yürütmek için isteksizliğinde veya yetersizliğine dayalı olarak şartlarda önemli bir değişiklik olması halinde, her an, Savcı tarafından yeniden gözden geçirmeye açıktır.

4. 82. maddeye uygun olarak ilgili devlet veya Savcı, Ön Yargılama Dairesinin kararına karşı Temyiz Dairesine başvurabilirler. Temyiz başvurusu, ivedilikle ele alınıp sonuçlandırılabilir.
5. 2. paragrafa uygun olarak, Savcı tarafından bir soruşturma ertelenmişse; Savcı, ilgili devletten soruşturmanın ilerlemesi veya yargılama olup olmadığı hakkında düzenli olarak bilgi talep edebilir. Taraf devletler bu taleplere yersiz bir gecikme olmaksızın cevap verirler.
6. Ön Yargılama Dairesi bir karar verinceye kadar veya herhangi bir zamanda bu maddeye dayanarak, bir soruşturmayı ertelediğinde; önemli bir delil elde etmek için yeniden ele geçmeyecek bir fırsat bulunduğu veya böyle bir delilin sonradan elde edilmesi hususunda ciddi bir risk bulunduğu zaman, Savcı, Ön Yargılama Dairesinden gerekli soruşturma adımlarını atıp, delilleri korumak amacıyla istisnai olarak yetki isteyebilir.
7. Bu madde uyarınca Ön Yargılama Dairesinin kararına katılmayan bir Devlet, şartlarda önemli değişiklik veya ilave önemli bulgular olduğuna dayanarak 19. madde uyarınca bir davanın kabul edilebilirliğine itiraz edebilir.

Madde 19

Mahkeme'nin yargı yetkisine veya bir davanın kabul edilebilirliğine itiraz

1. Mahkeme, kendi önüne getirilen bir dava üzerine, yargı yetkisine sahip olup olmadığına karar verir. Mahkeme, 17. maddeye uygun olarak bir davanın kabul edilebilirliğini resen belirleyebilir.
2. 17. maddede bahis konusu nedenlerle, bir davanın kabul edilebilirliğine veya Mahkeme'nin yargı yetkisine karşı aşağıdaki kişiler tarafından itiraz edilebilir:
 - (a) 58. maddeye göre tutuklanması veya ifadesinin alınması için emir çıkartılmış bulunan bir sanık veya şahıs tarafından;
 - (b) Bir dava üzerinde yargı yetkisine sahip devletin, dava konusunda soruşturma açmış veya açmakta olması veya yargılamaya başlamış veya başlamakta olması halinde bu Devlet tarafından; veya,
 - (c) 12. maddeye göre yargı yetkisinin bir Devlet tarafından tanınmasının gerektiği hallerde, bu Devlet tarafından.
3. Savcı, Mahkeme'den yargı yetkisi veya kabul edilebilirlik konusunda karar vermesini isteyebilir. 13. maddeye göre başvuruda bulunanlar ve mağdurlar yargı yetkisi veya kabul edilebilirlik konusundaki görüşlerini Mahkeme'ye sunabilirler.

4. Bir davanın kabul edilebilirliğine veya Mahkeme'nin yargı yetkisine, sadece 2. paragraftaki şahıs veya Devletler tarafından bir kez itiraz edilebilir. İtiraz, davanın öncesinde veya başlangıcında yapılmalıdır. İstisnai durumlarda, Mahkeme davanın başlamasından sonraki bir tarihte itirazın yapılmasına ya da birden fazla itiraza izin verebilir. Davanın kabul edilebilirliğine itiraz, dava başladığında veya takip eden süreçte Mahkeme'nin izin vermesiyle, sadece 17. maddenin 1.(c) paragrafına dayanılarak yapılabilir.
5. Bir Devlet, paragraf 2 (b) ve (c)'ye dayanarak en erken fırsatta itiraz işlemini yapar.
6. Suçlamaların teyidinden önce, bir davanın kabul edilebilirliğine veya Mahkeme'nin yargı yetkisine yönelik itirazlar, Ön Yargılama Dairesince incelenir. Suçlamaların teyidinden sonra ise Yargılama Dairesine yapılır. Yargı yetkisine veya kabul edilebilirlik konusunda verilen kararlara karşı, 82. maddeye göre Temyiz Dairesine başvurulabilir.
7. Paragraf 2 (b) ve (c)'ye dayanarak bir Devlet itirazda bulunuyorsa, Mahkeme'nin 17. maddeye göre kabul edilebilirlik konusunda saptamasını yapıncaya kadar, Savcı soruşturmasını erteler.
8. Mahkeme'nin bir davayı incelemesi sırasında, Savcı aşağıdaki yetkileri Mahkeme'den talep edebilir:
 - (a) 18. maddenin 6. paragrafında söz konusu gerekli soruşturma aşamalarını yürütme;
 - (b) İtiraz edilmeden önce başlanmış delillerin incelenmesinin veya toplanmasının tamamlanması veya bir tanıktan ifade veya dilekçe alınması;
 - (c) İlgili Devletlerle işbirliği içinde, 58. maddeye uygun olarak Savcının tutuklama emri çıkarttığı şahsın kaçmasının önlenmesi.
9. İtiraz etme, Savcı tarafından yapılan bir işlemi veya itirazdan önce Mahkeme tarafından çıkartılan izin veya emri etkilemez.
10. Mahkeme 17. maddeye göre bir dava için kabul edilemezlik kararı vermiş ise, Savcı, davayı kabul edilemez bulan önceki nedenleri geçersiz hale getiren yeni gerçeklerin ortaya çıktığına kanaat getirirse, bu kararın yeniden gözden geçirilmesi konusunda bir talepte bulunabilir.
11. Savcı, 17. maddedeki hususlarla ilgili olarak bir soruşturmayı ertelerse, Savcı ilgili devletten takibatlar konusundaki bilgilerin kendisine bildirilmesini talep edebilir. Bu bilgi, ilgili devletin talebi halinde gizli olur. Eğer Savcı bir soruşturmayı sürdürmeye daha sonradan karar verirse, kendisi ertelemenin gerçekleştiği takibatlarla ilişkin olarak, ilgili devleti haberdar eder.

Madde 20

Aynı eylem nedeniyle birden fazla yargılama yapılamaması

ilkesi

1. Bu tüzükte belirtilenler hariç olmak üzere, hiç kimse, Mahkeme tarafından mahkum edildiği veya suçsuz bulunduğu bir eyleme dayalı olarak yeniden yargılanamaz.
2. Hiç kimse, mahkeme tarafından 5. maddeye göre mahkum edildiği veya suçsuz bulunduğu bir eylem nedeniyle, başka bir mahkeme önünde herhangi bir şekilde yargılanamaz.
3. 6, 7 ve 8. maddelerde yasaklanan eylemlerden dolayı başka bir mahkeme tarafından yargılanmış hiç kimse, aynı eylemden dolayı Mahkeme tarafından yargılanamaz. Ancak diğer mahkemedeki takibatlar:
 - (a) Önceki yargılamanın, Mahkeme'nin yargı yetkisine giren suçlardan dolayı cezai sorumluluğu bulunan şahsı koruma amacıyla yapılmış olması halinde; veya
 - (b) Önceki yargılamanın, Uluslararası hukuk tarafından tanınan usul normlarına göre bağımsız ve tarafsız bir şekilde yapılmamış ve söz konusu şahsı adalet önüne getirme niyetiyle bağdaşmayacak şekilde yapılmış olması halinde.

Madde 21

Uygulanacak hukuk

1. Mahkeme:
 - (a) Öncelikle bu tüzüğü, Suçun Unsurlarını, Usul ve Delil Kurallarını uygular.
 - (b) İkinci olarak, uygun olduğu takdirde, geçerli anlaşmaları ve uluslararası silahlı çatışma prensipleri dahil, uluslararası hukukun ilke ve kurallarını uygular.
 - (c) Bu tüzük ile, uluslararası hukuk ve uluslararası kabul görmüş norm ve standartlara uygun olmaları halinde, suç üzerinde normal olarak yargı yetkisi bulunan devletin iç mevzuatı dahil olmak üzere, dünyadaki mevcut hukuk sistemlerinin ulusal yasalarından kaynak alınan temel hukuk prensiplerini uygular.
2. Mahkeme, geçmiş kararlarında yorumlanmış hukuk ilke ve kurallarını uygulayabilir.
3. Bu hükümdeki hukuk uygulama ve yorumlarının uluslararası kabul görmüş insan hakları ile uyumlu olması, 7. maddenin 3. paragrafında belirtilen cins, ırk, renk, dil, din veya inanç, politik ve diğer görüşler, milli, etnik veya sosyal köken, refah, doğum

ve diğer statülerden kaynaklanan gerekçelerle herhangi bir ayrımcılığa yol açmaması gerekir.

3. BÖLÜM

CEZA HUKUKUNUN TEMEL İLKELERİ

Madde 22

Kanunda belirlenmemiş bir fiil suç sayılmaz

1. İşlendiği sırada, söz konusu fiil, Mahkeme'nin yargı yetkisine giren bir suç oluşturmadığı sürece, hiç kimse fiilinden dolayı bu tüzüğe göre cezai açıdan sorumlu tutulamaz.
2. Bir suçun tarifi, dar anlamda yorumlanır ve bu tarif kıyas yoluyla genişletilemez. Suç tarifinin belirsiz olması halinde; bu tarif, soruşturulan, yargılanan veya mahkum edilen şahıs lehine yorumlanır.
3. Bu madde, bu tüzükten bağımsız olarak uluslararası hukuk altında herhangi bir eylemin suç olarak nitelendirilmesini etkilemez.

Madde 23

Kanunsuz ceza olmaz

Mahkeme tarafından mahkum edilen şahsa ancak bu tüzüğe göre ceza verilebilir.

Madde 24

Kişi bakımından geriye yürümezlik

1. Hiç kimse, bu tüzüğün yürürlüğe girmesinden önce işlemiş olduğu bir fiilden dolayı cezai açıdan sorumlu tutulamaz.
2. Nihai karardan önce uygulanacak yasada bir değişiklik olması halinde, soruşturulan, yargılanan veya mahkum edilen kişinin lehine olan kanun uygulanır.

Madde 25

Cezaların Şahsiliği

1. Mahkeme, bu tüzüğe uygun olarak, gerçek kişiler üzerinde yargı yetkisine sahiptir.
2. Mahkeme'nin yargı yetkisine giren bir suç işleyen kişi, bu tüzüğe uygun olarak cezalandırılmaktan şahsen sorumludur ve suç nedeniyle cezalandırılabilir.
3. Bu tüzüğe uygun olarak, Mahkeme'nin yargı yetkisine giren bir suçtan dolayı kişiler, aşağıdaki hallerde cezai sorumluluk taşır ve cezalandırılabilir:
 - (a) Tek başına veya diğer bir şahsın cezai sorumluluğu olsun ya da olmasın, başka bir şahısla müştereken veya başka bir şahıs vasıtasıyla suç işlemesi halinde;
 - (b) Meydana gelen veya teşebbüs edilen böyle bir suçun işlenmesini emretmesi, teşvik etmesi veya suçun işlenmesine ikna etmesi halinde;
 - (c) Böyle bir suçun işlenmesini kolaylaştırmak amacıyla yardımda bulunması, suça kışkırtması, veya suçun işlenmesi için gerekli araçları temin etme dahil olmak üzere, suçun işlenmesine veya işlenmesine teşebbüs edilmesine yardımcı olması halinde;
 - (d) Ortak bir amaçla hareket eden bir grup şahıs tarafından böyle bir suçun işlenmesi veya işlenmesine teşebbüs edilmesine herhangi bir şekilde katkıda bulunması halinde. Bu katkının kasten ve:
 - (i) eylemin veya amacın, Mahkemenin yargı yetkisi içerisinde bulunan bir suçun işlenmesini içerdiği durumda, grubun suç faaliyeti veya amacını daha da ilerletmek amacıyla yapılması halinde veya;
 - (ii) grubun suç işleme niyetinin bilincinde olarak yapılmış olması halinde;
 - (e) Soykırım suçuyla ilgili olarak doğrudan veya dolaylı olarak diğerlerini soykırımı kışkırtma halinde;
 - (f) Maddi adımlar atıp, suçun icrasını başlatacak eylemi yaparak, bir suç işlemeye teşebbüse etme ancak suçun şahsın niyetinden bağımsız sebepler nedeniyle gerçekleşmemesi halinde. Ancak suçun işlemesinden vazgeçen veya suçun tamamlanmasını önleyen bir şahsın, suçun amacından tamamen ve kendi isteğiyle vazgeçmesi halinde, suçun işlenmesine teşebbüsten dolayı bu tüzüğe göre cezai açıdan sorumluluğu bulunmaz.
4. Bireysel cezai sorumluluk konusundaki bu tüzükteki hiçbir hüküm, devletlerin uluslararası hukuktan kaynaklanan sorumluluğunu etkilemez.

Madde 26

18 yaşından küçüklerin yargılama dışında bırakılması

Mahkeme, isnat olunan suçun işlendiği tarihte, 18 yaşın altında olan hiçbir şahsı yargılamaz.

Madde 27

Resmi unvan ile ilişki kurulmaması

1. Bu tüzük, resmi unvan ayırımı yapılmadan, herkese eşit şekilde uygulanır. Özellikle devlet veya hükümet başkanı, hükümet veya parlamento üyesi, seçilmiş bir temsilci veya bir hükümet memuru hiçbir şekilde bu tüzük altında cezai sorumluluktan muaf tutulamaz veya resmi unvan cezanın indirilmesi için bir neden teşkil etmez.
2. Ulusal veya uluslararası hukuk çatısı altında olsun veya olmasın, bir şahsın resmi unvanıyla bağlantılı olan bağışıklık veya usul kuralları, Mahkeme'nin böyle bir şahıs üzerinde yargı yetkisini kullanmasına engel teşkil etmez.

Madde 28

Komutanların veya diğer üst rütbelilerin sorumluluğu

Mahkeme'nin yargı yetkisi içine giren, bu tüzük altındaki suçlardan kaynaklanan cezai sorumluluk dayanaklarına ilave olarak:

1. Bir askeri komutan veya askeri komutan gibi, etkin bir şekilde faaliyette bulunan bir şahıs, kendi fiili yönetimi ve denetimi altındaki silahlı kuvvetlerin, bunlar üzerinde yeterli kontrol sağlayamaması sonucunda, Mahkeme'nin yargı yetkisine giren suçları işlemesi halinde ve:
 - (a) askeri komutan veya şahsın silahlı kuvvetlerin bu tür suçları işlemekte veya işlemek üzere oldukları konusunda hal ve şartlara göre bilgisi olması gerektiği veya bilgisi olduğu hallerde;
 - (b) askeri komutan veya şahsın suçun işlenmesini önlemek veya durdurmak için gerekli ve makul önlemleri almaması veya soruşturma ve yargılama için olayı ilgili makamlarına iletmemesi hallerinde cezai sorumluluk taşır.
2. 1. paragrafta tanımlanmayan üst-ast ilişkileri çerçevesinde bir üst, kendi etkin kontrol ve yetkisi altındaki astlarının işledikleri ve Mahkeme yargı yetkisine giren suçlardan dolayı ve astlarını gerektiği gibi kontrol edemediği durumların sonucu olarak:

(a) astlarının böyle bir suç işledikleri veya işlemek üzere oldukları yolundaki açık bilgileri bildiği veya bilerek görmezden geldiği hallerde;

(b) kendi etkin sorumluluğu ve denetimi altında olan faaliyetlerle ilgili suçlarda; ve

(c) suçun işlenmesini önlemek veya durdurmak için gerekli ve makul önlemleri almaması veya soruşturma ve yargılama için olayı ilgili makamlarına iletmemesi hallerinde, cezai sorumluluk taşır.

Madde 29

Yasa Sınırlamalarının Uygulanamazlığı

Mahkemenin yargı yetkisi içine giren suçlar, herhangi bir yasa sınırlamasına tabi değildir.

Madde 30

Manevi Unsur

1. Aksi belirtilmedikçe, bir şahsın, Mahkeme'nin yargı yetkisine giren bir suçun maddi unsurlarını kasten ve bilerek işlemesi halinde cezai sorumluluğu ve mesuliyeti bulunur.

2. Bu maddenin amaçları bakımından, bir şahsın aşağıdaki durumlarda kasten hareket ettiği varsayılır:

(a) hareketle ilgili olarak, şahsın hareket içinde olmayı amaçlaması;

(b) netice ile ilgili olarak, şahsın o neticeye sebep olmayı amaçlaması veya neticenin hareketin olağan sonucu olarak gerçekleşeceğini farkında olması.

3. Bu maddenin amacına uygun olarak "bilgi", hareketin olağan sonucu olarak bir durumun mevcut olduğunun veya bir sonuç doğuracağını farkında olunması demektir. "Bilmek" ve "bilerek" kavramları buna göre yorumlanır.

Madde 31

Cezai sorumluluktan kurtulma

1. Bu tüzükte sağlanan cezai sorumluluk dışında tutulmaya ilişkin diğer esaslara ek olarak; bir şahıs, eylemi gerçekleştirdiği sırada aşağıdaki durumların mevcudiyeti halinde cezai sorumluluk taşımaz:

(a) Gerçekleştirdiği eylemin yapısını ve kanunsuzluğunu takdir yeteneğini veya eyleminin kanunun gereklerine uygun olup olmadığını kontrol yeteneğini ortadan kaldıracak bir zihni hastalığı ya da kusuru olması halinde;

(b) Sonucunda Mahkeme'nin yargı yetkisine giren bir suçu oluşturan eylemi gerçekleştirmesine yol açacağını bilerek ya da riskini göz ardı ederek, sarhoşluk ya da uyuşturucu madde etkisi altına kendi isteğiyle girme halleri dışında; yaptığı eylemin yapısını ve kanunsuzluğunu takdir yeteneğini veya eyleminin kanunun gereklerine uygun olup olmadığını fark etme yeteneğini ortadan kaldıracak şekilde sarhoş olması ya da bir başka maddenin etkisinde olması halinde;

(c) Kendisine ve başka bir şahsa veya eşyaya karşı yönelmiş bir tehlike ile orantılı bir şekilde; yakın ve kanunsuz bir kuvvet kullanımına karşı kendini veya başkasını ya da savaş suçlarında hayati öneme haiz eşyayı veya askeri bir görevin yerine getirilmesinde önemli olan bir eşyayı savunmak için makul hareket etmesi halinde. Askeri kuvvetler tarafından gerçekleştirilen savunma amaçlı bir harekate katılım, bu alt paragrafta göre cezai sorumluluğu kaldırmak için başlı başına bir neden oluşturmaz.

(d) Mahkeme'nin yargı yetkisine giren suçu oluşturduğu iddia edilen eylemin, kendisine veya başka bir şahsa karşı yakın ölüm veya sürekli veya yakın fiziksel zarar tehdidi kaynaklı bir baskı sonucu meydana gelmesi ve önlenmesi gereken zarardan daha fazlasına yol açmayı kastetmemiş olmak koşuluyla, bu tehdidi önlemek için, şahsın gereği kadar ve makul ölçüde davranması halinde. Böyle bir tehdit:

(i) başka şahıslar tarafından yapılmış; veya

(ii) o şahsın kontrolü dışındaki şart tarafından gerçekleşmiş olabilir.

2. Mahkeme, önüne gelen davada, bu tüzükte öngörülen cezai sorumluluğu ortadan kaldıran esasların uygulanabilir olup olmadığını tespit eder.

3. Yargılama sırasında, Mahkeme, 1. paragrafta bahis konusu cezai sorumluluğu ortadan kaldıran ve 21. maddede belirtilen uygulanacak hukuktan kaynaklananlar dışındaki esasları dikkate alabilir. Böyle bir esas dikkate almak konusundaki işlemler Usul ve Delil Kurallarında belirtilir.

Madde 32

Maddi hata veya kanun hatası

1. Maddi hata, sadece suçun manevi unsurunu (kasti) ortadan kaldırdığında, cezai sorumluluğu ortadan kaldıran bir esas olacaktır.

2. Belli bir eylem biçiminin Mahkeme'nin yargı yetkisine giren bir suç olup olmadığı konusundaki kanun hatası, cezai sorumluluğu ortadan kaldıran bir unsur olamaz. Ancak kanun hatası, suçun gerektirdiği manevi unsuru ortadan kaldırdığı zaman veya 33. maddede öngörüldüğü şekliyle cezai sorumluluğu kaldıran bir unsur olabilir.

Madde 33

Üst makam emirleri ve kanunun tanımı

1. Mahkeme'nin yargı yetkisine giren bir suçun, bir hükümet veya askeri veya sivil bir üst makam emrine uyan bir şahıs tarafından işlenmiş olması, aşağıdaki haller dışında, şahsı cezai sorumluluktan kurtaramaz:

(a) şahsın hükümet veya söz konusu üst makamın emirlerine uyması kanuni bir zorunluluk ise;

(b) şahsın emrin kanunsuz olduğunu bilmemesi halinde; ve

(c) emrin açıkça kanunsuz olmaması halinde.

2. Bu maddenin amaçları bakımından, soykırım veya insanlığa karşı suç emirlerinin kanunsuzluğunun açıkça bilindiği kabul edilir.

4. BÖLÜM

DİVANIN OLUŞUMU VE İDARESİ

Madde 34

Mahkeme'nin organları

Mahkeme aşağıdaki organlardan oluşur:

(a) Başkanlık;

(b) Temyiz Bölümü, Yargılama Bölümü ve Ön-Yargılama Bölümü

(c) Savcılık Bürosu

(d) Yazı İşleri Bürosu

Madde 35

Yargıçların hizmeti

1. Bütün yargıçlar Mahkeme'nin tam zamanlı çalışan üyeleri olarak seçilir ve görev dönemlerinin başlamasından itibaren hizmete hazır olurlar.
2. Başkanlığı oluşturan yargıçlar seçilir seçilmez tam zamanlı olarak hizmet vermeye başlarlar.
3. Mahkeme'nin iş yüküne bağlı olarak ve üyeleriyle istişare ederek Başkanlık, kalan yargıçların tam zamanlı olarak çalışıp çalışmayacakları konusunda zaman zaman karar verebilir Bu şekildeki düzenlemeler 40. madde hükümlerine halel getirilmeksizin yapılır.
4. Tam zaman esasına göre çalışmayan yargıçların mali düzenlemeleri 49. maddeye göre yapılır.

Madde 36

Yargıçların nitelikleri, aday gösterilmeleri ve seçilmeleri

1. 2. paragraf hükümlerine bağlı olarak Mahkeme'de 18 yargıç bulunur.
2. (a) Mahkeme adına hareket eden Başkanlık, gerekli ve uygun bulunma gerekçelerini göstererek 1. paragrafta belirtilen yargıçların sayısının arttırılmasını önerebilir. Yazı İşleri Bürosu böyle bir öneriyi taraf devletlere derhal bildirir.

(b) Bu tür bir öneri, 112. maddeye göre toplanacak olan Taraf Devletler Kurulu toplantısında ele alınır. Öneri, Taraf Devletler Kurulu toplantısında, üye sayısının 2/3 oyu ile onaylanırsa kabul edilmiş sayılır ve Taraf Devletler Kurulu tarafından kararlaştırılan bir tarihte yürürlüğe girer.

(c) (i) alt paragraf (b)'ye göre yargıç sayısının arttırılması önerisi kabul edildiğinde, ek yargıçların seçimi, 3-8. paragraflar ile 37. maddenin 2. paragrafına uygun olarak Taraf Devletler Kurulunun bir sonraki toplantısında yapılacaktır;

(ii) alt paragraf (b)'ye göre yargıç sayısında artış önerisi kabul edildikten ve alt paragraflar (b) ve (c) (i)'ye uygun olarak yürürlüğe girdikten sonra, Başkanlık tarafından, herhangi bir zamanda Mahkeme'nin iş yükü elverdiği takdirde 1. paragrafta belirtilen sayının altında olmamak üzere yargıç sayısının azaltılması önerilebilir. Öneri (a) ve (b) alt paragraflarına göre işlem görür. Önerinin kabul edilmesi halinde, görevli yargıçların görev sürelerinin bitimi dikkate alınarak yargıç sayısı istenen sayıya ulaşıncaya kadar devamlı surette azaltılır.

3. (a) Yargıçlar yüksek ahlaki değerlere, tarafsız ve bütüncül karakterlere sahip olan ve kendi devletlerindeki en yüksek yargı makamlarına atanarlarda aranan niteliklere sahip kişiler arasından seçilir.
- (b) Mahkeme'ye seçilecek her aday:
- (i) ceza ve ceza usul hukuku uzmanı ve ceza davalarında yargıç, savcı, avukat olarak veya benzer kapasitede gerek duyulan deneyim sahibi; veya
- (ii) uluslararası hukuk alanında, uluslararası insancıl hukuk, insan hakları gibi alanlarda uzman olmalı ve Mahkeme'nin adli göreviyle ilgili bir meslekte yoğun deneyim sahibi olmalıdır.
- (c) Mahkeme'ye seçilecek her adayın Mahkeme'nin çalışma dillerinden en az birini çok iyi bilmesi ve akıcı konuşması gerekmektedir.
4. (a) Bu tüzüğe taraf devletler Mahkeme seçimleri için aday gösterebilir ve bu aday gösterme;
- (i) söz konusu devletin en üst yargı görevlerine atama için öngörülen aday gösterme usulleri ile; veya
- (ii) Uluslararası Adalet Divanı'na aday göstermede söz konusu Divanın tüzüğünde öngörülen usuller ile yapılır.

Aday gösterme, adayın 3. paragrafta aranan niteliklere ne surette haiz olduğunu gösteren ayrıntılı bir bildirim ile yapılacaktır.

- (b) Her bir taraf devlet, her seçim için, kendi uyruğu olması zorunlu olmayan, ancak taraf devletlerden birinin uyrukluğunu taşıyan bir aday gösterebilir.
- (c) Taraf Devletler Kurulu, uygun görürse, aday göstermelerle ilgili olarak bir Danışma Komitesi kurabilir. Bu durumda Danışma Komitesinin oluşumu ve görevleri Taraf Devletler Kurulu tarafından belirlenir.

5. Seçimin amaçları bakımından, iki liste halinde aday olunacaktır:

3 (b) (i) paragrafında belirtilen niteliklere haiz adayların isimlerini içeren **Liste A**;

3 (b) (ii) paragrafında belirtilen niteliklere haiz adayların isimlerini içeren **Liste B**;

Her iki listeye uygun niteliklere sahip adaylar kendi tercih edecekleri listede yer alabilirler. Mahkeme'nin ilk seçimlerinde, Liste A' dan en az 9, Liste B' den en az 5 yargıç seçilebilir. Sonraki seçimler iki listede gösterilen Mahkeme yargıçlarının nispi oranları gözetilerek yapılır.

6. (a) Yargıçlar, 112. maddedeki amaca uygun toplanan Taraf Devletler Kurulu toplantısında gizli oyla seçilir. 7.paragrafa bağlı olarak, Mahkeme'ye, en yüksek oyu alan ve mevcut ve oy kullanan devletlerin 2/3 çoğunluğunun oyunu elde eden 18 aday seçilir.

(b) İlk oylamada yeterli sayıda yargıç seçilememesi halinde, sonraki oylamalar, alt paragraf (a)'da öngörülen işlemlere uygun olarak kalan yerler dolduruluncaya kadar yapılacaktır.

7. Hiçbir iki yargıç, aynı devletin vatandaşı olamaz. Mahkeme üyeliği bakımından, bir şahsın birden fazla devlet uyrukluğ u var ise, o şahıs medeni ve siyasi haklarını kullandığı devletin vatandaşı sayılır.

8. (a) Yargıçların seçimi sırasında taraf devletler Mahkeme üyelik sistemi içinde aşağıdaki ihtiyaçları göz önünde tutarlar:

- (i) dünyadaki başlıca hukuk sistemlerinin temsilini;
- (ii) eşit coğrafi temsil; ve
- (iii) kadın ve erkek yargıçların adil oranda temsilini.

(b) Taraf devletler ayrıca, kadın ve çocuklara karşı şiddeti içeren ancak, onunla sınırlı olmayan bazı özellikli konular üzerinde hukuki deneyimi olan yargıçlara duyulan ihtiyacı da gözetirler.

9. (a) Alt paragraf (b)'ye göre, yargıçlar 9 yıl süreyle görev yaparlar ve alt paragraf (c) ve 37. maddenin 2. paragrafı gereğince yeniden seçilemezler.

(b) İlk seçimde, kura çekilmek suretiyle, seçilen yargıçların 1/3'ü üç yıl, diğer 1/3'ü 6 yıl ve kalan 1/3'ü 9 yıl süreyle görev yapmak üzere tayin edilirler.

(c) Alt paragraf (b)'ye göre 3 yıl süreyle seçilen bir yargıç, tam dönem görev yapmak üzere yeniden seçilebilir.

10. 9. paragrafa bağlı olmaksızın, 39. maddeye göre Yargılama veya Temyiz Dairelerine atanan bir yargıç, o dairede başlamış olan bir yargılama veya temyiz duruşmasını tamamlamak üzere görevini devam ettirir.

Madde 37

Boş Yargıç kadrosu

1. Boşalan bir kadro, 36. maddeye göre yapılacak seçim ile doldurulacaktır.

2. Boş kadroyu doldurmak için seçilen yargıç, selefinden kalan görev süresi kadar görev yapar ancak bu süre 3 veya daha az ise 36. maddeye göre tüm dönem için yeniden seçilebilir.

Madde 38

Başkanlık

1. Başkan ile Birinci ve İkinci Başkan Yardımcıları yargıçların mutlak çoğunluğu ile seçilir. Her biri üç yıl süreyle veya daha önce sona erme durumuna bağlı olarak yargıçlık görev sürelerinin sonuna kadar görev yapacaklardır. Başkan ve Başkan Yardımcılarının bir kez daha yeniden seçilmeleri mümkündür.
2. Birinci Başkan Yardımcısı, Başkanın yokluğunda veya Başkanlık ehliyetini kaybettiğinde Başkana vekalet eder. İkinci Başkan Yardımcısı Başkan veya Birinci Başkan Yardımcısının yokluklarında veya ehliyetlerini kaybettiklerinde Başkana vekalet eder.
3. Başkan, Birinci ve İkinci Başkan Yardımcıları ile birlikte Başkanlığı oluşturur ve aşağıda belirtilenlerden sorumludur:
 - (a) Savcılık Bürosu dışında, Mahkeme'nin, uygun şekilde yönetimi; ve
 - (b) Bu Tüzüğe uygun olarak öngörülen diğer görevler.
4. 3 (a) paragrafına göre sorumluluğunu yerine getirmek amacıyla, Başkanlık birbirini ilgilendiren bütün konularda Savcılık ile birlikte hareket ederek eşgüdüm sağlar.

Madde 39

Daireler

1. Mahkeme, yargıçların seçilmesinden sonra mümkün olan en kısa zamanda, 34. maddenin (b) paragrafında öngörülen bölümler şeklinde kendisini organize eder.

Temyiz Bölümü başkan ve 4 yargıçtan, Yargılama Bölümü en az 6 yargıçtan, Ön Yargılama Bölümü en az 6 yargıçtan oluşacaktır. Yargıçların ilgili bölümlere atanması, her bölümün yerine getireceği görevlerin yapısına ve Mahkeme'ye seçilen yargıçların deneyim ve niteliklerine göre, her bölümde ceza, usul ve uluslararası hukuk alanlarında uygun oranda bir deneyim sağlayacak şekilde yapılır. Yargılama ve Ön-Yargılama bölümlerinde ağırlık ceza davaları alanında deneyim sahibi yargıçların olur.

2. (a) Mahkeme'nin adli görevleri her bir bölümde Daireler tarafından yerine getirilir.
 - (b) (i) Temyiz Dairesi, Temyiz bölümünün bütün yargıçlarından oluşur.
 - (ii) Yargılama Dairesinin görevleri Yargılama Bölümünün 3 yargıcı tarafından yürütülür.
 - (iii) Ön Yargılama Dairesinin görevleri, Ön Yargılama Bölümünün 3 yargıcı veya bu Tüzük ile Usul ve Delil Kuralları uyarınca bir yargıç tarafından yürütülür.

- (c) Bu paragrafın hiçbir hükmü, Mahkeme'nin iş yükünün etkili yönetimi gerektirdiği takdirde aynı anda birden fazla Yargılama ve Ön Yargılama Dairesi kurulmasını önlemez.
3. (a) Yargılama ve Ön Yargılama Dairelerine atanan yargıçlar, 3 yıl süreyle ve ilgili bölümde duruşması başlamış bulunan herhangi bir davanın tamamlanmasına kadar görev yaparlar.
- (b) Temyiz Bölümüne atanan yargıçlar, hizmet sürelerinin sonuna kadar görev yaparlar.
4. Temyiz Bölümüne atanan yargıçlar, sadece o bölümde görev yaparlar. Ancak bu maddedeki hiçbir hüküm, Mahkeme'nin iş yükünün etkili bir şekilde yönetiminin bu şekilde bir atamayı gerektirdiğinin, Başkanlık tarafından düşünüldüğü hallerde ve ön yargılama aşamasına katılmış bir yargıcın hiç bir şart altında aynı davayla ilgili olarak Yargılama Dairesinde görev yapmaması koşuluyla, Yargılama Bölümünden Ön Yargılama Bölümüne veya tersine geçici yargıç atamalarına engel teşkil etmez.

Madde 40

Yargıçların bağımsızlığı

1. Yargıçlar, görevlerini yerine getirirken bağımsız hareket ederler.
2. Yargıçlar, yargısal görevlerine müdahale ihtimali olan veya bağımsızlıklarına duyulan güveni etkileyebilecek hiçbir faaliyette bulunmazlar.
3. Mahkemenin bulunduğu yerde tam zamanlı olarak mesai yapacak olan yargıçlar, profesyonel yapıdaki başka bir mesleki faaliyetle iştigal edemezler.
4. 2. ve 3. paragrafların uygulaması ile ilgili ortaya çıkabilecek sorunlar, yargıçların salt çoğunluğu ile karara bağlanır. Bu sorunun yargıçlardan birini bizzat ilgilendirdiği durumlarda, o yargıç karara katılamaz.

Madde 41

Yargıçlıktan çekilme ve yargıçlığa ehil olmama hali

1. Başkanlık, bir yargıcın talebi üzerine o yargıcın bu tüzük çerçevesinde görev ifa etmekten mazur görülmesine, Usul ve Delil Kurallarına göre, karar verebilir.
2. (a) Yargıçlar, hangi gerekçeyle olursa olsun, tarafsızlıklarından makul şüphe duyulabileceği davalarda yer almazlar. Bir yargıç, şayet Mahkemenin bakmakta olduğu bir davaya bakmış veya hakkında soruşturma veya yargılanma yapılan kişinin ulusal düzeyde karıştığı herhangi bir davayla daha önce herhangi bir sıfatla ilgilenmiş ise, bu paragraf çerçevesinde yargıçlığa ehil olmaktan çıkar. Bir yargıç, Usul ve Delil Kuralları çerçevesinde de yargıçlık ehliyetini kaybedebilir.
 - (b) Mahkeme Savcısı veya yargılanan veya hakkında soruşturma yapılan şahıs, bu maddeye göre bir yargıcın, yargıçlığa ehil sayılmamasını talep edebilir.
 - (c) Bir yargıcın, yargıçlığa ehil sayılmamasına ilişkin sorunlar, yargıçların salt çoğunluğu tarafından karara bağlanır. Tartışmaya konu olan yargıç kendi görüşlerini de Mahkemeye sunabilir, ancak kararda oy kullanamaz.

Madde 42

Savcılık Bürosu

1. Savcılık Bürosu, Mahkemenin müstakil bir organı olarak bağımsız hareket eder. Mahkemenin yetkisine giren suçlarda suç ihbarlarını ve dayanakları olan her türlü bilgiyi kabul eder, bunları inceler ve Mahkemenin önünde araştırma ve soruşturmayı yürütür. Savcılık Bürosunun hiçbir mensubu dış bir kaynaktan talimat beklemeyebilir ve dıştan verilebilecek talimata göre hareket etmez.
2. Büronun başkanlığını, Savcı yapar. Savcı, Büronun ve büro mensuplarının, tesislerinin ve kaynaklarının yürütme ve yönetiminde tam yetkiye sahiptir. Bu Tüzüğe göre Savcının yapması gereken görevlerin herhangi birini yapmaya yetkili bir veya daha fazla yardımcısı bulunur. Savcı ile Yardımcısı veya Yardımcıları, farklı devletlerin vatandaşı olmalıdırlar ve bu görevlerini tam zamanlı olarak ifa ederler.
3. Savcı ve Savcı Yardımcıları yüksek ahlak sahibi ve ceza davaları konularında yüksek uzmanlık ve geniş deneyim sahibi kişiler olmalıdır. Mahkemenin çalışma dillerinden en az birine çok iyi hakim olmalı ve bu dillerden birini akıcı şekilde kullanabilmelidirler.
4. Savcı, Taraf Devletler Kurulu'nun salt çoğunluğunca ve gizli oyla seçilir. Savcı Yardımcıları da, Savcı tarafından belirlenecek bir listeden aynı yolla seçilir. Savcı, her Savcı Yardımcılığı makamı için üç aday gösterir. Seçilmeleri sırasında daha kısa bir süre öngörülmediği takdirde Savcı ve Yardımcıları 9 yıllık bir süre için seçilirler ve görev sürelerinin bitiminde yeniden seçilemezler.
5. Ne Savcı, ne de yardımcısı, Savcılık görevleriyle çelişecek ve bağımsızlıkları hakkındaki güveni etkileyebilecek herhangi bir faaliyette bulunamazlar. Profesyonel yapıya sahip başka herhangi bir mesleki işle iştigal edemezler.
6. Mahkeme Başkanlığı, bir Savcıyı veya Savcı Yardımcısını, talebi üzerine, belli

bir davada görev almaktan mazur görebilir.

7. Ne Savcı ne de Yardımcıları, tarafsızlıklarına ilişkin herhangi bir nedenle haklı şüphe duyulabilecek hiçbir işte yer alamazlar. Şayet Mahkemenin bakmakta olduğu bir davaya veya hakkında araştırma veya soruşturma yapılan şahısla ilgili ulusal düzeyde bir davaya daha önce herhangi bir sıfatla yer almışlarsa, açılan bir davada Savcılık yapabilme ehliyetleri bulunmaz.

8. Savcının veya bir Savcı Yardımcısının, savcılık yapma ehliyetini kaybetmesi konusunda karar, Temyiz Dairesi tarafından verilir.

(a) Hakkında araştırma veya soruşturma yapılan şahıs, herhangi bir zamanda, Savcı veya Savcı Yardımcılarının bu maddede belirtilen gerekçelerle çekilmesini talep edebilir,

(b) Savcı veya Savcı Yardımcısı bu konudaki görüşlerini ortaya koymak hakkına sahiptir.

9. Savcı, cinsel veya kadınlara karşı şiddet veya çocuklara yönelik şiddet gibi özel konularda, bu konuları kapsayan ancak bu konularla sınırlı olmamak üzere, hukuki deneyimi olan danışmanlar atayabilir.

Madde 43

Mahkeme Yazı İşleri Bürosu

1. Yazı İşleri Bürosu Savcının 42. maddede yazılı yetkilerine müdahale oluşturmaksızın, Mahkemenin idare ve hizmetlerinin adli olmayan yönlerinden sorumludur.

2. Büro, Yazı İşleri Bürosu Başkanı tarafından yönetilir ve Başkan Mahkemenin başlıca idari yetkilisidir. Büro Başkanı yetkilerini Mahkeme Başkanının gözetiminde kullanır.

3. Büro Başkanı ve yardımcısı yüksek ahlak sahibi, uzmanlık sahibi olmalıdır. Mahkemenin çalışma dillerinden en az birine mükemmel hakim olup, bu dillerden birini akıcı bir şekilde konuşabilmelidir.

4. Yargıçlar, Büro Başkanını, Taraf Devletler Kurulu'nca yapılacak tavsiyeleri de dikkate olarak, salt çoğunlukla ve gizli oyla seçer. Gerek duyulursa ve Büro Başkanının tavsiyesi halinde, Büro Başkan Yardımcısı da aynı yolla yargıçlar tarafından seçilir.

5. Yazı İşleri Bürosu Başkanının görev süresi beş yıldır. Süre bitiminde bir dönem daha seçilebilir ve tam zamanlı olarak görev yapar. Büro Başkan Yardımcısı da beş yıl veya yargıçların salt çoğunlukla belirleyebileceği daha kısa bir dönem için görev yapar ve ihtiyaç duyulduğu şekilde görev yapmak kaydıyla seçilebilecektir.

6. Yazı İşleri Bürosu Başkanı, Büroda bir Mağdurlar ve Tanıklar Birimi kuracaktır.

Bu birim, Savcılık Makamına danışarak, tanıklar, Mahkeme huzurunda ifade veren mağdurlar veya tanık ifadelerinde belirtilenler nedeniyle risk altında bulunan diğer şahıslar için, koruyucu önlemler ve güvenlik düzenlemeleri ile danışma ve diğer uygun yardımları sağlar. Bu birim cinsel şiddet suçlarından kaynaklı travma dahil olmak üzere, travma konusunda uzman personeli de içinde bulundurmalıdır.

Madde 44

Personel

1. Savcı ve Yazı İşleri Bürosu Başkanı, kendi görevlerinin yürütülmesi için gerekli vasıfları haiz nitelikli personel atar. Savcı bakımından bu husus, müfettişlerin atanmasını da kapsar.
2. Personelin istihdamında, Savcı ve Yazı İşleri Bürosu Başkanı, etkinlik, bütünlük ve uzmanlık standartlarını sağlayacak ve gerekli değişikliklerle, 36. maddenin 8. paragrafındaki kıstasları gözetecektir.
3. Yazı İşleri Bürosu Başkanı, Mahkeme Başkanı ve Savcının mutabakatını alarak, Mahkeme personelinin atanması, ücretlendirilmesi, işten çıkartılmasına ilişkin kayıt ve şartları içeren bir Personel Yönetmeliği hazırlayıp önerir. Bu yönetmelik, Taraf Devletler Kurulu tarafından onaylanır.
4. Mahkeme, istisnai hallerde, Taraf Devletler, uluslararası kuruluşlar ve hükümet dışı kuruluşlar tarafından Mahkemeye maddi külfet yüklemeksizin Mahkemenin organlarından herhangi birinin görevine yardımcı olmak üzere sağlanabilecek personelden yararlanabilir. Mahkeme Savcısı, bu yönde gelebilecek bir teklifi Savcılık Bürosu adına kabul etmeye yetkilidir. Bu nevi karşılıksız sağlanacak personel, Taraf Devletler Kurulu tarafından belirlenecek esaslara göre istihdam edilir.

Madde 45

Yemin

Bu tüzük çerçevesinde görevlerine başlamadan önce Yargıçlar, Savcı, Savcı Yardımcıları, Yazı İşleri Bürosu Başkanı ve Yardımcısı, kendi görevlerini tarafsızlıkla ve vazife bilinci ile ifa edeceklerine dair aleni şekilde yemin ederler.

Madde 46

Görevden uzaklaştırma

1. Yargıçlar, Savcı, Savcı Yardımcısı, Yazı İşleri Bürosu Başkanı ve Yardımcısı, aşağıdaki hallerde, ikinci paragrafta göre alınacak kararla görevden

uzaklaştırılabilir.

(a) Ciddi uygunsuz davranışlarda bulunduğu veya bu tüzüğe göre mevcut görevlerini ihlal ettiğinin Usul ve Delil Kuralları çerçevesinde anlaşılması,

(b) Bu tüzükte belirtilen görevlerini yapamaz hale gelmesi.

2. Bir Yargıcın, Savcının veya Savcı Yardımcısının 1. paragrafa göre görevden uzaklaştırılması, Taraf Devletler Kurulunca gizli oyla alınır:

(a) Yargıç hakkındaki karar, diğer Yargıçların üçte iki çoğunlukla yapacakları tavsiye üzerine, Taraf Devletlerin üçte iki çoğunluğunca.

(b) Savcı hakkındaki karar, Taraf Devletlerin salt çoğunluğunca,

(c) Savcı Yardımcısı hakkındaki karar ise, Savcının tavsiyesi üzerine Taraf Devletlerin üçte iki çoğunluğunca alınır.

3. Yazı İşleri Bölümü Başkanı veya Yardımcısının görevden uzaklaştırılmasına ilişkin karar, Yargıçların salt çoğunluğunca alınır.

4. Davranışları veya bu tüzük çerçevesindeki görevlerini yapamaz duruma gelmesi nedeniyle göreve devamı tartışmalı hale gelen bir Yargıç, Savcı, Savcı Yardımcısı, Yazı İşleri Bürosu Başkanı veya Yardımcısı, Usul ve Delil Kuralları çerçevesinde delil sunmak veya delil ibrazını istemek ve gerekli savunmaları yapmak hakkına sahiptir. Ancak söz konusu şahıs, olayın müzakeresine başka bir şekilde yer alamaz.

Madde 47

Disiplin Cezaları

46. maddenin 1. paragrafında belirtilenlerden daha az vahim nitelikte uygunsuz bir davranışta bulunan bir Yargıç, Savcı, Savcı Yardımcısı, Yazı İşleri Bürosu Başkanı veya Yardımcısı hakkında Usul ve Delil Kuralları çerçevesinde disiplin cezası verilir.

Madde 48

Ayrıcalık ve Dokunulmazlıklar

1. Mahkeme, her Taraf Devletin ülkesinde, amaçlarını yerine getirebilmek için zorunlu olacak ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan yararlanır.

2. Yargıçlar, Savcı, Savcı Yardımcıları ve Yazı İşleri Bürosu Başkanı, Mahkeme işlemlerini yürüttükleri ölçüde veya bu işlemler dolayısıyla, diplomatik misyon

şeflerine sağlanan ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan yararlanırlar ve görev süreleri sona erdikten sonra da resmi görevleri esnasında sözlü veya yazılı ifadelerinden veya yaptıkları eylemlerden dolayı her türlü yasal işlemlere karşı dokunulmazlıktan yararlanmaya devam ederler.

3. Yazı İşleri Bürosu Başkan Yardımcısı ile Savcılık memurları ve Yazı İşleri Bürosu memurları, görevlerinin ifası için gerekli olan ayrıcalık, dokunulmazlık ve kolaylıklardan, Mahkemenin ayrıcalık ve dokunulmazlıklarına ilişkin anlaşma hükümleri çerçevesinde yararlanırlar.

4. Savunma avukatları, uzmanlar, tanıklar ve Mahkemenin mukim olduğu yerde hazır bulunması gereken diğer şahıslar, muhakemenin düzgün şekilde işleyebilmesi için gerekli olan ölçüde ve Mahkemenin ayrıcalık ve dokunulmazlıklarına ilişkin anlaşma hükümleri çerçevesinde gerekli muameleden yararlandırılırlar.

5. (a) Yargıçlar ve Savcılarının ayrıcalık ve dokunulmazlıkları, Yargıçların salt çoğunluğunun kararı ile,

(b) Yazı İşleri Büro Başkanının ayrıcalık ve dokunulmazlıkları Mahkeme Başkanı tarafından,

(c) Savcı Yardımcılarının ve Savcılık personelinin ayrıcalık ve dokunulmazlıkları Savcı tarafından,

(d) Yazı İşleri Bürosu Başkan Yardımcısı ve Büro memurlarının ayrıcalık ve dokunulmazlıkları Büro Başkanı tarafından, kaldırılabilir.

Madde 49

Maaşlar Yolluklar ve Ödenekler

Yargıçlar, Savcı Yardımcıları, Yazı İşleri Bürosu Başkanı ve Yardımcısı, Taraf Devletler Kurulu tarafından belirlenecek maaş, yolluk ve diğer ödenekleri alırlar. Bunların maaş ve yolluklarında, görev süreleri boyunca indirim yapılamaz.

Madde 50

Resmi Diller ve Çalışma Dilleri

1. Mahkemenin resmi dilleri Arapça, Çince, İngilizce, Fransızca, Rusça ve İspanyolcadır. Mahkemenin verdiği hükümler ve Mahkemenin elindeki işlerle ilgili esaslı konulara çözüm getiren diğer kararlar, resmi dillerde yayımlanır. Mahkeme Başkanlığı, Usul ve Delil Kurallarında belirlenmiş kıstaslara göre hangi kararların bu paragrafın amaçları bakımından esaslı konulara çözüm getiren karar niteliğinde sayılacağını belirlemeye yetkilidir.

2. Mahkemenin çalışma dilleri İngilizce ve Fransızcadır. Diğer hangi dillerin çalışma dili olarak kullanılabileceği, Usul ve Delil Kuralları tarafından belirlenir.

3. Yargılama sırasındaki bir işlemin taraflarının veya o işleme müdahil olmasına izin verilen bir Devletin talebi üzerine ve yeterli haklı nedenler bulunduğuna, Mahkeme tarafından karar verilmesi şartıyla, İngilizce veya Fransızca dışındaki bir dilin de söz konusu tarafı veya Devlet tarafından kullanılması Mahkeme'ce kabul edilebilir.

Madde 51

Usul ve Delil Kuralları

1. Usul ve Delil Kuralları, Taraf Devletler Kurulu üyelerinin üçte iki çoğunluğu tarafından kabul edilmekle, yürürlüğe girer.

2. Usul ve Delil Kurallarına ilişkin değişiklik önerileri,

- (a) Herhangi bir Taraf Devlet,
- (b) Yargıçların salt çoğunluğu ya da,
- (c) Savcı

tarafından yapılabilir.

Değişiklikler, Taraf Devletler Kurulu üyelerinin üçte iki çoğunluğunca onaylanması üzerine yürürlüğe girer.

3. Usul ve Delil Kurallarının kabul edilmesinden sonra, bu kurallarda öngörülmemen özel bir durumun Mahkemenin huzuruna geldiği acil hallerde, Yargıçlar üçte iki çoğunlukla geçici kurallar belirler ve bu kurallar, Taraf Devletler Kurulu'nun ilk olağan veya olağanüstü toplantısında kabul edilinceye, değiştirilinceye veya reddedilinceye kadar yürürlükte kalır.

4. Usul ve Delil Kuralları, bunlarda yapılacak değişiklikler ve geçici kurallar, bu tüzüğe uygun olacaktır. Usul ve Delil Kuralları ve geçici kurallar, hakkında araştırma, soruşturma veya yargılama yürütülen veya mahkum olan şahsın aleyhine sonuç doğuracak şekilde geriye yürütülemez.

5. Usul ve Delil Kuralları ile bu tüzük arasında çatışma meydana geldiği hallerde, tüzük esas alınır.

Madde 52

Mahkeme Yönetmelikleri

1. Yargıçlar, bu tüzüğe ve Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak, salt çoğunlukla, Mahkemenin günlük işleyişi için gerekli Yönetmelikleri çıkaracaklardır.

2. Yönetmeliklerin ve her türlü değişikliklerinin yapılmasında Mahkeme Savcısı ve Yazı İşleri Bürosu Başkanının görüşleri alınır.

3. Yönetmelikler ve değişiklikleri, Yargıçlarca başka türlü kararlaştırılmadıkça, kabul edilmeleri üzerine yürürlüğe girer. Kabul edilmelerini takiben derhal Taraf Devletlere dağıtılarak görüşleri sorulur. Şayet 6 ay içinde Taraf Devletlerin çoğunluğundan itiraz gelmezse, yürürlükte kalmaya devam ederler.

5. BÖLÜM

SORUŞTURMA VE KOVUŞTURMA

Madde 53

Soruşturmanın başlatılması

1. Savcı, kendisine ulaştırılmış bilgileri değerlendirdikten sonra, bu Tüzüğe göre çerçevesinde işlem yapılmasına mahal olmadığı kanaatine varmamışsa, soruşturmayı başlatır. Savcı, bir soruşturma başlatmaya karar verirken aşağıdaki hususları göz önünde bulundurur:

(a) Savcının elindeki bilgiler, Mahkemenin yetkisine giren bir suçun işlenmiş veya işlenmekte olduğu kanaatine makul bir temel oluşturmakta mıdır?

(b) Olay 17. maddeye göre kabul edilebilirlik kistasına uygun mudur veya uygun hale gelecek midir?

(c) Suçun vahameti ve mağdurların çıkarları da hesaba katılmakla birlikte, bir soruşturma başlatmanın yine de adaletin tecellisine hizmet etmeyeceği yönünde maddi nedenler var mıdır?

Şayet Savcı işleme devam etmek için makul bir temel bulunmadığına karar verir ve bu kararı sadece yukarıdaki (c) bendine dayanarak alırsa, Ön Yargılama Dairesine bilgilendirmede bulunur.

2. Şayet, soruşturma sonucunda, Savcı aşağıdaki nedenlerle kovuşturma için yeterli temel bulunmadığı sonucuna varırsa;

(a) 58. maddeye göre bir celp müzekkeresi çıkarmak için yeterli yasal veya maddi dayanak olmaması,

(b) Davanın 17. maddeye göre kabul edilmez olması,

(c) Suçun vahameti, mağdurların menfaatleri, fail olduğu iddia edilen şahsın hastalığı veya yaşlanması ve iddia olunan suçtaki rolü dahil bütün hal ve şartlar hesaba katıldığında, kovuşturmanın adaletin tecellisine hizmet etmeyecek olması.

Savcı, Ön Yargılama Dairesini ve 14. maddeye göre olayı intikal ettiren Devleti

veya 13. maddeye giren olaylarda Güvenlik Konseyini, verdiği karar hakkında bilgilendirir ve bu kararının gerekçesini belirtir.

3. (a) 14. maddeye göre olayı Mahkemeye intikal ettiren Devletin veya 13. maddenin (b) paragrafına göre Güvenlik Konseyi'nin talebi üzerine, Ön-Yargılama Dairesi, Savcının 1. ve 2. paragraflarda belirtilen takibata devam etmeme kararını gözden geçirebilir ve Savcıdan kararını tekrar ele almasını isteyebilir.

(b) Buna ek olarak, Ön Yargılama Dairesi, kendi inisiyatifiyle Savcının işlem yapmama kararını, şayet bu karar sadece paragraf 1 (c) veya 2 (c)'ye dayanıyorsa, gözden geçirebilir. Böyle bir durumda, Savcının kararı ancak Ön Yargılama Dairesi tarafından teyit edilirse geçerli olur.
4. Savcı her zaman, yeni vakalar veya bilgiler ortaya çıkması nedeniyle, bir soruşturma veya kovuşturma başlatıp başlatmama kararını yeniden gözden geçirebilir ve değiştirebilir.

Madde 54

Savcının soruşturmalar konusundaki görev ve yetkileri

1. Savcı,

(a) Gerçekleri ortaya çıkarmak için, bu tüzük çerçevesinde cezai sorumluluk olup olmadığını değerlendirmek amacıyla her türlü vakıaları ve delilleri kapsayacak şekilde soruşturmayı genişletebilir ve bunu yaparken suçlayıcı ve sorumluluktan kurtarıcı hal ve şartları eşit biçimde araştırır.

(b) Mahkemenin kapsamına giren suçların etkin biçimde soruşturulmaları ve kovuşturulmalarını sağlamak amacıyla her türlü uygun tedbiri alır ve bunu yaparken mağdur ve tanıkların yaş, 7. maddede 3. paragrafta belirtilen şekilde cinsiyet ve sağlık durumu dahil olmak üzere menfaat ve şahsi durumlarına saygılı davranır, özellikle cinsel şiddet, cinsiyete dayalı şiddet ve çocuklara karşı şiddet söz konusu olan durumlarda suç vasfını da göz önünde bulundurur.

(c) Şahısların bu Tüzükten kaynaklanan haklarını tam olarak gözetir.

2. Savcı aşağıdaki hallerde bir Devletin ülkesinde soruşturma yürütebilir:

(a) 9. Bölüm hükümlerine göre, ya da

(b) 57. maddenin 3 (d) paragrafı uyarınca Ön Yargılama Dairesi tarafından yetkilendirildiği şekilde.

3. Savcı,

- (a) Delilleri toplar ve inceler,
- (b) Hakkında soruşturma yapılan şahısları, mağdurları ve tanıkları davet edebilir ve sorgulayabilir.
- (c) Herhangi bir devletin veya bir hükümet dışı örgütün işbirliğini veya kendi yetkisi ve/veya emrine uygun olarak bir düzenlemede bulunmasını talep edebilir.
- (d) Bu Tüzüğe aykırı olmadıkça, bir devletin, uluslararası örgütün veya şahsın işbirliği yapmasını sağlamak için zorunlu olabilecek düzenlemeler veya anlaşmalar yapabilir.
- (e) Bilgiyi veren tarafın rızası olmadıkça, gizli kaydıyla ve sadece yeni delillere ulaşmak amacıyla, kendisine sunulan belge ve bilgileri, yargılamanın hiçbir safhasında açıklamamaya mutabık kalabilir.
- (f) Bilginin mahremiyetini sağlamak, herhangi bir şahsı korumak veya delilleri muhafaza etmek amacıyla gerekli her türlü önlemi alabilir ya da önlem alınmasını talep edebilir.

Madde 55

Şahısların soruşturma esnasındaki hakları

1. Bu Tüzük çerçevesinde yürütülen bir soruşturmada, herhangi bir şahıs:
 - (a) Kendisini suçlamaya veya suç ikrarında bulunmaya zorlanamaz,
 - (b) Baskıya, zorlamaya, tehdide, işkenceye veya diğer insanlık dışı, zalimane veya alçaltıcı muameleye ve cezaya tabi tutulamaz.
 - (c) İyi konuştuğu ve bütünüyle anladığı bir dilden başka bir dilde sorgulanmakta ise, ücretsiz olarak ehil bir tercüman yardımı alır ve bu tercüme doğruluk ve dürüstlük gereklerini karşılayacak şekilde yapılır.
 - (d) Keyfi tutuklanamaz veya gözaltına alınamaz; tüzükte kararlaştırılan yasal prosedürlere uygun şekilde ve tüzükte öngörülen sebepler hariç olmak üzere özgürlüğünden mahrum bırakılamaz.
2. Herhangi bir şahsın Mahkemenin yargı yetkisine giren bir suç işlediğine dair bir kanaat mevcutsa ve bu şahıs ya Savcı ya da bu tüzüğün 9. Bölümü uyarınca yapılan talep üzerine ulusal makamlar tarafından sorgulanıyorsa, söz konusu şahıs sorgulanmadan önce bilgisine sunulacak aşağıdaki haklara sahiptir:
 - (a) Mahkeme'nin yargı yetkisine giren bir suçu işlediğine dair kanaat oluştuğunun, sorgudan önce kendisine bildirilmesi;
 - (b) Sessiz kalmasının suçlu veya masum olduğuna karine teşkil etmemesi-sessiz kalma hakkı;

(c) Kendi tercih ettiği hukuk yardımı alma hakkı; şahsın böyle bir hukuki yardım alma imkanı yoksa, adaletin menfaatinin bu şekilde gerektirdiği bir davada ya da söz konusu şahsın ödeme gücü olmadığı takdirde herhangi bir davada ücretsiz hukuki yardım sağlanması;

(d) Kendi isteğiyle feragat ettiği haller dışında, sorgusunda avukatının hazır bulunması;

Madde 56

Tekrar ele geçmeyecek bir soruşturma fırsatı durumunda Ön Yargılama Dairesinin Rolü

1. (a) Savcı, soruşturmanın, bir tanıktan yazılı veya sözlü ifade alabilmek ya da bir delili incelemek veya elde etmek veya doğrulamak amacıyla, dava bakımından sonradan tekrar ele geçmeyecek bir fırsat olduğuna kanaat getirirse, Ön Yargılama Dairesini bu durumdan haberdar eder.

(b) Bu durumda, Savcının talebi üzerine Ön Yargılama Dairesi duruşmaların etkinliğini ve bütünlüğünü korumak ve de özellikle savunmanın haklarını korumak için gerekli önlemleri alabilir.

(c) Ön Yargılama Dairesi aksine talimat vermediği sürece, (a) paragrafında atıfta bulunulan soruşturmayla bağlantılı olarak mahkeme celbi üzerine mahkeme huzuruna çıkan veya tutuklanan şahsın davayla ilgili olarak dinlenebilmesini teminen Savcı, bu şahsa dinlenebilmesi için gerekli olan bilgileri sağlar.

2. 1.maddenin (b) paragrafında atıfta bulunulan önlemler aşağıdakileri kapsayabilir:

(a) İzlenecek yöntemlere ilişkin tavsiyede bulunmak veya talimat vermek;

(b) Duruşma tutanaklarının tutulmasını emretmek;

(c) Yardımcı olması için bir uzman atamak;

(d) Celp marifetiyle mahkeme huzuruna gelen veya tutuklanan bir şahsa bir avukat atamak veya henüz tutuklanmamış veya Mahkemeye çıkarılmamış veya avukatı belirlenmemiş şahsa katılması, hazır bulunması ve savunmanın çıkarlarını temsil etmesi için bir başka avukatı yetkili kılmak;

(e) Üyelerinden birini veya gerekirse, Ön-yargılama veya Yargılama Bölümünden müsait bir yargıcı gözlem yapmak ve tavsiyelerde bulunmak veya delillerin toplanması ve korunması ile şahısları sorgulaması bakımından talimat vermek için görevlendirmek;

(f) Delillerin toplanması ve korunması için gerekebilecek diğer önlemleri almak;

3. (a) Savcının bu madde uyarınca gereken önlemleri almaması halinde, Ön Yargılama Dairesi söz konusu önlemleri kanıtın saklanması bakımından gerekli görüyor ve savunma bakımından dava sırasında elzem kabul ediyorsa; Ön Yargılama Dairesi, Savcının bu önlemleri almak için talepte bulunmamasının ardında geçerli bir neden bulunup bulunmadığı hususunda Savcı ile görüşmelerde bulunur. Eğer görüşmeler sonunda Ön-yargılama Dairesi Savcının önlem almama kararını haklı bulmazsa, bu önlemleri resen de alabilir.
- (b) Ön Yargılama Dairesinin bu paragraf kapsamında resen hareket etme kararı Savcı tarafından temyiz edilebilir. Temyiz talebi hızlandırılmış bir süreçte neticelendirilir.
4. Bu maddeye göre dava için saklanan ve toplanan delillerin kabul edilebilirliği dava aşamasında madde 69'a göre ve Dava Dairesi'nce belirlenecek şekilde yürütülecektir.

Madde 57

Ön Yargılama Dairesinin Görev ve Yetkileri

1. Bu Tüzükte aksi belirtilmemişse, Ön Yargılama Dairesi görevlerini bu madde hükümlerine göre yerine getirir.
2. (a) Büronun 15., 18., 19, 54 madde 2 paragraf, 61 madde 7 paragraf ve 72. maddelere göre verdiği karar ve hükümler, Daire yargıçlarının çoğunluğu tarafından onaylanmalıdır.
- (b) Diğer bütün hallerde, Usul ve Delil Kurallarında aksi öngörülmemiş veya Ön Yargılama Dairesi yargıçlarının çoğunluğu tarafından aksine karar verilmemişse, Daireye mensup tek bir yargıç, bu tüzükte belirtilen yetkileri kullanabilir.
3. Bu tüzükte belirlenen görevlerine ilave olarak, Ön Yargılama Dairesi şunları da yapabilir :
 - (a) Savcının talebi üzerine, bir soruşturma için gerekli olabilecek emir ve müzekkereleri çıkarmak,
 - (b) 58. maddeye göre tutuklanmış veya celpname ile getirilmiş bir şahsın talebi üzerine, 56. maddede belirtilen önlemler dahil olmak üzere gerekli emirleri çıkarmak, veya 9. Bölüm çerçevesinde, şahsın savunmasını hazırlamasına yardımcı olmak amacıyla gerekli işbirliğinin gösterilmesini sağlamak.
 - (c) Gerekli hallerde, mağdurların ve tanıkların korunmasını ve mahremiyetlerinin korunmasını, delillerin saklanmasını, celpname ile gelmiş şahısların güvenliğini ve ulusal güvenlik bilgilerinin korunmasını sağlamak.

(d) 9. Bölüme göre bir Taraf Devletin işbirliğinin kesinleşmediği durumlarda, Ön Yargılama Dairesinin o devletin 9. Bölüm çerçevesinde olayda işbirliği taleplerine cevap verebilecek şekilde herhangi bir otoritesi kalmadığına veya adli sisteminin böyle bir işbirliğini yürütebilecek bir unsura sahip olmadığına karar vermesi halinde, Savcığı, mümkün olduğu ölçüde o devletin görüşlerini de dikkate alarak, o Taraf Devletin ülkesi içinde soruşturma icra etmeye yönelik belirli adımları atması hususunda yetkili kılmak.

(e) 58. maddeye göre bir tutuklama veya ihzar müzekkeresinin çıkarıldığı durumlarda, bu tüzük hükümleri ve Usul ve Delil Kuralları uyarınca, delillerin kuvveti ve ilgili tarafların haklarını dikkatle değerlendirilerek, özellikle mağdurların yüksek menfaatleri için suç ve cezanın kabullenilmesi amacıyla koruyucu önlemler almak üzere 93. madde 1(k) bendine uygun olarak Devletlerin işbirliğini talep etmek.

Madde 58

Ön Yargılama Bürosunca Tutuklama Emri veya Celpname Çıkarılması

1. Ön Yargılama Dairesi, bir soruşturmanın başlatılmasını takiben herhangi bir aşamada savcının müracaatı üzerine, müracaatı, delilleri ve savcı tarafından sunulan diğer bilgileri inceledikten sonra, aşağıdaki hususlarda kanaat getirdiği takdirde, bir şahıs hakkında tutuklama emri çıkarabilir:

(a) Şahsın Mahkemenin görev atanına giren bir suçu işlediğine inanılması için makul nedenler olması,

(b) Şahsın tutuklanmasının,

i) Mahkeme huzuruna gelmesini sağlamak için,

ii) Şahsın soruşturmayı veya mahkemenin gidişatını engellememesi veya tehlikeye düşürmemesini sağlamak için,

iii) Duruma göre, şahsın suçu işlemeye devam etmesinin engellenmesi veya aynı şartlardan doğan ve Mahkemenin yetkisindeki bir suçla ilgili diğer bir suçu işlemekten alıkonulmasını sağlamak için gerekli görülmesi.

2. Savcının müracaatında aşağıdaki hususlar yer almalıdır:

(a) Şahsın adı ve şahsın kimliğini tanıtmaya yarar diğer ilgili bilgiler,

(b) Şahsın işlediği iddia olunan ve Mahkemenin yargı yetkisinde bulunan suçların somut olarak belirtilmesi,

(c) Bu suçların meydana gelmesine neden olduğu iddia edilen olayların açık bir özeti,

(d) Şahsın bu suçları işlediğine kanaat getirmek için makul nedenler olduğunu gösteren delillerin ve diğer bilgilerin bir özeti, ve

(e) Savcının, şahsın tutuklanmasını niçin gerekli gördüğünü açıklaması.

3. Tutuklama emri aşağıdakileri içermelidir:

(a) Şahsın adı ve şahsın kimliğini tanıtmaya yarar diğer ilgili bilgiler,

(b) Şahsın tutuklanmasına konu olan ve Mahkemenin yargı yetkisine giren suçların açıkça belirtilmesi,

(c) Bu suçları oluşturduğu iddia edilen eylemlerin özet olarak belirtilmesi.

4. Tutuklama emri, Mahkeme tarafından aksine karar verilmedikçe geçerli olmaya devam eder.

5. Tutuklama emrine dayanarak, Mahkeme, 9. Bölüm uyarınca şahsın geçici olarak yakalanmasını veya tutuklanmasını ve teslimini talep edebilir.

6. Savcı, Ön Yargılama Dairesinden, tutuklama emrinde yer alan suçun değişmesini veya bu müzekkereye yeni suçların ilave edilmesini isteyebilir. Ön Yargılama Dairesi, şayet bu şekilde değiştirilmesi istenen suç veya ilave edilmesi istenen suçları şahsın işlediğine kanaat getirirse, tutuklama emrini Savcının isteğine uygun olarak değiştirir.

7. Tutuklama emri çıkarılmasını istemek yerine, diğer bir yol olarak, Savcı, Ön Yargılama Dairesine başvuruda bulunarak, şahsın mahkeme huzuruna gelmesi için celpname çıkartılmasını isteyebilir. Şayet Ön Yargılama Dairesi şahsın iddia olunan suç işlediğine dair makul dayanaklar olduğuna kanaat getirir ve celpnamenin, şahsın gelmesini sağlamak için yeterli olacağını düşünürse, celpnameyi kişinin özgürlüğü sınırlayıcı önlemler (gözaltına alma hariç) içerecek şekilde veya bu önlemleri içermeksizin çıkarabilir. Celpnamede aşağıdaki hususlar yer alır:

(a) Şahsın adı ve şahsın kimliğini tanıtmaya yarar diğer ilgili bilgiler.

(b) Şahsın mahkemeye gelmesi istenen tarih.

(c) Şahsın işlediği iddia olunan ve Mahkemenin görev alanına giren suçların belirtilmesi; ve

(d) Suçu oluşturduğu iddia olunan eylemlerin açık bir özeti.

Celpname, ilgili şahsa tebliğ edilir.

Madde 59

Gözaltı devletindeki tutuklama işlemleri

1. Geçici yakalama veya tutuklama ve teslim etme talebine muhatap olan bir Taraf Devlet, söz konusu şahsı kendi yasalarına ve 9. Bölüm hükümlerine göre tutuklamak üzere derhal gerekli işlemleri başlatır.

2. Tutuklanan bir şahıs, tutuklamayı gerçekleştiren devlette en kısa zamanda yetkili adli merci önüne çıkarılır ve merci, o devletin yasalarına göre, aşağıdaki hususları belirler:

- (a) Müzekkerenin o şahsa ilişkin olup olmadığı,
- (b) Şahsın usulüne uygun olarak tutuklanmış olup olmadığı,
- (c) Şahsın haklarına saygı gösterilip gösterilmediği.

3. Tutuklanan şahıs, kendisini elinde bulunduran devletin yetkili makamlarına müracaat ederek, Mahkemeye teslim edilinceye kadar geçici olarak serbest bırakılması talebinde bulunabilir.

4. Şahsı elinde bulunduran devletin yetkili makamı, bu şekildeki bir müracaat hakkında karar verirken, iddia olunan suçların vahametine göre, geçici olarak salıvermeyi haklı kılacak acil ve olağanüstü şartların mevcut olup olmadığını ve şahsı elinde bulunduran devletin, şahsı Mahkemeye teslim etme yükümlülüğünü yerine getirebilmesi için yeterli güvence bulunup bulunmadığını değerlendirir. Ancak, şahsı elinde bulunduran devletin yetkili mercii, tutuklama müzekkeresinin 58. madde 1 (a) ve (b) paragraflarına uygun olarak çıkarılıp çıkarılmadığı hususunu değerlendirmeye yetkili değildir.

5. Ön Yargılama Dairesi, geçici salıverilme konusundaki her türlü talepten haberdar edilir ve şahsı elinde bulundurulan devletin yetkili merciiine tavsiyelerini bildirir. Şahsı elinde bulunduran Devletin yetkili mercii, kararını vermeden önce, şahsın kaçmasını önlemek için alınabilecek tedbirler de dahil olmak üzere, Dairenin bu tavsiyelerinin tamamını göz önünde bulundurup değerlendirir.

6. Şahıs geçici olarak salıvermeden yararlandırıldığı takdirde, Ön Yargılama Dairesi, salıverme sürecinin gidişatı hakkında düzenli olarak rapor verilmesini isteyebilir.

7. Şahsı elinde bulunduran devlete ilgili şahsın teslim edilmesi emredilir emredilmez, şahıs mümkün olan en kısa sürede Mahkemeye teslim edilir.

Madde 60

Mahkeme huzurunda yapılacak ilk işlemler

1. Şahsın Mahkemeye teslim edilmesi veya kendi isteğiyle veya celpname üzerine Mahkemenin huzuruna çıkması halinde, Ön Yargılama Dairesi, şahsın işlediği iddia olunan suçlardan ve geçici olarak salıverilmeyi talep hakkı dahil olmak

üzere, bu tüzük çerçevesindeki haklarından haberdar olduğu hususunda emin olmalıdır.

2. Hakkında tutuklama emri bulunan şahıs, mahkeme başlayıncaya kadar geçici olarak salıverilmesini isteyebilir. Ön Yargılama Dairesi 58. maddenin 1. paragrafındaki şartların mevcut olduğuna kanaat getirirse şahsın tutukluluk hali devam eder. Aksi halde, Ön Yargılama Dairesi, şahsı şartlı veya şartsız olarak tahliye eder.

3. Ön Yargılama Dairesi, şahsın salıverilmesine veya tutukluluk halinin devamına ilişkin kararını periyodik olarak ya da şahsın veya Savcının talebi üzerine her zaman, gözden geçirir. Bu gözden geçirme sonucunda değişen şartların öyle gerektirdiğine kanaat getirirse, Daire tutukluluk, tahliye veya tahliye şartlarına ilişkin kararını değiştirebilir.

4. Ön Yargılama Dairesi, Savcının mazeretsiz olarak geciktirmesi nedeniyle, yargılamaya kadar tutuklulukta geçecek sürenin makul olmayan şekilde uzamamasını temin eder. Böyle bir gecikme vukuunda, Mahkeme, şahsın şartlı veya şartsız olarak tahliye edilmesini değerlendirmeye alır.

5. Gerektiği takdirde Ön Yargılama Dairesi, tahliye edilmiş bir şahsın mahkeme önünde hazır bulundurulmasını temin için, tutuklama emri çıkartabilir.

Madde 61

Yargılamadan Önce Isnat Olunan Suçlamanın Teyidi

1. İkinci paragraf hükümlerine uygun olarak, Ön Yargılama Dairesi şahsın teslim edilmesinden veya Mahkeme huzuruna gelmesinden itibaren makul bir süre içerisinde, Savcının yargılamayı talep ettiği iddiaları teyit etmek amacıyla bir duruşma tertip eder. Bu duruşmada Savcı, suçlanan şahıs ve şahsın avukatı hazır bulunur.

2. Ön Yargılama Dairesi Savcının talebi üzerine veya resen, Savcının yargılama talep ettiği iddiaları teyit etmek amacıyla, aşağıdaki şartlar mevcutsa suçlanan şahsın giyabında bir duruşma düzenleyebilir:

(a) Şahıs duruşmada hazır bulunmaktan kendisi feragat etmişse, veya

(b) Şahıs kaçmış ve şahsın Mahkeme huzuruna gelmesi, suçlamalardan ve bu suçlamaları teyit etmek amacıyla bir duruşma düzenleneceğinden haberdar edilmesi yönünde gerekli tüm makul adımlar atılmışsa.

Bu durumda şahıs, Ön Yargılama Dairesince adaletin tecellisi bakımından uygun olduğuna karar verilirse, bir avukat tarafından temsil edilir.

3. Duruşmadan makul bir süre önce:

(a) Şahsa, Savcının kendisi hakkındaki yargılama talebine dayanak teşkil eden iddialarının yazılı olduğu belgenin bir örneği verilir.

(b) Şahıs, Savcının duruşmada iddialarını dayandıracağı delillerden haberdar edilir.

Ön Yargılama Dairesi, duruşmanın amacına uygun olarak, bilgilerin açıklanması konusuna ilişkin olarak talimatlar verebilir.

4. Duruşmadan önce Savcı soruşturmaya devam edebilir ve suçlamaları geri çekebilir veya değiştirebilir. Şahsa, suçlamaların geri çekildiği veya değiştirildiği konusunda, duruşmadan makul bir süre önce bildirimde bulunulur. Suçlamaların geri alınması halinde Savcı, Ön Yargılama Dairesine, geri alma nedenlerini bildirir.

5. Savcı, duruşmada, her bir suçlamayı, şahsın kendisine isnat edilen suçu işlediğine dair inandırıcı somut gerekçeler oluşturmaya yeterli delille destekler. Savcı, bu hususta belgelere dayalı veya özet deliller kullanabilir ve davada ifade verecek tanıkları bu duruşmaya çağırması gerekmez.

6. Duruşmada, suçlanan şahıs,

(a) Suçlamalara itiraz edebilir,

(b) Savcının sunduğu delillere itiraz edebilir,

(c) Kendisi delil sunabilir.

7. Ön Yargılama Dairesi, duruşmada ortaya konanlar temelinde, şahsın isnat edilen suçlardan her birini işlediğine dair somut gerekçeler oluşturmaya yeterli delil olup olmadığını karara bağlar. Bu karara dayanarak, Ön Yargılama Dairesi,

(a) Yeterli delil bulunduğu kanaat getirdiği suçlamaları teyit eder; ve şahsı teyit olunan bu suçlamalardan dolayı yargılama yapılması için bir Dava Dairesine gönderir.

(b) Suçlamalar için yeterli delil bulunmadığına karar verdiği takdirde suçlamaları teyit etmez,

(c) Duruşmayı talik eder ve Savcıdan:

(i) Belirli bir suçlamaya ilişkin olarak yeni deliller getirmesini veya soruşturmayı derinleştirmesini,

(ii) Sunulan delillerin, Mahkemenin yetkisine giren bir başka suçun varlığına delalet etmesi nedeniyle suçlamayı değiştirmesini isteyebilir.

8. Ön Yargılama Dairesinin bir suçlamayı teyit etmediği durumlarda Savcı, ilave delillerle desteklenmek suretiyle suçlamanın teyidini yeniden talep etmekten menedilemez.

9. Suçlamanın teyidinden sonra ve yargılamanın başlamasından önce, Savcı, Ön

Yargılama Dairesinin izniyle ve sanığa ihbarda bulunarak, iddialarını değiştirebilir. şayet Savcı yeni suçlamalarda veya daha ağır suçlamalarda bulunuyorsa, bu suçlamaların teyidi amacıyla bu madde hükümlerine göre bir duruşma açılır. Yargılamanın başlamasından sonra Savcı, Ön Yargılama Dairesinin izniyle, iddiaları geri çekebilir.

10. Ön Yargılama Dairesince teyit edilmeyen veya Savcı tarafından geri çekilen suçlamalarla ilgili olarak daha önce çıkartılmış her türlü tutuklama, yakalama müzekkeresi hükümsüz hale gelir.

11. Suçlamalar bu maddeye göre teyit edildikten sonra, Mahkeme Başkanlığı bir Dava Dairesi oluşturur ve bu maddenin 8. paragrafı ile 64. maddenin 4. paragrafı çerçevesinde, müteakip yargı işlemlerinin yürütülmesinden ve Ön Yargılama Dairesince bu işlemlere uygulanabilecek her türlü işlemde, bu Dava Dairesi sorumlu olur.

6. BÖLÜM

YARGILAMA

Madde 62

Yargılamanın Yapılacağı Yer

Yargılama, aksi kararlaştırılmadıkça, Mahkemenin mukim olduğu yerde yapılır.

Madde 63

Hazır Olan Sanığın Yargılanması

1. Sanık, yargılama süresince hazır bulunmalıdır.
2. şayet sanık Mahkeme huzurunda iken yargılama düzeni bozmakta ısrar ederse, Dava Dairesi, gerekirse teknolojik imkanlardan yararlanarak sanığın mahkeme salonu dışından duruşmayı izleyebilmesi ve avukatına talimat verebilmesini sağlamak suretiyle, sanığı dışarı çıkartabilir. Bu önleme ancak istisnai olarak ve diğer makul önlemler sonuç vermezse başvurulur ve ancak tam anlamıyla zorunlu olduğu müddetçe uygulanır.

Madde 64

Dava Dairesinin Görev ve Yetkileri

1. Dava Dairesinin bu maddede belirtilen görev ve yetkileri bu tüzük ile Usul ve Delil Kuralları çerçevesinde kullanılır.

2. Dava Dairesi, mahkemeyi adil ve süratli şekilde yürütmek, hem sanığın haklarına tam olarak saygı göstermek hem de tanık ve mağdurların korunmasını gözetmek için gerekli her türlü önlemi alır.

3. Bu tüzüğe göre yargılamayı yapmakla görevlendirilmesi üzerine, davanın havale edildiği Dava Dairesi, aşağıdaki hususları yerine getirir:

(a) Tarafalara danışarak, yargılama işlemlerinin adil ve süratli bir şekilde gerçekleşmesini kolaylaştırmak için gerekli prosedürü belirler,

(b) Yargılamada kullanılacak dil veya dilleri tespit eder,

(c) Bu tüzüğün diğer ilgili hükümlerine tabi olmak kaydıyla, yargılamaya hazırlanmak için,yargılamanın başlamasından yeterli bir süre önce,daha evvel açıklanmamış belge ve bilgilerin açıklanmasını sağlar.

4. Dava Dairesi, etkin ve adil bir görev yapabilmek amacıyla gerekirse, bazı ön meseleleri Ön Yargılama Dairesine veya Ön Yargılama Bölümünden uygun bir yargıca havale edebilir.

5. Dava Dairesi, taraflara bildirimde bulunduktan sonra uygun görürse, birden fazla sanık hakkındaki suçlamaların birleştirilmesine veya ayrılmasına karar verebilir.

6. Dava Dairesi bir yargılama başlamadan önce veya yargılama süreci devam ederken, gerektiği takdirde aşağıdakileri yerine getirebilir.

(a) Ön Yargılama Dairesinin 61. madde 11. paragrafına göre yapabileceği bütün yürütür,

(b) Devletlerden, bu tüzük hükümleri çerçevesinde gerekirse yardım alarak, tanıkların hazır bulundurulmasını ve ifade vermelerinin sağlanmasını ve belgelerin veya diğer delillerin toplanarak ibrazını talep eder,

(c) Gizli bilgilerin korunmasını sağlar,

(d) Yargılamadan önce toplanmış veya yargılama sırasında taraflarca sunulmuş olan delillere ek olarak yeni delil ibrazını emreder,

(e) Sanığın, tanıkların ve mağdurların korunmasını sağlar, ve

(f) Konuyla ilgili her türlü hususta karar verir.

7. Yargılama aleni bir biçimde yapılır. Ancak Dava Dairesi 68. maddede belirtilen

nedenlerle veya delil niteliğindeki gizli veya hassas bilgilerin korunması için bazı yargılama işlemlerinin kapalı celsede yapılmasını gerektiren özel şartlar bulunduğu dair bir karar verebilir.

8. (a) Yargılamanın başlangıcında, Dava Dairesi, sanığa, daha önce Ön Yargılama Dairesi tarafından teyit edilmiş olan suçlamaları okumuş olmalıdır. Dava Dairesi, sanığın kendisi hakkındaki suçlamaların içeriğini anladığına kanaat getirmelidir. Daire, sanığa, 65. maddeye göre suçu ikrar etme veya suçsuz olduğunu ileri sürme olanağını vermelidir.

(b) Yargılamada, mahkeme heyeti başkanı, yargılamanın adil ve tarafsız icrası için gerekli hususlar da dahil olmak üzere, yargılama işlemlerinin yürütülmesine ilişkin direktifler verebilir. Taraflar, mahkeme heyeti başkanının direktiflerine bağlı olarak, bu Tüzük hükümlerine göre delillerini sunabilirler.

9. Dava Dairesi, diğerlerinin yanı sıra, bir tarafın başvurusu üzerine veya resen, aşağıdakileri yapmaya yetkilidir:

(a) Delillerin kabul edilmezliğine veya konuyla ilgili bulunmadığına karar vermek,

(b) Duruşmalar sırasında düzenin sağlanması için gerekli bütün önlemleri almak.

10. Dava Dairesi, tüm yargılama safahatını doğru olarak yansıtan zabitlerin tutulmasını ve bu zabitlerin Yazı İşleri Bürosunda muhafaza edilmesini sağlar.

Madde 65

Suç İkrarı Halinde Yapılacak İşlemler

1. Sanığın 64. madde, 8 (a) paragrafına uygun olarak yapacağı bir ikrar üzerine Dava Dairesi aşağıdaki hususları belirler:

(a) Sanık suç ikrarında bulunmanın mahiyetini ve sonuçlarını idrak etmektedir.

(b) İkrar, sanık tarafından avukatıyla yeteri ölçüde müzakere edildikten sonra ve gönüllü olarak yapılmaktadır; ve

(c) Suçun ikrarı davaya ilişkin aşağıda yer alan gerçeklerce de desteklenmektedir:

- (i) Savcı tarafından öne sürülen ve sanık tarafından kabul edilen iddialarla uygunluk;
- (ii) Savcı tarafından iddialarını tamamlamak için sunulan ve sanık tarafından kabul edilen materyallerle uygunluk ve
- (iii) Savcı veya sanık tarafından sunulan tanık ifadeleri gibi delillerle uygunluk.

2. Dava Dairesi 1. paragrafta belirtilen hususların kesinlik kazandığına kanaat getirdiği takdirde, suç ikrarını, sunulabilecek diğer ilave delillerle birlikte değerlendirir ve suç ikrarına konu olan suçun oluştuğuna dair bütün esaslı hususların mevcudiyeti halinde, sanığı bu suçtan mahkum edebilecektir.

3. Dava Dairesi, 1. paragrafta yer alan hususların kesinlik kazandığına kanaat getirmediği takdirde, suç ikrarını yapılmamış farz eder. Daire bu durumda yargılamanın bu tüzükte öngörülen normal usuller dairesinde devamına veya davanın başka bir Dava Dairesine gönderilmesine karar verebilir.

4. Dava Dairesi adaletin yüksek menfaatleri, özellikle de mağdurların menfaatleri bakımından olayın daha açık ve tam bir şekilde ortaya konulmasına ihtiyaç bulunduğu kanaatine varırsa,

(a) Savcıdan, tanıkların ifadeleri dahil olmak üzere yeni deliller sunmasını isteyebilir, veya,

(b) Yargılamanın bu tüzükte öngörülen normal usuller dairesinde devam etmesi konusunda talimat verebilir; bu takdirde suç ikrarında bulunulmamış farz eder ve davayı başka bir Dava Dairesine havale edebilir.

5. Savcı ile sanık avukatı arasında, suçlamaların değiştirilmesi, suçun ikrarı veya hükmedilecek ceza konularında yapılan hiçbir görüşme mahkemeyi bağlamaz.

Madde 66

Suçsuzluk Karinesi

1. Herkes, mahkeme tarafından yürürlükteki yasalara göre suçluluğu ispatlanıncaya kadar masum sayılır.
2. Sanığın suçu işlediğini ispat yükü Savcıya aittir.
3. Sanığı mahkum edebilmek için mahkeme, sanığın suçu işlediğine makul şüphe kalmayacak şekilde kanaat getirmiş olmalıdır.

Madde 67

Saniğın Hakları

1. Her türlü iddianın belirlenmesinde, saniğın aleni ve bu tüzük uyarınca tarafsız bir şekilde icra edilecek adil bir duruşmaya ve tam eşitlik içinde uygulanacak, aşağıdaki asgari güvencelerden yararlanmaya hakkı vardır:
 - (a) Tamamen anladığı ve konuştuğu bir dilde, suçlamanın mahiyeti, sebebi ve içeriğinden süratle ve ayrıntılı olarak haberdar olmak;
 - (b) Kendi isteğiyle seçeceği bir avukatla serbestçe görüşebilme olanağına sahip olmak ve saniğa savunmasını hazırlayabilmek için yeterli zaman ve imkanın tanınması;
 - (c) Yersiz gecikme olmadan yargılanmak;
 - (d) 63. madde 2. paragrafa tabi olmak kaydıyla, yargılamada hazır bulunmak, savunmasını bizzat veya kendi seçtiği avukat aracılığıyla yapabilmek, şayet saniğın bir avukatı yoksa bu haktan haberdar edilmek, adaletin yüksek menfaatlerinin gerektirdiği her durumda Mahkeme tarafından ve saniğın maddi imkanlara sahip olmaması durumunda ücretsiz olmak üzere saniğa avukat tayin edilmesi;
 - (e) Aleyhindeki tanıklara mahkeme önünde soru sormak ve aleyhinde dinlenen tanıklarla aynı koşullarla, lehindeki tanıkların da hazır bulundurulması ve lehe tanıklara da soru yöneltilmesi. Saniğın bu tüzük uyarınca savunmalarını ileri sürmeye ve diğer delillerini sunmaya hakkı vardır.
 - (f) Mahkemeye sunulmuş herhangi bir belgenin veya yargılama işlemlerinden herhangi birinin saniğın tam olarak anladığı ve konuştuğu bir dilde olmaması halinde, adaletin sağlanmasının temini için ücretsiz olarak uzman bir tercümanın yardımından yararlanmak;
 - (g) Suçu ikrara veya ispata ve suçun veya suçsuzluğun belirlenmesinde bir etken olmamak üzere, sessiz kalmaya mecbur edilmemek;
 - (h) Kendisini savunmak için, yemin etmeksizin her türlü sözlü veya yazılı beyanda bulunmak; ve
 - (i) İspat yükünün tersine çevrilmemesi veya karşı delille çürütme sorumluluğunun saniğa yükletilmemesi.
2. Bu Tüzüğün öngördüğü diğer her türlü açıklamalara ek olarak Savcı,imkan bulur bulmaz, elinde bulunan ve saniğın suçsuzluğuna işaret eden veya belirti oluşturan veya suçu hafifleten veya iddia makamının diğer delillerini çürütebilecek nitelikte bulunan delilleri de açıklar. Bu paragrafın uygulanması hususunda şüpheye düşülecek olursa, Mahkeme karar verecektir.

Madde 68

Mağdurların ve Tanıkların Korunması ve Yargılamaya Katılmaları

1. Mahkeme, mağdur ve tanıkların güvenliğinin, fiziksel ve ruhsal sağlıklarının, saygınlık ve özel hayatlarının korunması için uygun önlemleri alır. Bunu yaparken Mahkeme, yaş, 2. madde 3. paragrafta belirtildiği üzere cinsiyet, sağlık, özellikle ve fakat bunlarla sınırlı olmamak kaydıyla cinsellik veya cinsiyete dayalı şiddet veya çocuklara yönelik şiddet gibi, suçun mahiyetinden kaynaklanan tüm ilgili etkenleri dikkate alır. Savcı özellikle bu suçların soruşturma ve kovuşturma safhalarında gerekli önlemleri alır. Bu önlemler sanığın haklarına, adil ve tarafsız yargılama gereklerine zarar vermemeli ve bunlarla çelişir nitelikte olmamalıdır.
2. 67. maddede belirtilen aleni duruşma ilkesine bir istisna olarak, Mahkemenin Dava Daireleri, tanıkları, mağdurları veya sanığı korumak amacıyla yargılama aşamalarının herhangi bir kısmını gizli (kapalı) oturumda yapabilir veya delillerin elektronik ya da başka bir özel araçlarla sunulmasına izin verebilir. Bu önlemler özellikle bir cinsel şiddet mağduru söz konusu olduğunda veya bir tanık ya da mağdurun çocuk olması halinde, Mahkeme tarafından aksi emredilmedikçe, özellikle mağdur veya sanığın görüşleri başta gelmek üzere bütün şartlar değerlendirildikten sonra alınır.
3. Mağdurların şahsi çıkarlarının etkilendiği hallerde Mahkeme, mağdur görüşlerinin ve kaygılarının Mahkeme tarafından belirlenen uygun bir zamanda ve sanığın hakları ile adil ve tarafsız yargılama gereklerini haleldar etmeyecek ve engellemeyecek şekilde sunulmasına izin verebilir. Bu gibi görüş ve kaygılar, Mahkeme uygun gördüğü takdirde, Usul ve Delil Kuralları uyarınca, mağdurların kanuni temsilcileri tarafından da sunulabilir.
4. Mağdurlar ve Tanıklar Birimi, 43. maddenin 6. paragrafında belirtildiği üzere, koruyucu önlemler, güvenlik düzenlemeleri, danışmanlık ve yardım konularında Savcıya ve Mahkemeye yerinde tavsiyelerde bulunabilir.
5. Bu tüzük çerçevesinde delil ve bilgi sunulmasının bir tanığın veya ailesinin güvenliğini vahim bir tehlikeye maruz bırakabileceği hallerde, Savcı, yargılamanın başlamasından önceki işlemler bakımından, söz konusu delil ve bilgileri sunmaktan imtina edebilir ve bunların bir özetini sunmakla yetinebilir. Bu önlemler sanığın hakları veya adil ve tarafsız yargılama gerekleri ile tutarlı ve bunlara zarar getirmeyecek şekilde yürütülmelidir.
6. Bir Devlet, hizmetindeki şahısların veya ajanlarının korunması veya gizli veya hassas bilgilerin korunması amacıyla gerekli önlemlerin alınması başvurusunda bulunabilir.

Madde 69

Deliller

1. Her tanık, tanıklıkta bulunmadan önce, Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak, tanık sıfatıyla vereceği delillerin gerçek olduğu hususunda taahhütte bulunur.
2. Duruşmada yapılacak tanıklık, 68. maddede yer alan önlemlerden kaynaklanan istisnalar veya Usul ve Delil Kurallarında belirtilen haller dışında, bizzat yapılır. Mahkeme ayrıca, bu tüzüğe ve Usul ve Delil Kurallarına uygun olmak kaydıyla, bir tanığın sözlü veya kaydedilmiş ifadesinin ses veya görüntülü kayıt teknolojilerinden yararlanılarak ya da belge veya yazılı tutanak şeklinde sunulmasına da izin verebilir. Bu önlemler tanığın haklarına zarar vermemeli ve bunlarla çelişir nitelikte olmamalıdır.
3. Taraflar, 64. maddeye uygun olarak, davayla ilgili delilleri sunabilirler. Mahkeme, gerçeğin ortaya çıkarılması amacıyla gerekli gördüğü bütün delillerin sunulmasını talep etmeye yetkilidir.
4. Mahkeme, bir delilin kabul edilebilir veya davayla ilgili olup olmadığına, bunların yanı sıra, delilin olası değerini ve delilin adil bir yargılamaya veya bir tanığın ifadesinin adil biçimde değerlendirilmesine olabilecek etkisini, Usul ve Delil Kurallarına göre değerlendirdikten sonra karar verir.
5. Mahkeme, Usul ve Delil Kurallarında belirtildiği şekilde, gizliliğe saygı gösterir ve gizlilikten kaynaklanan ayrıcalıkları gözetir.
6. Mahkeme herkesçe alenen bilinen gerçeklerin ispatlanmasını isteyemez, ancak bunları hukuki açıdan dikkate alabilir.
7. Bu tüzüğü veya uluslararası kabul görmüş insan haklarını ihlal ederek elde edilen deliller, aşağıdaki hallerde kabul edilemez:
 - (a) İhlal, delillerin güvenilirliğine esaslı şüphe düşürmüştü,
 - (b) Delillerin kabulü, yargılamanın saygınlığını ciddi şekilde zedeleyecek veya bu saygınlığa ters düşecek ise.
8. Mahkeme bir devlet tarafından toplanan delillerin davayla ilgisi veya kabul edilebilirliği konusunda karar verirken, o devletin ulusal yasalarının uygulanmasıyla ilgili karar vermez.

Madde 70

Adaletin Yürütülmesine Yönelik Suçlar

1. Mahkeme, adaletin yürütülmesine yönelik aşağıdaki suçların kasıtlı olarak işlendiği durumlarda, bu suçlara ilişkin yargı yetkisini haizdir:
 - (a) 69. maddenin 1. paragrafına göre doğruyu söylemek yükümlülüğü altında iken, yalancı tanıklık yapmak;
 - (b) Sahte veya tahrif edilmiş olduğunu bilerek bir tarafın delil sunması;

(c) Bir tanığı maddi menfaat karşılığında etkilemek, bir tanığın hazır bulunmasına veya ifade vermesine engel olmak veya müdahale etmek, bir tanığa ifade vermesi halinde gözdağı vermek veya delilleri karartmak veya toplanmasına müdahale etmek;

(d) Mahkemenin bir memurunu, görevlerini yapmaması veya eksik yapması için ikna etmek ya da zorlamak amacıyla engellemek, korkutmak veya menfaat karşılığında etkilemek.

(e) Mahkemenin bir memuruna karşı, o memurun veya başka bir memurun yaptığı görevler nedeniyle, misillemede bulunmak.

(f) Göreviyle ilgili bir konuda Mahkemenin bir memuru tarafından, rüşvet istenmesi veya alınması.

2. Bu madde kapsamındaki suçlardan dolayı Mahkemenin yargı yetkisini kullanmasına ilişkin ilke ve usuller, Usul ve Delil Kurallarında yer alır. Mahkemenin bu maddeye göre yürüteceğı usulü işlemlerde Mahkemeye uluslararası işbirliğı yapılması şartları, işbirliğı talebinde bulunulan Devletin yasalarına tabidir.

3. Mahkumiyet kararı verilmesi halinde, Mahkeme tarafından beş yıla kadar hapse, veya Usul ve Delil Kurallarında belirlenen para cezasına veya her ikisine birden hükmolunabilir.

4. (a) Her Taraf Devlet, kendi adli soruşturma ve yargılama süreçlerinin itibar ve güvenilirliğine karşı işlenen suçlara öngördüğü cezaları, suçun kendi topraklarında veya kendi vatandaşlarından biri tarafından işlenmesi halinde, bu maddede belirtilen adaletin yürütülmesine yönelik suçları da kapsayacak şekilde düzenler.

(b) Mahkeme'nin talebi üzerine, uygun gördüğü takdirde, Taraf Devlet bu davayı, suçun kovuşturulması amacıyla kendi adli makamlarına havale eder. Bu makamlar, söz konusu davayı etkin bir şekilde yürütmek için yeterli imkanları tahsis eder ve davayı kararlı biçimde takip ederek sonuçlandırır.

Madde 71

Mahkeme Huzurundaki Uygunsuz Davranışlara Uygulanan Yaptırımlar

1. Mahkeme, huzurunda iken yargı işlemlerinin yürütülmesini engellemek veya direktiflerine kasıtlı olarak uyulmaması dahil, uygunsuz davranışlarda bulunan kişileri, sürekli veya geçici olarak mahkeme salonunun dışına çıkartmak, para cezası vb. gibi Usul ve Delil Kurallarında yer alan, hapis cezası dışındaki diğer idari önlemlerle cezalandırabilir.

2. 1. paragrafta belirtilen önlemlere hükmedilmesi konusunda takip edilmesi gereken usul, Usul ve Delil Kurallarında yer alır.

Madde 72

Ulusal güvenlik bilgilerinin korunması

1. Bu madde, bir Devletin, bilgi ve belgelerin ifşası halinde ulusal güvenlik menfaatlerine zarar vereceği kanaatinde olduğunda uygulanır. Bu tür durumlara, 56. maddenin 2. ve 3. paragrafları, 61. maddenin 3. paragrafı, 64. maddenin 3. paragrafı, 67. maddenin 6. paragrafı, 87. maddenin 6. paragrafı ve 93. madde kapsamında olanlar ile yargılamanın diğer safhalarında söz konusu olabilecek olan bu nitelikteki ifşaatlar da girer.

2. Bu madde aynı zamanda, kendisinden Mahkeme tarafından bilgi ve belgeyi açıklaması istenen bir şahsın bu bilgi ve belgeleri açıklamaktan Devletin ulusal güvenliğinin menfaatlerinin zarar göreceği gerekçesiyle kaçınması ve bu gerekçenin söz konusu Devlet tarafından da onaylanması durumunda da uygulanır.

3. Bu maddenin hiçbir hükmü, gizlilikle ilgili gereklere uygulanan 54. maddenin 3 (e) ve (f) paragraflarının veya 73. maddenin uygulanmasını engellemez.

4. Bir devlet, bilgi ve belgelerinin yasal sürecin herhangi bir aşamasında açıklanıyor olduğunu ya da açıklanması olasılığı bulunduğunu öğrenirse ve bu açıklamanın kendi ulusal güvenlik çıkarlarına zarar vereceği görüşünde ise, bu maddeye uygun olarak sorunun çözümü konusunda müdahalede bulunabilir.

5. Bir devlet bilgilerin açıklanmasının ulusal güvenlik çıkarlarına aykırı olacağı görüşünde ise, Savcı, savunma veya Ön Yargılama Dairesi veya Dava Dairesi ile bir arada hareket ederek sorunu çözmeye yönelik makul adımlar atar. Bu adımlar:

(a) Talebin aydınlatılması veya değiştirilmesi;

(b) Talep edilen bilgi ve delilin ilgili olup olmadığı hakkında veya ilgisi bulunmakla birlikte talep edilen Devlet dışında bir kaynaktan elde edilip edilemeyeceği konusunda Mahkeme'nin tespiti;

(c) Bilgi veya delilin değişik bir kaynaktan veya değişik bir biçimde elde edilmesi; veya

(d) Özet veya redaksiyonunu sağlama, açıklama üzerinde sınırlama, gizli oturum veya tek taraflı celse veya bu Tüzük ile Usul ve Delil Kuralları çerçevesinde izin verilen diğer koruyucu önlemler dahil olmak üzere, yardımın sağlanabileceği şartlar konusunda anlaşma.

6. Sorunu müşterek araçlar ile çözmeye konusunda bütün makul adımlar atıldıktan sonra, söz konusu Devlet, ulusal güvenlik menfaatlerine zarar gelmeksizin bilgi ve belgelerin sağlanmasının veya açıklanmasının hiç bir şart altında mümkün bulunmadığı kanaatinde olursa; karar gerekçelerinin açıklanması devletin ulusal menfaatlerine başlı başına zarar verir nitelikte olmadığı sürece, bu kararını gerekçeleriyle birlikte Savcıya veya Mahkemeye bildirilir.

7. Bundan sonra Mahkeme, delilin, sanığın suçluluk veya masumiyetinin belirlenmesinde gerekli olduğunu tespit ederse aşağıdaki işlemleri yerine getirir:

(a) Bilgi veya belgenin açıklanması 9. bölüm uyarınca veya 2. paragrafta belirtilen durumlarda işbirliği için talep edilmişse ve Devlet 93. maddenin 4. paragrafına dayanarak bu talebi reddetmişse:

- (i) Mahkeme, 7(a) (ii) alt paragrafı uyarınca herhangi bir karara varmadan önce, gizli ve tek taraflı celseler de dahil olmak üzere, devletin açıklama yapabilmesi amacıyla daha fazla müzakere yapılmasını talep edebilir;
- (ii) Mahkeme, davanın şartlarına göre, 93. maddenin 4. paragrafı uyarınca, ret için gerekçe ileri sürülmesinin, talepte bulunulan devletin Tüzük çerçevesindeki yükümlülüklerine uymadığı sonucuna varırsa, kararının gerekçelerini belirtmek suretiyle, 87. maddenin 7. paragrafına göre hareket edebilir ve
- (iii) Mahkeme sanığın yargılanması sırasında şartlar uygun olduğu takdirde bir olgunun var olması veya olmaması hususunda bir sonuç çıkarabilir, veya

(b) Diğer şartlar altında:

- (i) açıklanmasını emredebilir; veya
- (ii) açıklama talimatı vermezse, şartlar uygun olduğu takdirde sanığın yargılanması sırasında bir olgunun var olması veya olmaması hususunda bir sonuç çıkarabilir.

Madde 73

Üçüncü taraf bilgisi veya belgeleri

Bir taraf devlet, kendisine bir devlet, hükümetler arası veya uluslararası bir kuruluş tarafından verilmiş gözetimi veya denetimi altında bulunan veya sahibi bulunduğu gizli kaydıyla verilen bir bilgi veya belgenin Mahkeme tarafından istenmesi halinde, söz konusu bilgi veya belgenin kaynağının rızasını alır. Eğer bilgi ve belgenin kaynağı bir taraf devlet ise, 72. madde hükümlerine bağlı olarak, bilgi veya belgenin açıklanmasına ya rıza gösterir ya da açıklama sorununu Mahkeme ile çözme yükümlülüğü altına girer. Eğer bilgi ve belgenin kaynağı bir taraf devlet değilse ve açıklanmasına rıza göstermiyorsa, talepte bulunulan devlet, kaynağına olan gizlilik yükümlülüğü nedeniyle bilgi veya belgeyi sağlayamayacağını Mahkemeye bildirir.

Madde 74

Hüküm için gerekli hususlar

1. Dava Dairesinin bütün yargıçları yargılamanın ve ilgili müzakerelerin her aşamasında bulunurlar. Başkanlık her davanın kendi şartlarına göre, bir veya

daha fazla ilave yargıcın yargılamanın her aşamasında bulunmasına karar verebilir veya Dava Dairesinin bir üyesinin katılmasının mümkün olmadığı hallerde bu üyenin yerini alacak yargıcı tayin edebilir.

2. Dava Dairesinin hükmü, delillerin ve tüm sürecin değerlendirilmesi esasına dayanır. Hüküm, suçlamalarda ve suçlamalarda yapılan değiştirmelerde tanımlanan şartları ve vakaları aşamaz/genişletemez. Mahkeme hükmü sadece, yargılama sırasında sunulan ve mahkeme önünde tartışılan delile dayandırabilir.
3. Yargıçlar hükmü oybirliği ile vermeye çalışacaklardır, bu olmadığı takdirde karar salt çoğunluk ile alınır.
4. Dava Dairesi müzakereleri gizli tutulur.
5. Hüküm yazılı olarak verilir ve hükümde Dava Dairesinin deliller ve sonuçlar üzerindeki bulguları tam ve gerekçeli olarak yer alır. Dava Dairesi tek bir hüküm verir. Oybirliği olmadığı durumlarda, hükümde çoğunluğun ve azınlığın görüşleri birlikte yer alır. Hüküm veya hükmün özeti aleni bir duruşmada açıklanır.

Madde 75

Mağdurlara yönelik tazminatlar

1. Mahkeme mağdurların zararlarının tazminat, iade veya tedavi dahil olmak üzere, karşılanması konusunda prensipleri belirler. Bu kapsamda Mahkeme hem talep üzerine hem de istisnai durumlarda resen harekete geçerek, zararın, kaybın veya yaralanmanın kapsam ve muhteviyatını belirler ve hangi prensipler dahilinde hareket ettiğini açıklar.

2. Mahkeme mağdurlara yönelik iade, tazminat ve tedavi içeren uygun zarar giderimi konusunda sanığa doğrudan talimat verebilir.

Uygun hallerde Mahkeme, 79. maddede öngörülen Emanet Fonu kanalıyla zararın telafi edilmesi talimatı verebilir.

3. Mahkeme, bu madde uyarınca bir talimat vermeden önce dikkate almak üzere; sanıkları, mağdurları, diğer ilgili şahısları veya devletleri veya bunlar adına temsilcilerini görüşlerini aktarmak üzere davet edebilir.

4. Bu maddeye göre, Mahkeme yetkisini kullanırken, yargı yetkisine giren bir suçla ilgili olarak bir şahsın mahkum edilmesinin ardından, bu madde uyarınca verebileceği bir talimata işlerlik kazandırmak amacıyla 93. maddenin 1. paragrafında öngörülen önlemlere gerek olup olmadığını tespit edebilir.

5. Bir Taraf Devlet, bu madde uyarınca alınmış bir karara, 109. madde hükümleri bu maddeye uygulanabilmişçesine işlerlik kazandırır.

6. Bu maddenin hiçbir hükmü, ulusal ya da uluslararası hukuk tarafından güvence altına alınan mağdur haklarına haleldar getirecek şekilde yorumlanamaz.

Madde 76

Mahkumiyet

1. Mahkumiyet kararı verilmesi halinde, Dava Dairesi, sanığa verilebilecek uygun cezayı değerlendirir ve bunu yaparken yargılama sırasında mahkumiyetle ilgili olarak mahkemeye sunulan delil ve görüşleri göz önünde bulundurur.

2. Dava Dairesi yargılama sonuçlanmadan önce, 65. maddenin uygulandığı haller istisna olmak üzere kendi isteğiyle veya Savcının veya sanığın talebi üzerine, Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak ilave delil veya görüşlerin dinlenmesi amacıyla ek bir duruşma yapabilir.

3. 2. paragrafın uygulandığı durumlarda, 75.maddeye göre Mahkemeye sunulacak görüşler 2. paragrafta belirtilen ek duruşmada veya gerekirse herhangi bir ilave duruşmada dinlenebilir.

4. Verilen ceza, aleni bir şekilde ve mümkün olduğu takdirde sanığın huzurunda açıklanır.

7. BÖLÜM

CEZALAR

Madde 77

Uygulanabilir cezalar

1. 110. maddeye bağlı olarak Mahkeme, bu tüzük'ün 5. maddesinde belirtilen bir suçu işlemekten mahkum edilen bir şahsa aşağıdaki cezaları verebilir:

(a) azami 30 yılı aşmamak kaydıyla belirli süreli hapis; veya

(b) suçun ağırlığının ve sanığın şahsi durumunun elvermesi halinde müebbet hapis.

2. Hapis cezasına ek olarak Mahkeme aşağıdaki cezalara hükmedebilir:

(a) Usul ve Delil Kurallarında öngörülen kıstaslara göre para cezası;

- (b) üçüncü şahısların iyi niyetli olarak kazandıkları haklarına hanel getirmeksizin, suçtan doğrudan veya dolaylı olarak elde edilen mallar, varlıklar ve kazançlara el konulması.

Madde 78

Cezanın tespiti

1. Mahkeme, ceza tayin ederken Mahkeme, Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak, suçun vahameti ile sanığın bireysel koşulları gibi faktörleri göz önüne alır.
2. Mahkeme hapis cezasına hükmederken varsa, Mahkeme'nin emri gereğince gözaltında geçirilmiş süreyi indirir. Mahkeme suç konusu eylem ile bağlantılı olan hürriyeti bağlayıcı şartlarda geçen süreyi her zaman tayin edeceği cezadan indirebilir.
3. Bir şahıs birden fazla suçtan dolayı mahkum edilmiş ise, Mahkeme her bir suç için tayin ettiği cezayı ayrı ayrı açıklar ve toplam mahkumiyet süresini belirtir. Bu toplam süre, bir suç için tayin edilen en yüksek tekil cezadan az olamaz ve 30 yıl hapis veya 77. maddenin 1 (b) paragrafına gereğince müebbet hapis cezasını aşamaz.

Madde 79

Giderim Fonu

1. Mahkeme'nin yargı yetkisine giren suçlarla ilgili olarak Taraf Devletler Kurulu kararıyla mağdur ve mağdur ailelerinin yararına bir Giderim Fonu kurulur.
2. Mahkeme, mahkeme kararı uyarınca para cezaları veya el koymalardan toplanan malların veya paranın Giderim Fonu'na aktarılmasına karar verebilir.
3. Giderim Fonu, Taraf Devletler Kurulu tarafından belirlenen kriterlere göre idare edilir.

Madde 80

Cezaların ve ulusal yasaların ulusal düzeyde uygulanmasına

zarar verilmemesi

Tüzük'ün bu bölümündeki hiçbir hüküm, cezaların devletler tarafından kendi ulusal yasalarında veya bu bölümde belirtilen cezaları kapsamayan iç hukuklarında öngörüldüğü şekliyle uygulanmasını engellemez.

8. BÖLÜM

TEMYİZ VE KARAR DÜZELTME

Madde 81

Beraat, mahkumiyet kararlarının veya tayin edilen cezanın temyizi

1. 74. maddeye göre verilen bir karar, Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak aşağıdaki şekillerde temyiz edilebilir:
 - (a) Savcı aşağıdaki herhangi bir sebebe dayanarak temyize gidebilir:
 - (i) usul hatası;
 - (ii) maddi hata; veya
 - (iii) yasa hatası;
 - (iv) yargılama sürecinin veya kararın adilliğini ya da doğruluğunu etkileyecek herhangi bir diğer sebep.
2. (a) Bir hüküm Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak Savcı veya sanık tarafından suç ile ceza arasındaki oransızlık ileri sürülerek temyiz edilebilir;
 - (b) Mahkeme, kararına karşı bir temyizde suçlamanın tamamen veya kısmen düşebileceği kanaatindeyse, Savcığı ve sanığı 81. maddenin 1 (a) veya (b) paragraflarına göre gerekçe sunmaya davet edebilir ve 83. maddeye uygun olarak mahkumiyet ile ilgili karar verebilir;
 - (c) Mahkeme, 2 (a) paragrafına göre cezanın azaltılması ihtimali olduğu kanaatindeyse, sadece mahkumiyet kararının temyiz edildiği durumlarda uygulanan aynı işlemler uygulanır.
3. (a) Dava Dairesi tarafından aksi emredilmedikçe, mahkum olan sanık temyiz süresini beklerken tutulu durumda kalır.
 - (b) Sanığın tutuklu bulunduğu süre, sanığa verilen hapis süresini aşarsa, söz konusu şahıs serbest bırakılır. Ancak Savcı da aynı zamanda temyize başvurmuş ise serbest bırakılma aşağıdaki (c) paragrafı hükümlerine bağlıdır:
 - (c) Beraat halinde sanık aşağıdaki hususlara bağlı olarak derhal serbest bırakılır:
 - (i) İstisnai şartlar altında ve bunların yanı sıra somut bir firar ihtimalini,

suçun ağırlığı ve temyiz olumlu sonuç verme ihtimalini göz önüne alarak Dava Dairesi Savcının talebi üzerine temyiz bekleyen şahsın tutuklu olarak kalmaya devam etmesine karar verebilir;

(ii) Alt paragraf (c) (i)'ye göre Dava Dairesince verilen bir karara karşı Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak temyize başvurulabilir.

4. 3 (a) ve (b) paragrafları hükümlerine bağlı olarak, kararın veya cezanın infazı, temyiz için verilen süre boyunca veya temyiz işlemleri süresince ertelenir.

Madde 82

Diğer kararlara karşı temyiz

1. Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak taraflardan her biri aşağıdaki kararlara karşı temyize başvurabilir:

(a) Yargı yetkisi veya kabul edilebilirlik ile ilgili karar;

(b) Soruşturulan veya yargılanan şahsın serbest bırakılması veya serbest bırakılma talebinin reddedilmesi;

(c) Ön Yargılama Dairesinin 56. maddenin 3. paragrafına göre kendi inisiyatifiyle hareket etmeye karar vermesi;

(d) Yargılamanın adil ve süratli bir şekilde yapılmasını veya yargılamanın sonucunu önemli ölçüde etkileyebilecek olan bir karar ya da Dava veya Ön Yargılama Dairesinin, Temyiz Dairesinin yargılamayı önemli şekilde ilerleteceği düşüncesiyle almış oldukları bir resmi karar.

2. 57. maddenin 3 (d) paragrafına göre Ön-Yargılama Dairesinin kararına karşı ilgili devlet veya Savcı tarafından Ön-Yargılama Dairesinin izin vermesiyle temyize başvurulabilir. Temyiz, ivedilikle incelenir.

3. Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak talep üzerine, Temyiz Dairesi karar vermedikçe, temyiz kendisinin, bir erteleme etkisi olmayacaktır.

4. Mağdurların, sanığın veya 75. maddeye göre alınan karar ile olumsuz etkilenmiş iyi niyetle mal iktisap edenlerin temsilcileri, Usul ve Delil Kurallarında öngörüldüğü şekilde tazminat kararlarına karşı temyize başvurabilirler.

Madde 83

Temyiz işlemleri

1. 81. madde ve bu madde uyarınca işlemlerin amaçları bakımından Temyiz

Dairesi, Yargılama Dairesinin bütün yetkilerine sahiptir.

2. Temyiz Dairesi, temyize konu işlemlerin kararın veya cezanın güvenilirliğini ve doğruluğunu etkileyecek durumda olduğu veya temyiz edilen karar veya cezanın somut olarak olay, yasa veya işlem hatasından kaynaklandığı kanaatine varırsa aşağıdaki işlemleri yapabilir:

(a) Kararı veya cezayı kaldırmak veya düzeltmek, veya

(b) Başka bir Yargılama Dairesinde yeniden yargılama yapılması kararı vermek.

Bu amaçlarla Temyiz Dairesi somut bir konuyu, inceleyip rapor vermesi amacıyla, ilk Yargılama Dairesine geri gönderebilir veya kendisi konuyu belirlemek amacıyla delil toplayabilir. Karar veya ceza sadece sanık tarafından veya sanık adına Savcı tarafından temyiz edilirse, sanık aleyhine kararda düzeltme yapılamaz.

3. Temyiz Dairesi bir mahkumiyete karşı temyiz incelemesinde, cezanın suçla orantısız olduğuna kanaat getirirse 7. Bölüm uyarınca cezayı değiştirebilir.

4. Temyiz Dairesi kararları yargıçların çoğunluğu tarafından alınır ve karar aleni duruşmada açıklanır. Karar, dayandığı gerekçeleri içerir. Oybirliği olmadığı durumlarda, Temyiz Dairesi kararı çoğunluğun ve azınlığın görüşlerini içerir; ancak bir yargıç, uygulanacak yasa konusunda ayrı veya muhalif bir görüş ileri sürebilir.

5. Temyiz Dairesi kararını beraat eden veya mahkum olan şahsın yokluğunda açıklayabilir.

Madde 84

Mahkumiyet veya ceza kararının düzeltilmesi

1. Mahkum olan sanık veya ölümü halinde eşleri, çocukları, ebeveynleri veya sanığın ölümü sırasında hayatta olan ve mahkum olan sanığın talebini yerine getirmek amacıyla sanıktan açık yazılı talimat almış kişi veya bu kişi adına Savcı, aşağıdaki nedenlerden dolayı nihai kararın veya cezanın düzeltilmesi için Temyiz Dairesine başvurabilir:

(a) Aşağıdaki yeni delillerin bulunması halinde:

(i) yargılama sırasında bulunmayan ve bulunmama durumu kısmen veya tamamen başvuruda bulunan taraftan kaynaklanmayan yeni deliller ,

(ii) yargılama sırasında muhtemelen değişik bir karar alınmasına yol açabileceği ispatlanmış yeterli derecede önemli olan yeni deliller.

- (b) Yargılama sırasında karara esas teşkil eden delilin yanlış, sahte veya değiştirilmiş olduğunun sonradan fark edilmesi halinde;
- (c) Kararın alınmasına katılan yargıçlardan bir ya da daha fazlasının 46. maddeye göre görevlerinden uzaklaştırılmalarını gerektirecek düzeyde ciddi bir yanlışlık yapması veya görevini ihmal etmiş olması halinde.
2. Temyiz Dairesi asılsız bulduğu başvuruları reddeder. Temyiz Dairesi başvuruyu incelemeye değer bulursa, duruma göre Usul ve Delil Kurallarında belirtildiği şekilde tarafları dinledikten ve kararın gözden geçirilmesi gerekip gerekmediği sonucuna vardıktan sonra:
- (a) ilk Yargılama Dairesini tekrar toplayabilir;
- (b) yeni bir Yargılama Dairesi teşkil edebilir, veya
- (c) konu ile ilgili yargı yetkisini kendi eline alabilir.

Madde 85

Tutuklanan veya mahkum olan kişiye tazminat ödenmesi

1. Kanuna aykırı olarak tutuklanan veya gözaltında tutulan her mağdur, uygulanabilir niteliğe haiz tazminat talep etme hakkına sahiptir.
2. Bir suçtan dolayı nihai karar ile mahkum edilen kişinin mahkumiyeti, adaletin yerine getirilmesinde yanlışlık yapıldığını gösterecek yeni bulgularla tersine çevrilmiş ise ve bu kişinin bilinmeyen bulguların kısmen veya tamamen ortaya çıkarılmamasında herhangi bir etkisi olmadığı ispatlanmış ise, mahkumiyetten zarar görmüş bu kişiye yasaya göre tazminat ödenir.
3. İstisnai durumlarda, Mahkeme adaletin yerine getirilmesinde ciddi ve açık hata olduğunu gösteren kesin gerçeklere ulaştığında, Usul ve Delil Kurallarında öngörülen kriterler çerçevesinde, beraat eden veya yasal işlemleri söz konusu nedenle sona eren kişiye, kendi taktir yetkisi dahilinde tazminat ödenmesine karar verebilir.

9. BÖLÜM

ULUSLARARASI İŞBİRLİĞİ VE ADLİ YARDIM

Madde 86

Genel işbirliği zorunluluğu

Taraf devletler bu tüzükteki hükümlere uygun olarak Mahkemenin yargı yetkisine giren suçların soruşturulmasında ve yargılanmasında Mahkeme ile tam bir işbirliği yaparlar.

Madde 87

İşbirliği talepleri: Genel hükümler

1. (a) Mahkemenin taraf devletlerden işbirliği talep etme yetkisi vardır. Talepler diplomatik kanallardan veya taraf devlet tarafından onaylama, kabul, tasdik veya taraf olma esnasında tayin edilecek diğer uygun kanallardan iletilir.

Taraf devletler tarafından tayin edilen bu hususlardaki değişiklikler Usul ve Delil Kuralları çerçevesinde yapılır.

- (b) Uygun olduğu takdirde, alt paragraf (a) hükümlerine hâle gelmeksizin, talepler Uluslararası Kriminal Polis Örgütü veya başka uygun bir bölgesel örgüt kanalıyla yapılabilir.

2. Devletin onaylama, kabul etme, tasdik veya taraf olma aşamasında yaptığı tercihe uygun olarak, işbirliği talepleri ve talepleri destekleyen belgeler talepte bulunulan devlet veya Mahkemenin resmi çalışma dillerinden birinde, çevirisi ile birlikte yapılır.

Bu konuda sonradan talep edilen değişiklikler Usul ve Delil Kuralları çerçevesinde yapılır.

3. İşbirliği talep edilen devlet bu talebi ve talebi destekleyici belgeleri, talebin yerine getirilmesi için açıklanması gerekli olmadıkça, gizli tutar.

4. Bölüm 9 altında belirtilen herhangi bir yardım talebi ile ilgili olarak Mahkeme, bilginin korunması, mağdurların, olası tanıkların ve ailelerinin güvenliğini veya fiziksel veya psikolojik durumlarını güven altına almak amacıyla çeşitli önlemler alabilir. Mahkeme, Bölüm 9 altında sağlanacak bilgilerin mağdurların, potansiyel tanıkların ve ailelerinin güvenliğini veya fiziksel veya psikolojik durumlarını koruyacak şekilde verilmesini ve işlem yapılmasını isteyebilir.

5. (a) Mahkeme, tüzüğe taraf olmayan bir devletten geçici bir düzenleme, anlaşma veya devletle arasında yapacağı bir anlaşma veya başkaca uygun bir düzenleme çerçevesinde, bu bölüm uyarınca yardım talep edebilir.

- (b) Bu tüzüğe taraf olmayan, ancak Mahkeme ile geçici bir düzenleme veya anlaşma yaparak yürürlüğe koymuş olan bir devlet, söz konusu düzenleme veya anlaşmaya uygun olarak bir işbirliği yapmaz ise, Mahkeme durumu Taraf Devletler Kuruluna veya konu Güvenlik Konseyi tarafından

Mahkeme'ye getirilmiş ise Güvenlik Konseyine bildirir.

6. Mahkeme, herhangi bir hükümetler arası örgütten bilgi veya belge talebinde bulunabilir. Mahkeme bu tür örgütlerle, görevi ve uzmanlığına uygun olarak yapacağı anlaşma ile bu örgütlerden başka işbirliği ve yardım biçimleri için de talepte bulunabilir.
7. Taraf Devlet, bu tüzük hükümlerine aykırı bir şekilde Mahkemenin işbirliği taleplerine uymayıp, Mahkemenin bu tüzük altındaki görev ve yetkilerini yerine getirmesini engeller ise, Mahkeme bu durumu Taraf Devletler Kuruluna veya konu Güvenlik Konseyi tarafından Mahkemeye getirilmiş ise Güvenlik Konseyine bildirir.

Madde 88

Ulusal hukuk uyarınca işlemlerin geçerliliği

Taraf Devletler bu bölümde bahis konusu tüm işbirliği biçimlerinin kendi ulusal mevzuatlarında uygulanabilir olmasını sağlarlar.

Madde 89

Şahısların Mahkeme'ye teslim edilmesi

1. Mahkeme, 91. maddede belirtilen şekilde, bir şahsın tutuklanmasını veya Mahkeme'ye teslim edilmesini, talebini destekleyici malzemeyle birlikte, söz konusu şahsın bulunabileceği yerdeki ilgili Devletten isteyebilir ve bu devletin söz konusu şahsı tutuklaması ve teslim etmesi için devlete işbirliği talebinde bulunabilir. Bu bölümün hükümleri ve ulusal mevzuatları gereğince taraf devletler tutuklama ve teslim etme taleplerine uyarlar.
2. Teslim olması istenen şahıs, 20. maddede öngörülen "aynı eylem nedeniyle birden fazla yargılama yapılamaz" ilkesine dayanarak bir ulusal mahkemeye itiraz ederse, teslim konusunda talepte bulunulan devlet, derhal Mahkeme'ye davanın kabul edilebilirliği hakkında bir kararı olup olmadığı hususunu sorar. Şayet dava, Mahkeme tarafından kabul edilebilir bulunursa, talepte bulunulan ülke, ilgili talebin yerine getirilmesi cihetine gider. Kabul edilebilirlik kararı askıda iken, talepte bulunulan devlet, Mahkeme kabul edilebilirlik konusundaki kararını verinceye kadar, söz konusu şahsın teslim edilmesi talebini yerine getirmeyi erteleyebilir.
3. (a) Bir taraf devlet, kendi ulusal usul kuralları çerçevesinde, başka bir devlet tarafından Mahkeme'ye teslim edilmekte olan bir şahsın kendi toprakları üzerinden transit geçişine, bu transit geçişin teslim etmeyi tehlikeye sokması veya geciktirmesi durumları hariç olmak üzere, izin verir.

(b) Mahkeme'nin transit geçiş ile ilgili talebi 87. maddeye uygun olarak iletilir. Transit geçiş talebi aşağıdaki hususları içerir:

(i) geçiş yapacak kişinin tanımı;

(ii) dava konusu hakkında zet bilgi ve hukuki nitelendirmesi; ve

(iii) tutuklama veya teslim etme emri;

(c) Geçiş yapan şahıs, transit geçiş süresince gözaltında tutulur;

(d) Söz konusu şahıs hava yoluyla geçmekteyse ve transit devlet sahasında iniş yapılmayacaksa izne gerek yoktur;

(e) Transit geçilen devlet ülkesinde, programda olmayan bir iniş gerçekleşirse, söz konusu devlet alt paragraf (c) de ngrldğ şekliyle Mahkeme'den transit geçiş talebinde bulunabilir. Transit talebi gelinceye ve transit işlemi gerçekleşinceye kadar söz konusu şahıs gözaltında tutulur, ancak, bu alt paragrafın amaçları bakımından gözaltı süresi, transit talebi bu süre içinde ulaşmak kaydıyla, program dışı inişten itibaren 96 saati aşamaz.

4. Mahkeme tarafından, Mahkemeye teslimine konu olan davadan başka bir mesele nedeniyle aranmakta olan bir şahıs hakkında, talepte bulunulan devlette herhangi yasal işlem yapılıyorsa veya şahıs bu devlette cezasını çekiyor ise, talep edilen devlet bu talebi yerine getirmeden önce bu konuda Mahkemeye danışır.

Madde 90

Çatışan talepler

1. Bir şahsın teslim edilmesi için Mahkeme'den 89.maddeye göre kendisinden talepte bulunulan bir taraf devlet, aynı zamanda başka bir devletten, aynı şahsın suunun temelini oluşturan aynı eylemden dolayı kendisine iade edilmesi talebi almış ise, Mahkeme'ye ve talepte bulunan devlete bildirimde bulunur.

2. Talepte bulunan devlet bir taraf devlet olduğu takdirde, kendisinden talepte bulunulan devlet, Mahkeme'nin talebine aşağıdaki şartlarda öncelik verir:

(a) Mahkeme, 18 ve 19. maddelere göre teslim edilmesi talep edilen şahsın davası ile ilgili olarak kabul edilebilirlik tespiti yapmış ve bu tespit, iadenin talep edildiği devlet tarafından yürütülen soruşturma veya yargılamayı dikkate almış bulunursa,

(b) Mahkeme, alt paragraf (a) da tanımlanan tespiti, talepte bulunulan devletin 1. paragrafa göre yaptığı bildirim üzerine yapar ise,

3. şayet 2 (a) paragrafına göre herhangi bir tespit yapılmamış ise, talepte bulunulan devlet, kendi iradesiyle 2(b) paragrafına göre Mahkeme bir tespit

buluncaya kadar, talepte bulunan devletin iade talebine ilişkin işlemleri yürütebilir. Ancak, Mahkeme davanın kabul edilemez olduğuna karar verinceye kadar, ilgili devlet söz konusu şahsı sınır dışı edemez. Mahkemenin tespiti hızlandırılmış şekilde yapılır.

4. Talepte bulunan devlet bu tüzüğe taraf değilse; talepte bulunulan devlet, şahsın sınır dışı edilmesi ile ilgili uluslararası bir yükümlülüğü olmadığı takdirde Mahkeme davanın kabul edilebilir olduğuna karar vermesi halinde önceliği Mahkeme'nin teslim edilme talebine verir.

5. Mahkeme bir davanın 4. paragrafa göre kabul edilebilir olduğunu tespit etmemiş ise, talepte bulunulan devlet, kendi iradesiyle, talepte bulunan devletin iade talebi ile ilgili işlemleri yapabilir.

6. Talepte bulunulan devletin, bu tüzüğe taraf olmayan bir devlete şahsın iadesi konusunda mevcut uluslararası bir yükümlülük altında olması hariç olmak üzere, 4. paragrafın uygulandığı durumlarda; talepte bulunulan devlet, şahsı Mahkeme'ye teslim etme ya da talepte bulunan devlete iade etme konusunda karar verir. Talepte bulunan devlet, karar verirken aşağıdaki unsurlar dahil olacak ancak sınırlı olmayacak şekilde, bütün ilgili unsurları göz önüne alır:

(a) taleplerin ayrı ayrı tarihleri;

(b) talepte bulunan devletin, suçun kendi topraklarında işlenip işlenmediği, mağdurların veya aranan şahsın uyrukluğuna gibi menfaatleri;

(c) Mahkeme ile talepte bulunan devlet arasında sonradan doğabilecek teslim etme ihtimali.

7. Bir taraf devlet, Mahkeme tarafından bir şahsın teslim edilmesi için kendisine bir talepte bulunulduğu ve aynı zamanda başka bir devletten, aynı şahsın Mahkeme'nin teslim edilmesine esas teşkil eden suç konusu eylemden farklı bir eyleminden dolayı, iade edilmesi talebi alması halinde:

(a) Talepte bulunulan devlet, söz konusu şahsı talepte bulunan devlete iade etme konusunda uluslararası bir yükümlülük altında değilse, önceliği Mahkeme'nin talebine verir;

(b) Talepte bulunulan devlet, söz konusu şahsı talepte bulunan devlete iade etme konusunda uluslararası bir yükümlülük altında ise, şahsı Mahkeme'ye teslim etme ya da talep eden devlete iade etme konusunda kendisi karar verir. Talepte bulunulan devlet, karar verirken bütün ilgili unsurları 6. paragrafta belirtildiği şekilde göz önüne alır ancak suça konu eylemin yapısı ve ağırlığına özel önem verir.

8. Mahkeme, bu maddeye göre bir bildirimde uygun olarak bir davanın kabul edilebilir olduğunu tespit etmiş ve akabinde talepte bulunulan devlet, talepte bulunan devletin iade talebini reddetmiş ise, talepte bulunulan devlet Mahkeme'ye kararı hakkında bilgi verir.

Madde 91

Tutuklama ve teslim taleplerinin içeriği

1. Tutuklama veya teslim talebi yazılı olarak yapılır. Acil durumlarda, talebin 87.maddenin 1 (a) paragrafında öngöröldüğü şekilde teyit edilmesi koşuluyla, bir yazılı kaydı iletmeye yarayan her türlü araçtan yararlanarak talepte bulunulabilir.
2. Ön Yargılama Dairesi tarafından 58. maddeye göre hakkında tutuklama emri düzenlenen bir kişinin tutuklanması veya teslimi talep ediliyorsa, talep aşağıdakileri içerir veya aşağıdakilerle desteklenir:
 - (a) şahsı tanımaya yeterli olacak şekilde aranan şahsı tanımlayıcı bilgi ve bu şahsın bulunabileceği olası yerler hakkında bilgi;
 - (b) tutuklama emrinin bir örneği; ve
 - (c) talepte bulunulan devletteki teslim işlemleri için gerekli belgeler, yazılar veya bilgi. Ancak bu gereklilikler, talepte bulunulan devlet ile diğer devletler arasındaki anlaşmalara veya düzenlemelere göre, iade taleplerinden daha fazla külfet getirmemeli ve mümkünse Mahkemenin yapısı dikkate alınarak daha az külfetli olmalıdır.
3. Daha önceden mahkum olan bir şahsın tutuklanması veya teslimi talep edilirse, talep aşağıdakileri içermeli veya aşağıdakilerle desteklenmelidir:
 - (a) tutuklama emrinin bir örneği;
 - (b) mahkumiyet kararının bir örneği;
 - (c) aranan kişinin mahkum olmuş kişi olduğunu gösterir bilgi; ve
 - (d) aranan şahıs mahkum edilmiş ise, şahsın mahkumiyetine dair belge, mahkumiyet cezası halinde çekilen ceza ve kalan süre konusunda bilgi.
4. Mahkeme'nin talebi üzerine taraf devlet, genel veya özel bir konu ile ilgili olarak 2 (c) paragrafı uyarınca, kendi ulusal mevzuatına göre uygulayabileceği gerekli işlemler konusunda Mahkemeye danışır.

Madde 92

Geçici tutuklama

1. Acil durumlarda, Mahkeme, 91. maddenin öngördüğü şekilde tutuklama veya teslim etmeye ilişkin gerekli belgeler sunuluncaya kadar, aranan şahsın geçici olarak tutuklanmasını talep edebilir.

2. Geçici tutuklama ile ilgili talep yazılı bir kayıt ile yapılır ve aşağıdaki bilgileri içerir:

- (a) Şahsı tanımaya yeterli olacak şekilde aranan şahsı tanımlayıcı bilgi ve bu şahsın bulunabileceği olası yerler hakkında bilgi;
- (b) şahsın tutuklanmasına temel teşkil eden suçlar hakkında özet beyan ve suçun yeri ve zamanı gibi suçla ilgili olası bulgular;
- (c) aranan şahıs hakkında tutuklama emri bulunduğu veya şahsın hakkında bir mahkumiyet kararı olduğu konusunda beyan;
- (d) aranan şahsın teslim edilmesi ile ilgili talebin gönderileceğine dair beyan.

3. Usul ve Delil Kurallarında öngörülen süre zarfında 91. maddede belirtilen teslim etme ile ilgili talebin ve bunu destekleyici belgelerin talepte bulunulan devletin eline geçmemesi halinde, geçici olarak tutuklanan kişi serbest bırakılabilir. Ancak, talepte bulunan devletin yasaları elverdiği takdirde bu süre sona ermeden, söz konusu şahıs teslim edilmeye rıza gösterebilir. Böyle bir durumda, talepte bulunulan devlet şahsı Mahkeme'ye mümkün olan en kısa zamanda teslim eder.

4. Şahsın 3. paragrafta göre serbest bırakılmış olması hali, teslim etmeyle ilgili talep ve belgelerin ilgili devlete ulaşması ile şahsın sonraki bir tarihte tutuklanmasını veya teslim edilmesini engellemez.

Madde 93

Diğer işbirliği şekilleri

1. Taraf devletler bu Bölümün hükümlerine ve ulusal mevzuatlarındaki işlemlere uygun şekilde, soruşturma ve yargılamalarla ilgili olarak, aşağıdaki yardımları sağlamada Mahkeme'nin taleplerine uyarlar:

- (a) Şahısların kimliği, nerede olduğu veya nesnelerin bulunduğu yerler,
- (b) Yeminli ifade alınması dahil olmak üzere delil toplanması, Mahkeme'ye gerekli uzman görüş ve raporları dahil olmak üzere delil ibraz edilmesi,
- (c) Soruşturulan veya yargılanan şahsın sorgulanması;
- (d) Adli belgeler dahil belgelerin sağlanması;
- (e) Tanıkların veya uzmanların gönüllü olarak Mahkeme önüne çıkmalarının kolaylaştırılması;
- (f) 7. paragrafta öngörüldüğü gibi şahısların geçici olarak nakledilmesi;
- (g) Mezarlıkların incelenmesi ve açılması dahil yer incelemesi;

- (h) Arama ve el koyma işlemlerinin yerine getirilmesi;
- (i) Resmi olanlar dahil kayıt ve belgelerin sağlanması;
- (j) Mağdurların ve tanıkların korunması ve delillerin muhafaza edilmesi;
- (k) Üçüncü tarafların iyi niyetle kazanmış oldukları haklarına hanel getirmeksizin, kazancın, eşyanın, mal varlıklarının ve suç aletlerinin sonradan el konulabilmesi için tanımlanması, bulunması ve dondurulması;
- (l) Mahkeme'nin yargı yetkisi giren suçların soruşturulması ve yargılanmasını kolaylaştırmak amacıyla talepte bulunulan devlet mevzuatı tarafından yasaklanmayan diğer yardım şekilleri.

2. Mahkeme önüne çıkan bir tanığın veya uzmanın, talepte bulunulan devletten ayrılmalari halinde ayrılmadan önce vuku bulmuş herhangi bir eylem veya ihmal nedeniyle Mahkeme tarafından yargılanamayacağı, gözaltına alınmayacağı veya kişisel özgürlüklerinin kısıtlanmayacağı konularında Mahkeme garanti sağlamaya yetkilidir.

3. 1. paragrafa göre sunulan bir talepte, ayrıntılı olarak belirtilmiş belli bir yardımın yerine getirilmesi, talepte bulunulan devlette mevcut temel bir hukuk ilkesi ile yasaklanmış ise, talepte bulunulan devlet bu sorunu çözmek için Mahkemeye danışır. Yapılan görüşmeler sırasında, yardımın başka türlü yapılıp yapılamayacağı veya şarta bağlı olarak yapılıp yapılamayacağı hususları incelenir. Görüşmeler sonucunda sorun çözülememiş ise, Mahkeme talebinde değişiklik yapar.

4. Bir taraf devlet, 72. maddeye uygun olarak bir yardım talebini, sadece belge oluşturulmasının veya delillerin açıklanmasının ulusal güvenliği ile ilgili olması halinde kısmen veya tamamen reddedebilir.

5. Talepte bulunulan devlet, bir yardım talebini 1 (I) paragrafına göre reddetmeden önce Mahkeme veya Savcının şartlara bağlı yardımı kabul etmesi ve buna uyması halinde, yardımın özel şartlar altında veya başka bir tarihte veya seçenekli olarak sağlanabileceği hususlarını göz önüne alır.

6. Yardım talebinin reddedilmesi halinde, talepte bulunulan devlet reddin nedenleri konusunda Mahkeme'ye veya Savcıya bilgi verir.

7. (a) Mahkeme, gözaltındaki şahsın, kimlik tespiti, ifade alınması veya diğer yardımlar amacıyla geçici olarak naklini talep edebilir. Şahıslar aşağıdaki şartların yerine getirilmesi halinde geçici olarak nakledilebilir:

- (i) Şahıs bilgilendirilmiş olduğu nakil konusunda serbest rıza gösterirse;
- (ii) Mahkeme ile anlaşacakları şartlara bağlı olarak talepte bulunulan devlet nakle razı olursa.

(b) Nakledilen şahıs gözaltında tutulur. Naklin amaçları yerine getirildikten sonra Mahkeme, şahsı talepte bulunan devlete gecikmeksizin geri gönderir.

8. (a) Mahkeme, talepte belirtilen soruşturma ve işlemler dışındaki belgelerin ve bilgilerin gizliliğini sağlar.
- (b) Talepte bulunulan devlet gerektiğinde belge ve bilgileri Savcı'ya gizli kaydıyla iletebilir. Bu durumda Savcı, bunları sadece yeni delil oluşturulması amacıyla kullanabilir.
- (c) Talepte bulunulan devlet kendi iradesiyle veya Savcı'nın talebi üzerine, bu tür belge ve bilgilerin açıklanmasını sonradan kabul edebilir. Bu durumda Usul ve Delil Kurallarına uygun olarak ve 5 ve 6. Bölüm hükümlerine uyarınca bu bilgi ve belgeler delil olarak kullanılabilir.
9. (a) (i) Taraf devlet, Mahkeme'den veya başka bir devletten uluslararası bir yükümlülüğe göre iade veya teslim etme konusunda birbiriyle çelişen talepler aldığı takdirde, Mahkeme ve diğer devlet ile durumu birlikte değerlendirerek ve gerekirse taleplerden birine ve diğerine şartlar ekleyerek veya erteleyerek her iki talebi bir araya getirmeye gayret gösterir.
- (ii) Bu mümkün olmadığı takdirde, birbiriyle çelişen talepler 90. maddede öngörülen ilkelere göre çözüme kavuşturulur.
- (b) Ancak, Mahkeme'nin talebi, üçüncü bir devlet veya uluslararası bir anlaşma uyarınca uluslararası bir örgütün kontrolü altındaki bilgi, mal veya şahısları ilgilendiriyorsa, talepte bulunulan devlet bu haliyle Mahkemeyi bilgilendirir ve Mahkeme, talebini bir üçüncü devlete veya uluslararası bir örgüte yönlendirir.
10. (a) Mahkeme, kendi yargı yetkisine giren veya talepte bulunan devletin ulusal mevzuatına göre ağır suç teşkil eden bir eylem ile ilgili olarak, bir taraf devletin soruşturma veya yargılama yapması halinde, talep üzerine devletle işbirliği yapar ve devlete yardım sağlar.
- (b) (i) Alt paragraf (a)'ya göre sağlanacak yardım, diğerlerinin yanı sıra aşağıdaki hususları da içerir:
- (1) Mahkeme tarafından yapılan bir soruşturma veya yargılama sırasında elde edilen beyanlar, belgeler veya diğer delillerin iletilmesi, ve
- (2) Mahkeme'nin talimatıyla gözaltına alınan şahsın sorgulanması;
- (ii) Alt paragraf (b) (i) (1)'ye göre yardım halinde:
- a/ belgeler veya diğer delil çeşitleri bir devletin yardımı ile elde edilmiş ise, o devletin rızasının alınması;
- b/ belgeler veya diğer delil çeşitleri bir tanık veya uzmanın yardımı ile elde edilmiş ise bunların iletilmesi 68. maddenin hükümlerine tabi olur.
- (c) Bu paragrafta öngörülen şartlar altında Mahkeme, Tüzük'e taraf olmayan bir devletten bu paragrafa göre alınan yardım talebini yerine getirebilir.

Madde 94

Devam etmekte olan soruşturma veya yargılama ile ilgili olarak bir talebin verine getirilmesinin ertelenmesi

1. Bir talebin derhal yerine getirilmesi, talebin ilişkin olduğu davadan farklı bir davanın devam etmekte olan soruşturması veya yargılamasına müdahalede bulunacak nitelikte ise, talepte bulunulan devlet, talebin yerine getirilmesini Mahkeme'nin kabul edeceği belli bir süre için erteleyebilir. Ancak, bu erteleme, talepte bulunulan devletteki soruşturma veya yargılamanın tamamlanması için gerekli zamandan daha uzun olamaz. Erteleme karar alınmadan önce talepte bulunulan devlet, yardımın başka şartlar altında hemen sağlanıp sağlanamayacağını dikkate alır.

2. Erteleme kararı 1. paragrafa göre alınmış ise, Savcı, 93. maddenin 1 (j) paragrafına göre delilin korunması amacıyla önlem talep edebilir.

Madde 95

Kabul edilebilirlik itirazı nedeniyle bir talebin verine getirilmesinin ertelenmesi

53. maddenin 2. paragrafı saklı kalmak kaydıyla, 18 veya 19. maddelere göre Mahkeme'de inceleme altında olan bir kabul edilebilirlik itirazı olduğunda, Mahkeme, Savcıya 18 ve 19. maddelere göre delil toplaması hususunda özel olarak bir talimat vermedikçe; talepte bulunulan devlet, Mahkeme'nin kararına kadar bu bölüm uyarınca, bir talebi erteleyebilir.

Madde 96

93. madde uyarınca diğer yardım biçimleri için yardım taleplerinin içeriği

1. 93. maddede bahsi geçen diğer yardım biçimleriyle ilgili talep yazılı olarak yapılır. Acil durumlarda, talep 87. maddenin 1 (a) paragrafında öngörülen kanal vasıtasıyla teyit edilmek üzere yazılı bir kayıtla da yapılabilir.

2. Talep aşağıdaki hususları içerecek veya aşağıdakilerle desteklenecektir:

(a) Taleple ilgili hukuksal dayanak ve esasları içerek şekilde talep edilen yardımın veya talebin amacını izah eden özet bilgi;

(b) Sağlanması istenen yardımla ilgili olarak, bulunması gereken şahıs veya yer hakkında kimliğin teşhisi ve bulunması konularında mümkün olduğu kadar geniş bilgi;

(c) Talebin önemini vurgulayan temel bulguların özeti;

(d) İzlenmesi gerekli işlem veya hususlar hakkında detaylar ve nedenler,

(e) Talebi yerine getirmesi için talepte bulunulan devlet yasalarına göre gerekli olabilecek bilgi;

(f) Talep edilen yardım ile ilgili diğer bilgiler.

3. Mahkeme'nin talebi üzerine bir taraf devlet, genel olarak veya belli bir konu hakkında, 2 (e) paragrafına uygulanabilecek ulusal mevzuatının gerektirdiği işlemler hakkında Mahkemeye danışır. Bu görüşmeler sırasında, taraf devlet Mahkeme'ye kendi ulusal mevzuatının gerektirdiği hususlar hakkında tavsiyelerde bulunur.

4. Bu maddenin hükümleri Mahkeme'den yardım talep edilmesi halinde de mümkün olduğu takdirde uygulanır.

Madde 97

Danışmalar

Bir taraf devlete, bu bölüm uyarınca bir talep ulaşırsa ve taraf devlet bu talebin yerine getirilmesinin hızlandırılması veya engellenmesi ile ilgili bir sorun görürse, sorunu çözmek üzere gecikmeksizin konu hakkında Mahkeme'ye danışır. Bu tür sorunlar aşağıdakilerin yanı sıra diğerlerini de içerir:

(a) Talebin yerine getirilmesi için yetersiz bilgi;

(b) Teslim için bir talepte bulunulması durumunda, tüm çabaya rağmen aranan şahsın yeri tam olarak tespit edilemiyorsa veya yapılan araştırma sonucunda tutuklama emrinde yazılı şahsın, talepte bulunulan devletteki şahıstan açıkça başka birisi olması halinde; ya da

(c) Mevcut haliyle talebin yerine getirilmesinin, talepte bulunulan devletin bir başka devlet ile yaptığı ön-anlaşmayı ihlal edici nitelikte olması.

Madde 98

Dokunulmazlığın kaldırılması ve teslim etmeye rıza gösterme konusunda işbirliği

1. Mahkeme, teslim etme veya yardım etme talepleriyle ilgili işlemleri; talepte bulunulan devletin, üçüncü bir devlete ait bir mal veya üçüncü bir devlet vatandaşının diplomatik dokunulmazlığı konusunda, uluslararası hukuk uyarınca mevcut yükümlülüklerine aykırı hareket etmesini gerektiriyorsa ve Mahkeme, üçüncü devletten dokunulmazlığın kaldırılması konusunda işbirliği elde edememiş ise,

devam ettirmez.

2. Mahkeme, teslim etme talebiyle ilgili işlemleri; talepte bulunulan devletin, Mahkeme'ye şahsı göndermesi gereken devletin rızasının arandığı bir konuda, uluslararası yükümlülüklerine aykırı davranmasını gerektiriyorsa ve Mahkeme, gönderen devletin şahsı teslim etmeyi kabul etme konusunda işbirliğini elde etmemiş ise, devam ettirmez.

Madde 99

93. ve 96. maddelere göre taleplerin yerine getirilmesi

1. Yardım talepleri talepte bulunulan devletin ilgili mevzuatına göre yerine getirilir ve bu devletin mevzuatı tarafından yasaklanmadıkça, belirtilen işlemlerin takip edilmesi veya talepte belirtilen şahısların hazır bulunmaları ve talebin yerine getirilmesi sürecine yardımcı olmaları için izin verme de dahil olmak üzere talepte belirtilen yöntemlere göre yerine getirilir.

2. Acil durumlarda, oluşturulan belgeler ve deliller Mahkeme'nin talebi üzerine ivedilikle gönderilir.

3. Talepte bulunulan devletten gelen cevaplar orijinal dilinde ve şeklinde gönderilir.

4. Bu Bölümdeki diğer hükümlere hâlel getirmeksizin; bir şahısla kendi rızasıyla görüşme yapılması, bu şahıstan rızasıyla delil alınması, bu işlemlerin talepte bulunulan devletin yetkili otoritelerinin yokluğunda yapılması ve yürütme için zorunlu ise bir kamusal alanının değiştirilmeden incelenmesi gibi, zorunlu önlemler olmaksızın bir talebin başarılı bir şekilde yerine getirilmesinin mümkün olmadığı hallerde, Savcı böyle bir talebi aşağıdaki şekilde doğrudan o devletin toprakları içinde yerine getirebilir:

(a) Talepte bulunulan taraf devletin, ülkesinde suçun işlenmiş olduğu iddia edilmekteyse ve 18. ile 19. maddelere göre kabul edilebilirlik tespiti yapılmış olduğu takdirde; Savcı, talepte bulunulan devlet ile mümkün bütün görüşmeleri yaptıktan sonra böyle bir talebi yerine getirebilir;

(b) Diğer durumlarda, Savcı böyle bir talebi, talepte bulunulan taraf devlet ile görüşmeleri takiben ve taraf devlet tarafından ortaya koyulan makul şart ve endişeleri dikkate alarak yerine getirebilir. Talepte bulunulan devlet, bu paragrafta uygun olarak talebin yerine getirilmesi konusunda problemler olduğunu tespit ederse; sorunun çözümü için vakit geçirmeksizin Mahkeme'ye başvurur.

5. Ulusal güvenlik ve savunma ile ilgili gizli bilgilerin açıklanmasının önlenmesi amacıyla 72. maddede öngörülen sınırlamalara göre bir şahsın Mahkeme tarafından dinlenmesi veya incelenmesine yönelik hükümler, bu madde uyarınca yardım taleplerinin yerine getirilmesine de uygulanabilir.

Madde 100

Masraflar

1. Talepte bulunulan devletin ülkesinde, taleplerin yerine getirilmesi için yapılan olağan masraflar, Mahkeme'nin karşılayacağı aşağıdaki masraflar hariç olmak üzere, talepte bulunulan devlet tarafından karşılanır.
 - (a) Tanıkların veya uzmanların seyahatleri ve güvenlikleri ya da 93. maddeye göre gözaltındaki şahısların naklinden dolayı ortaya çıkan masraflar;
 - (b) Çeviri, yorum ve kopyalama masrafları;
 - (c) Yargıçların, Savcının, Savcı Yardımcılarının, Yazı İşleri Bürosu başkanının ve Mahkeme'nin herhangi bir organının çalışanlarının seyahat masrafları ve yollukları;
 - (d) Mahkeme tarafından talep edilen uzman görüş veya rapor masrafları;
 - (e) Gözaltında tutan devlet tarafından, bir şahsın Mahkeme'ye teslim edilmesi ile ilgili ulaşım masrafları;
 - (f) Görüşmeleri takiben, talebin yerine getirilmesinden meydana gelebilecek herhangi bir olağanüstü masraf.
2. Uygun olduğu takdirde 1. paragrafın hükümleri, taraf devletlerin Mahkeme'ye yönelik taleplerine de uygulanır. Mahkeme, bu durumda yerine getirmenin olağan masraflarını üstlenir.

Madde 101

Hususiyet Kuralı

1. Bu tüzük uyarınca Mahkeme'ye teslim edilen şahıs hakkında teslimine esas teşkil eden eylem dışında, teslim edilmeden önceki herhangi bir eyleminden dolayı işlem yapılamaz, gözaltına alınamaz veya cezalandırılmaz.
2. Mahkeme, şahsı Mahkeme'ye teslim eden devletten 1. paragraf gerekliliklerinin kaldırılmasını talep edebilir ya da gerekirse 91. madde uyarınca ilave bilgi sağlar. Taraf devletler Mahkeme'ye karşı bu hükümden feragat etme yetkisine sahiptirler ve bu konuda çaba gösterirler.

Madde 102

Terimlerin Kullanılışı

Bu tüzüğün amaçları bakımından:

(a) "teslim etme" bu tüzüğe göre bir şahsın bir devlet tarafından Mahkeme'ye teslim edilmesi anlamına gelir;

(b) "iade" bir şahsın bir devlet tarafından başka bir devlete anlaşma, sözleşme veya ulusal mevzuat uyarınca teslim edilmesi anlamına gelir.

10. BÖLÜM

Madde 103

Hapis Cezalarının Uygulanmasında Devletlerin Rolü

1. (a) Hapis cezası, hüküm giymiş şahısları kabul etmek istediklerini Mahkeme'ye belirtmiş devletlerin listesinden, mahkemenin tayin ettiği bir devlette infaz edilir.

(b) Bir devlet, hüküm giymiş şahısları kabul etmeye gönüllü olduğunu bildirirken, bu bölümde belirtilenlere uygun olan ve Mahkeme tarafından muvafakat edilecek, kabul etme koşulları koyabilir.

(c) Belli bir davada tayin edilen bir devlet, Mahkeme'ye bu tayini kabul edip etmediğini derhal bildirir.
2. (a) Cezanın uygulamasından sorumlu devlet birinci paragrafta kabul edilen herhangi bir şartın yerine getirilmesi dahil olmak üzere, mahkumiyetin koşullarını ve süresini maddi olarak etkileyebilecek her durumu Mahkeme'ye bildirir. Bilinen veya öngörülen durumlarda Mahkeme'ye en az 45 günlük süre tanınır. Bu süre zarfında, cezanın uygulanmasından sorumlu devlet 110. maddeye göre yükümlülüklerini olumsuz etkileyebilecek hiçbir harekette bulunmaz.

(b) Mahkeme'nin (a) alt paragrafında belirtilen durumlara karar veremediği hallerde, Mahkeme uygulamadan sorumlu devlete bildirimde bulunur ve 104. maddenin 1. paragrafında öngörülen usulü takip eder.
3. Mahkeme birinci paragrafta göre tayine yönelik karar verme yetkisini kullanırken aşağıdaki hususları dikkate alır:

(a) Eşit sorumluluk dağılımı ilkesine uygun olarak, Usul ve Delil Kurallarında belirtildiği gibi Taraf Devletlerin hapis cezalarının infazı için sorumluluğu paylaşmaları gerektiği ilkesi;

(b) Mahkumlara yönelik muameleye ilişkin, geniş ölçüde kabul gören uluslararası antlaşma standartlarının uygulanışı;

- (c) Hüküm giymiş şahsın görüşleri;
 - (d) Hüküm giymiş şahsın uyruğu;
 - (e) İnfazı gerçekleştirecek devletin yetkilendirilmesinde uygun olabileceği biçimde suçun veya hüküm giymiş şahsın veya hükmün etkin uygulanmasına ilişkin diğer bazı etkenler.
4. Eğer 1. paragrafa göre hiçbir devlet tayin edilmemişse, hapis kararı 3. maddenin 2. paragrafındaki merkez bina anlaşmasında öngörülen koşullar uyarınca, ev sahibi devlet tarafından sağlanan bir hapisanede yerine getirilir. Böyle bir durumda, hapis cezasının infazından doğan masraflar Mahkeme tarafından karşılanır.

Madde 104

Uygulama Devletini Yetkilendirmede Değişiklik

1. Mahkeme, hükümlünün başka bir devletin hapisanesine nakline her zaman karar verebilir.
2. Hükümlü, infaz devletinden nakledilmek için Mahkeme'ye her zaman başvuruda bulunabilir.

Madde105

Cezanın İnfazı

1. 103. maddenin 1 (b) paragrafı uyarınca bir devletin belirttiği şartlar saklı kalmak kaydıyla, hapis cezası taraf Devletler üzerinde bağlayıcıdır ve hiçbir biçimde değiştirilemez.
2. Mahkeme, temyiz ve düzeltme için yapılan başvurularda tek başına karar verme hakkına sahiptir. İnfaz devleti hüküm giymiş bir şahsın bu türden herhangi bir başvuruda bulunmasına engel olamaz.

Madde 106

Cezaların İnfazının Denetlenmesi ve Mahkumiyet Koşulları

1. Hapis cezasının infazı Mahkeme'nin denetimine tabidir ve infaz, mahkumlara yönelik muameleyi belirleyen genel ölçüde kabul görmüş uluslararası antlaşmalarla tutarlı olmalıdır.
2. Mahkumiyet koşulları, infaz devletinin kanunlarıyla belirlenmiş ve mahkumlara yönelik muameleye ilişkin genel kabul görmüş uluslararası antlaşmalarla tutarlı olmalıdır. Bu tür koşullar hiçbir durumda, benzer suçlardan infaz devletinde mahkum edilenlerin sahip olduğundan daha az veya daha fazla elverişli nitelikte olamaz.
3. Hükümlü ile mahkeme arasındaki haberleşme önlenemez ve gizlidir.

Madde 107

Cezanın Tamamlanması Sonucunda Kişinin Nakli

1. Cezanın tamamlanmasını takiben, cezanın infazı gerçekleştiren devletin uyruğundan olmayan şahıs, infazdan sorumlu devletin yasaları uyarınca, infazı gerçekleştiren devlet şahsın kendi topraklarında kalmasına izin vermediği takdirde, kendisini kabul etmekle yükümlü olan bir devlete veya kendisini almak isteyen başka bir devlete, kendisinin tercihini de dikkate alınarak, nakledilebilir.
2. 1. paragrafa uygun olarak, şahsın bir devletten diğer bir devlete naklinden kaynaklı masraflar hiçbir devlet tarafından karşılanmaz ise, bu türden masraflar Mahkeme tarafından karşılanır.
3. 108. maddenin hükümleri saklı kalmak kaydıyla, infazdan sorumlu devlet kendi ulusal yasaları uyarınca, şahsı yargılama ya da bir cezanın infazı amacıyla, iade veya teslim talebinde bulunan devlete iade edebilir veya herhangi bir şekilde teslim edebilir.

Madde 108

Diğer Suçların Kovuşturma veya Cezalandırılmasındaki Sınırlamalar

1. İnfazdan sorumlu devletin gözetimindeki bir mahkum, infazdan sorumlu devletin talebi üzerine, Mahkeme tarafından uygun görülmedikçe, infazdan sorumlu devlete gönderilmesinin öncesinde yapılan bir eylem için davaya ya da cezaya ya da üçüncü bir devlete iadeye, maruz kalmaz.
2. Mahkeme, mahkumun görüşlerini dinledikten sonra konu hakkında karar verir.

3. Eğer mahkum, Mahkeme tarafından kendisine verilen cezanın tamamını çektikten sonra, infazı gerçekleştiren devletin sınırlarında, kendi isteğiyle otuz günden fazla kalırsa ya da o devleti terk ettikten sonra o devlet ülkesine geri dönerse, 1. paragraf uygulanamaz.

Madde 109

Para Cezalarının ve Müsadereye İlişkin Önlemlerin İnfazı

1. Taraf Devletler 7. Bölüm uyarınca, Mahkeme tarafından hükmolunan para cezalarına veya müsadereye iyi niyetli üçüncü şahısların haklarına hanel getirmeksizin ve kendi ulusal hukuklarına uygun olarak işlerlik kazandırır.
2. Eğer bir Taraf Devlet, bir müsadere emrine işlerlik kazandıramazsa, üçüncü şahısların haklarına hanel getirmeksizin, Mahkeme'nin müsaderesini emrettiği kazanç, mülk ve varlıkların değerinin tazmini için önlemler alır.
3. Bir Taraf Devlet'in, Mahkeme kararını infaz etmesi sonucu elde ettiği mülk ya da taşınmaz satışından doğan kazanç ya da uygun olduğunda diğer mülklerin satışından kaynaklanan kazanç, Mahkeme'ye nakledilir.

Madde 110

Cezanın Azaltılmasına İlişkin Mahkeme İncelemesi

1. İnfazı gerçekleştiren devlet, mahkeme tarafından verilen cezanın tamamlanmasından önce şahsı serbest bırakmaz.
2. Münhasıran Mahkeme, cezanın indirilmesine karar verme hakkına sahiptir ve bu konuda şahsı dinledikten sonra karar verir.
3. Şahıs, hapis cezasının 2/3'sini çektikten veya ömür boyu hapis cezasının 25 yılını yattıktan sonra, Mahkeme cezanın indirilip indirilmeyeceğine karar verir. Söz konusu tarihlerden önce, böyle bir gözden geçirme yapılamaz.
4. Mahkeme, 3. paragrafta göre gözden geçirme yaparken, aşağıdaki unsurların birinin veya çoğunun varlığı halinde cezayı indirebilir:
 - (a) Şahsın soruşturma ve yargılama sırasında Mahkeme ile erken ve devamlı işbirliği isteği;
 - (b) Şahsın Mahkeme'nin başka davalarıyla ilgili olarak, kararların ve talimatların infazında gönüllü olarak yardımcı olması, özellikle mağdurların yararına kullanılabilecek para cezası, müsadere veya tazminat talimatlarına

konu varlıkların tespitinde yardımcı olması;

(c) Usul ve Delil Kurallarında öngörüldüğü şekilde cezanın indirimini haklı kılmaya yeterli, koşullarda önemli ve açık değişikliklere neden olan diğer unsurlar.

5. Mahkeme 3. paragrafa göre, ilk incelemesinde cezanın indirilmesinin uygun olmadığına karar verirse, ceza indirimi hususunu Usul ve Delil Kurallarında öngörülen kıstaslar dahilinde dönemsel aralıklarla ele alır.

Madde 111

Firar

Mahkum olan bir şahıs, hapisten ve infazın gerçekleştirildiği devletten kaçarsa; bu devlet, Mahkeme'ye danıştıktan sonra, mevcut ikili veya çok taraflı anlaşmalara uygun olarak veya 9. Bölüm uyarınca Mahkeme'nin söz konusu şahsın teslimini istediğini belirterek, bulunduğu yer devletinden söz konusu şahsın teslim edilmesini talep edebilir. Şahıs, cezasını çekmekte olduğu devlete veya Mahkeme tarafından tayin edilecek başka bir devlete teslim edilebilir.

11. BÖLÜM

TARAF DEVLETLER KURULU

Madde 112

Taraf Devletler Kurulu

1. İşbu tüzükle bir Taraf Devletler Kurulu kurulmuştur. Kurul'da, her bir taraf devletin danışmanlar ve yedeklerinin eşliğinde bir temsilcisi bulunur. Tüzük'ü veya Nihai Senet'i imzalayan diğer devletler Kurul'a gözlemci olabilirler.

2. Kurul:

- (a) Hazırlık Komisyonu'nun tavsiyelerini uygun bulursa inceler ve kabul eder;
- (b) Mahkeme'nin yönetimi ile ilgili olarak Başkanlığa, Savcı'ya ve Yazı İşleri Bürosuna idari görüş sağlar;
- (c) 3. paragrafa göre kurulan büronun faaliyetlerini ve raporlarını inceler ve uygun göreceği adımları atar;

- (d) Mahkeme'nin bütçesini inceler ve karar verir;
- (e) 36. maddeye uygun olarak yargıç sayısının değiştirip değiştirilmeyeceği konusunda karar verir;
- (f) 87. maddenin 5 ve 7. paragraflarına göre işbirliği yapılmaması sorununu inceler;
- (g) Bu Tüzük ile Usul ve Delil Kurallarına uygun diğer görevleri yerine getirir.
3. (a) Kurul'un bir Başkan, 2 Başkan Yardımcısı ve 3 yıllık dönem için Kurul tarafından seçilen 18 üyeden oluşan bir Bürosu vardır;
- (b) Büronun temsili bir yapısı mevcuttur ve eşit coğrafi dağılım ile dünyadaki başlıca hukuk sistemlerinin eşit temsili hususlarını özellikle dikkate alır;
- (c) Büro, gerekli olduğu sıklıkta veya yılda en az bir kez toplanır. Büro, görevlerinin yerine getirilmesinde Kurul'a yardım eder.
4. Kurul gerektiğinde, etkinliğin ve tasarrufun güçlendirilmesi amacıyla teftiş, Mahkeme'nin soruşturulması ve değerlendirilmesi için bağımsız bir denetim mekanizması dahil olmak üzere, yardımcı birimler kurabilir.
5. Mahkeme başkanı, Savcı ve Yazı İşleri Bürosu başkanı ya da temsilcileri uygun görüldüğü takdirde Kurul ve Büro toplantılarına katılabilir.
6. Kurul, Mahkeme merkezinde veya Birleşmiş Milletler merkezinde yılda bir kez toplanır ve şartlar gerektirirse özel oturumlar düzenler. Bu Tüzük'te aksi belirtilenler hariç olmak üzere, özel oturumlar Büro tarafından resen veya taraf devletlerin 1/3'ünün talebi üzerine düzenlenir.
7. Her bir taraf devletin tek oyu vardır. Kurul'da ve Büro'da kararların oybirliğiyle alınması için her türlü gayret gösterilir. Oybirliği sağlanamazsa, Tüzük'te aksi belirtilmedikçe:
- (a) Taraf devletlerin mutlak çoğunluğu oylama için yeterli sayıyı oluşturuyorsa, temel konular üzerindeki kararların hazır bulunan ve oy kullananların 2/3'si tarafından kabul edilmesi gerekir;
- (b) Usule ilişkin kararlar, hazır bulunan ve oy kullananların basit çoğunluğu ile alınır.
8. Bir taraf, iki yıldan fazla süreyle Mahkeme'nin masraflarını karşılamak amacıyla öngörülen katkı paylarını ödemez ise, Kurul ve Büro oylamalarına katılamaz. Ancak, Kurul, katkı paylarının ödenmemesinin söz konusu taraf devletin kontrolü dışındaki nedenlerden kaynaklandığı konusunda tatmin olursa, söz konusu taraf devletin oylamaya katılmasına izin verebilir.
9. Kurul, kendi usul kurallarını tespit eder.
10. Kurul'un resmi ve çalışma dilleri, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun dilleri ile aynıdır.

12. BÖLÜM MALİ KONULAR

Madde 113

Mali Mevzuat

Aksi açıkça öngörülmedikçe, Mahkeme'ye ve Büro ile bağlı organlar dahil olmak üzere Taraf Devletler Kurulu'na ilişkin bütün mali konular ve toplantılar işbu Tüzük ve Taraf Devletler Kurulu tarafından kabul edilen Mali Yönetmelik ve Kurallara göre yönetilir.

Madde 114

Masrafların Ödenmesi

Mahkeme'nin ve Büro ile bağlı organlar dahil olmak üzere Taraf Devletler Kurulu'nun masrafları Mahkeme fonlarından karşılanır.

Madde 115

Mahkeme'nin ve Taraf Devletler Kurulu'nun Fonları

Mahkeme'nin ve Büro ile bağlı organlar dahil olmak üzere Taraf Devletler Kurulu'nun masrafları, Taraf Devletler Kurulu tarafından karar verilen bütçe ile öngörüldüğü şekliyle, aşağıdaki kaynaklardan karşılanır:

- (a) Taraf Devletler tarafından yapılan katkılar;
- (b) Özellikle Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin başvurularından kaynaklanan masraflar ile ilgili olarak Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun onayına tabi olarak Birleşmiş Milletler tarafından sağlanan fonlar.

Madde 116

Gönüllü katkılar

Mahkeme, 115. maddeye hâlel getirmeksizin, Taraf Devletler Kurulu tarafından

kabul edilecek kriterlere uygun olarak; hükümetlerden, uluslararası örgütlerden, bireylerden, şirketlerden ve diğer kuruluşlardan ilave fon olarak, gönüllü katkı alabilir ve bunları kullanabilir.

Madde 117

Katkıların paylaşımı

Taraf devletlerin katkıları, Birleşmiş Milletler tarafından kendi olağan bütçesi için uygulanan ve bu katkı paylarına temel oluşturan ilkelere göre ayarlamalara tabi tutulan bir katkı payları dağılım çizelgesi çerçevesinde yapılır.

Madde 118

Yıllık Teftiş

Yıllık mali beyanları dahil olmak üzere, Mahkeme'nin kayıtları, muhasebe kayıtları ve hesapları bağımsız bir denetim kuruluşunca denetlenir.

13. BÖLÜM

SON HÜKÜMLER

Madde 119

Anlaşmazlıkların çözümü

1. Mahkeme'nin yargısal görevleri konusunda ortaya çıkan her türlü anlaşmazlık Mahkeme'nin kararı ile çözülür.
2. Bu Tüzük'ün uygulanmasına ve yorumlanmasına ilişkin, iki veya daha fazla taraf devlet arasındaki bir anlaşmazlık, görüşmelerin başlamasından itibaren üç ay içinde çözüme kavuşturulmaz ise, Taraf Ülkeler Kurulu'na götürülür. Kurul, anlaşmazlığı bizzat kendisi çözmeye çalışabilir veya Uluslararası Adalet Divanı'na, söz konusu Divanın tüzüğüne uygun olarak başvurmak dahil olmak üzere anlaşmazlığı çözme konusunda başka tavsiyelerde bulunabilir.

Madde 120

Çekince

Bu tüzüğe çekince konulamaz.

Madde 121

Değişiklik yapılması

1. Bu tüzüğün yürürlüğe girmesinden itibaren 7 yıllık sürenin bitiminde, her taraf devlet tüzükte değişiklik önerebilir. Önerilen değişiklik metni, metni derhal bütün taraf devletlere iletecek olan Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne sunulur.
2. Bildirimin yapılmasının ardından üç aydan az olmayan bir süre geçtikten sonra, takip eden toplantısında, Taraf Devletler Kurulu, hazır bulunan ve oy kullananların çoğunluğunun oyu ile önerinin ele alınıp alınmayacağını kararlaştırır. Kurul, öneriyi doğrudan ele alabilir veya konu gerektirirse bir Gözden Geçirme Konferansı toplayabilir.
3. Taraf Devletler Kurulu veya Gözden Geçirme Konferansı'nda ele alınan bir değişikliğin kabulü için, oybirliği sağlanamazsa ise, taraf devletlerin 2/3 çoğunluğunun oyu gerekir.
4. 5. paragrafta öngörülen durum hariç olmak üzere, bir değişiklik, bütün devletlerin 7/8'inin onaylama veya kabul belgelerini Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne tevdi etmesinden bir yıl sonra, tüm taraf devletler için yürürlüğe girer.
5. Bu tüzüğün 5-6-7 ve 8. maddelerinde yapılan değişiklikler, onay veya kabul araçlarının bildirilmesinden bir yıl sonra, değişiklikleri kabul etmiş taraf devletler için yürürlüğe girer. Mahkeme, değişikliği kabul etmeyen bir taraf devletin uyrukları tarafından veya ülkesinde meydana gelen bir suç ile ilgili olarak yargı yetkisini kullanamaz.
6. Bir değişiklik, 4. paragrafa uygun olarak, taraf devletlerin 7/8'i tarafından kabul edilirse, değişikliği kabul etmeyen taraf devlet, 127. maddenin 1. paragrafına bağlı olmadan, ancak 127. maddenin 2. paragrafına bağlı olarak, böyle bir değişikliğin yürürlüğe girmesinden itibaren bir yılı geçmeyen süre zarfında tüzükten derhal sonuç doğuracak şekilde çekilebilir.
7. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri, herhangi bir Taraf Devletler Kurulu veya Gözden Geçirme Konferansı'nda kabul edilmiş değişiklikleri tüm taraf devletlere bildirir.

Madde 122

Kurumsal nitelikteki hükümlerde yapılacak değişiklikler

1. Tüzüğün kurumsal nitelikteki, 35.madde, 36. madde, 37. maddenin 8. ve 9. paragrafları, 38. madde, 39. maddenin 1. paragrafı (ilk iki cümle), 2. ve 4. paragrafları, 42. maddenin 4. ve 9. paragrafları, 43. maddenin 2. ve 3.

paragrafları ve 44, 46, 47 ve 49. maddeleri ile ilgili değişiklikler 121. maddenin 1. paragrafına bağlı olmaksızın, her bir taraf devlet tarafından, her zaman teklif edilebilir. Değişiklik önerisi ile ilgili metin, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri veya Taraf Devletler Kurulunca tayin edilen bir başka kişi tarafından, taraf devletlere ve Kurula katılan diğer devletlere bildirilir.

2. Bu madde uyarınca sunulan ve oybirliği sağlanamayan değişiklikler Taraf Devletler Kurulu veya Gözden Geçirme Konferansında taraf ülkelerin 2/3 çoğunluğu ile kabul edilir. Bu değişiklikler, Kurul veya duruma göre Konferans tarafından kabul edililişinden itibaren 6 ay sonra tüm taraf devletler için yürürlüğe girer.

Madde 123

Tüzüğün gözden geçirilmesi

1. Bu tüzüğün yürürlüğe girmesinden 7 yıl sonra, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri bu tüzükte olabilecek değişiklikleri görüşmek üzere bir Gözden Geçirme Konferansı toplar. Böyle bir gözden geçirme, 5. maddedeki suçları kapsayabilir, ancak bununla sınırlı değildir. Konferans, Taraf Devletler Kuruluna katılanlara aynı şartlar altında açıktır.
2. Bu tarihten sonra herhangi bir zaman, taraf devletlerin çoğunluğu tarafından onaylanması üzerine, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri bir taraf devletin talebi veya 1. paragrafta öngörülen amaçlar doğrultusunda Gözden Geçirme Konferansını toplayabilir.
3. 121. maddenin 3'ten 7'ye kadar olan paragraf hükümleri, bir Gözden Geçirme Konferansında ele alınmış tüzük değişikliklerinin kabul edilmesinde ve yürürlüğe girmesinde uygulanır.

Madde 124

Geçici Hükümler

12. maddenin 1. paragrafına bakılmaksızın, bir devlet bu Tüzük'e taraf olurken, tüzüğün kendisi bakımından yürürlüğe girmesinden itibaren 7 yıllık bir süre ile bir suçun, kendi uyukları tarafından veya kendi ülkesinde işlendiği ileri sürüldüğü zaman 8. maddede öngörülen suçlara ilişkin olarak Mahkeme'nin yargı yetkisini kabul etmediğini ilan edebilir. Bu maddeye göre yapılan bir bildirim, her zaman geri çekilebilir. Bu maddenin hükümleri 123. maddenin 1. paragrafı uyarınca toplanacak Gözden Geçirme Konferansı'nda gözden geçirilir.

Madde 125

İmza, onay, kabul, tasdik veya taraf olma

1. Bu tüzük 17 Temmuz 1998 tarihinde Roma'da Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü merkezinde tüm devletlere imzaya açılacaktır. Bu tarihten sonra 17 Ekim 1998 tarihine kadar İtalya Dışişleri Bakanlığı'nda imzaya açık kalacaktır. Bu tarihten sonra, 31 Aralık 2000 tarihine kadar New York' taki Birleşmiş Milletler merkezinde imzaya açık kalacaktır.
2. Bu tüzük, tüzüğü imzalayan ülkeler tarafından onaylanmaya, kabule veya tasdik edilmeye tabidir. Onay, kabul veya tasdik belgeleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından muhafaza edilir.
3. Bu tüzük tüm devletlerin katılımına açıktır. Katılım belgeleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından muhafaza edilir.

Madde 126

Yürürlüğe girme

1. Bu tüzük, altmışıncı onay, kabul, tasdik veya taraf olma belgesinin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne verilmesini takip eden 60 gün sonraki ayın ilk günü yürürlüğe girer.
2. Altmışıncı onay, kabul, tasdik veya taraf olma belgelerinin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne verilmesinden sonra tüzüğü onaylayan, kabul eden, tasdik eden veya taraf olan her ülke için tüzük, bu ülkenin onay, kabul, tasdik veya taraf olma belgelerinin verilmesini takip eden 60 gün sonraki ayın ilk günü yürürlüğe girer.

Madde 127

Çekilme

1. Bir taraf devlet, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine vereceği yazılı bir bildirim ile bu tüzükten çekilebilir. Bildirim daha sonraki bir tarihi içermedikçe, geri çekilme, bildirim yapıldığından itibaren 1 yıl sonra geçerlik kazanır.
2. Bir taraf devlet, taraf olduğu sürede, bu tüzükten kaynaklı yükümlülüklerinden, mali olanlar dahil, geri çekilme nedeniyle kaçınamaz. Geri çekilme, geri çekilen devletin işbirliğini gerektiren ve geri çekilmenin işlerlik kazanmasından önce başlamış olan soruşturma ve yasal işlemler ile ilgili olarak Mahkeme ile işbirliğini ve geri çekilmenin yürürlüğe girmesinden önce Mahkeme tarafından halen

incelenmekte olan herhangi bir konuyu etkilemez.

Madde 128

Orijinal metin

Bu tüzüğün Arapça, Çince, İngilizce, Fransızca, Rusça ve İspanyolca orijinal metinleri eşit derecede geçerlidir ve orijinal metinler, tüm devletlere onaylı örneklerini gönderecek olan Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından saklanır.

Bu tüzük, yukarıdaki hususlar altında, aşağıdaki imza sahiplerinin tanıklığında, hükümetleri tarafından yetkilendirilen yetkili temsilcilerce 17 Temmuz 1998 tarihinde, Roma'da imza altına alınmıştır.